

KONTRA

Αγρότης πούλησε τη σοδειά του και
δεν πήρε δεκάρα

**Κατεβαίνω σε απεργία
πείνας!**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Ασκήσεις πολιτικού
τυχοδιωκτισμού**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Φάμελλος και Σταθάκης «παίζουν τα
ρέστα τους» για χάρη του Σαββίδη

**Προσπαθούν να
ολοκληρώσουν το
σκάνδαλο στο Παλιούρι**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Παιδεία
**Ηξεις αφίξεις με το νέο
εξεταστικό**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Θα αποφυλακίσουν τον
Κορκονέα;**

ΣΕΛΙΔΑ 11

ΣΥΡΙΖΑ και σία

Δούλοι των εφοπλιστών

ΣΕΛΙΔΑ 13

Κομισιόν για ΔΕΗ

**Καλύτερο «φιλέτο» στο
σφυρί**

ΣΕΛΙΔΑ 12

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 998 - 8 Μάρτη 2019

www.eksegersi.gr

**Πανηγυρίζουν για την ανανέωση
της θηλιάς του κρατικού χρέους!**

Scripta... Verba...

Το ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ έχει κηρύξει τον πόλεμο και στο λαϊκισμό του ΣΥΡΙΖΑ και στη συντήρηση της ΝΔ. Κάνουμε από πόλη σε πόλη όλης της Ελλάδας πορεία στον ελληνικό λαό. Οι πολίτες πρέπει να ψηφίσουν ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ για να αποφύγουν το διχασμό και τις νέες περιπέτειες. Η πρότασή μας είναι το «ΣΧΕΔΙΟ ΕΛΛΑΔΑ».

Φώφη Γεννηματά

Πάντα μέσα στην πρωτοτυπία το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ και η προεδράρα του.

Δημοσιογράφος: Θα πάμε σε εθνικές εκλογές τον Μάιο κ. Πρωθυπουργέ;

Τσίπρας: Εχουμε ευρωπαϊκές εκλογές στις 26 Μαΐου και αυτοδιοικητικές εκλογές την ίδια μέρα.

Βλέπετε καμιά κατηγορηματική τοποθέτηση ότι δε θα γίνουν εθνικές εκλογές τον Μάη;

Θέμα μειονότητας, όπως το θέτει το BBC, δεν υπάρχει. Υπάρχουν άνθρωποι που υπερασπίζονται κάποιες παραδόσεις, αλλά αυτό δεν τους κάνει μειονότητα, ούτε διεκδικούν τη θέση της μειονότητας. Αισθάνονται και είναι Έλληνες.

Σταύρος Θεοδωράκης

Αμα είναι έτσι, προς τι ο θόρυβος και η χλαπαταγή; Ενα ανύπαρκτο θέμα δεν μπορεί να γίνει υπαρκτό. Εκτός αν δεν είναι... ανύπαρκτο.

Η θέση της Πειραιώς κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών μπορεί να προκάλεσε απογοήτευση σε μερίδα κεντρών, φιλελεύθερων ψηφοφόρων, προφανώς όμως και δεν κατατάσσει την ηγεσία της ΝΔ στην εθνικιστική δεξιά. Απόδειξη, οι πολύ χαμηλοί τόνοι που χρησιμοποιεί ο Κυριάκος Μητσοτάκης στο θέμα των Σκοπίων, μετά την υπογραφή της συμφωνίας.

Μανώλης Καψής

Άρθρο προσωπικής πρωτοβουλίας ή άρθρο «γραμμής Κούλη», για να μη δίνουν τον τόνο οι Σαμαρομπομπούκοι;

Και ο χειρότερος κακοποιός σε αυτή τη χώρα δεν έχει εις βάρος του τόσες πολλές διώξεις και κατηγορίες, που αθροιστικά μπορεί να μου κοστίσουν, περίπου, δεκαπέντε χρόνια φυλακή.

Παναγιώτης Λαφαζάνης

Κόψε κάτι, ρε Λαφαζάνη. Μια ζωή υποταγμένος στην αστική νομιμότητα ήσουν και είσαι.

Πιστεύουμε στο αμερικάνικο όνειρο, όχι στο σοσιαλιστικό εφιάλτη.

Ντόναλντ Τραμπ

Κάτι ξέρει ο καραγκιόζης. Υπάρχουν Αμερικάνοι που έχουν μείνει στο '50. Που πιστεύουν ότι οι κομμουνιστές είναι σαν τους διαβόλους, με κέρατα και ουρά.

ΡΙΠΕΣ

♦ Πολύ σωστά το είπε η ανακοίνωση της ΝΔ ♦ «Αυστηρά προσωπική υπόθεση» η καταδίκη του Γεωργιάδη για «ψώνισμα» ανηλίκων ♦ Εμείς τι άλλο να πούμε; ♦ Οτι τους ανήλικους τους προμηθευόταν από κύκλωμα τράφικινγκ στη Μολδαβία; ♦ Θα συμφωνήσουμε και με την κυρία Αννα-Μισέλ ♦ «Δεν είμαι στην κρεβατοκάμαρα του κ. Γεωργιάδη για να γνωρίζω» ♦ Τότε γιατί πήγες μάρτυρας υπεράσπισης, μαντάμ; ♦ Βουλευτίνα είσαι, τι γύρευες σε μια «αυστηρά προσωπική υπόθεση»; ♦ «Οι αυθεντικά προοδευτικές πολιτικές δυνάμεις βρίσκονται, σήμερα περισσότερο από ποτέ, στην Κεντροδεξιά», δήλωσε ο Παπαδημητρίου του ΣΚΑΙ ♦ Ελα, ρε Μπάμπη, μας εξέπληξες πάλι ♦ Σε είχαμε γι' αριστερό, ρε συ ♦ Θεodώρα, ζούμε, μοντέλα να σε δούμε ♦ Τρομερή η κίνηση της διαφημιστικής που έχει αναλάβει την καμπάνια της

ρουχοβιομηχανίας ♦ Γιατί να βάλει κάποια ανορεξικά μοντέλα να διαφημίσουν τα ταγέρ; ♦ Βάζει τη Θεodώρα, που είναι νταρντάνα και χυμώδης ♦ Όσο για αναγνωρισιμότητα, ούτε η Κουντουρά στα ντουζένια της ♦ Και πού 'σαι, Θεodώρα, άσε τον άχρηστο τον Καλιάνο να σου λέει για την ηλικία σου ♦ Ζηλεύει ♦ Αυτός ούτε μια σωστή πρόβλεψη δεν μπορεί να σταυρώσει ♦ Κλασικός λούζερ ♦ Λέει ότι θα βρέξει στα Γιάννενα και βρέχει στο Καστελόριζο ♦ Την ώρα που ο υφυπουργός Κόκκαλης έχτιζε «επενδυτική γέφυρα» με τις ΗΠΑ στον αγροτικό τομέα, κάποιοι έκαναν μικροπολιτική ♦ Ξοδεύτηκαν, λέει, είκοσι χιλιάδικα για το ταξίδι του υπουργού ♦ Δέκα για τη μετακίνηση του ίδιου και των συνεργατών του κι άλλα τόσα για δημόσιες σχέσεις ♦ Ετσι γίνονται αυτές οι δουλειές, ρε ρεμάλια ♦ Αν δεν πληρώσεις μια εταιρία, πώς θα κανονί-

σεις τις συναντήσεις σου; ♦ Σαν να μη μας έφταναν οι δικές μας και οι δικοί μας, πλάκωσε και η Πάμελα Αντερσον ♦ Θαυμάστρια του Μπαρουφάκη κι αυτή, του «διασημότερου εν ζωή Έλληνα» ♦ Η εποχή των Μνημονίων υπήρξε η εποχή των τεράτων ♦ Από κάθε άποψη ♦ «Η πορεία ροής των πραγμάτων έχει αντιστραφεί: τώρα ο κόσμος τρέχει να φύγει από τον ΣΥΡΙΖΑ», είπε η Φώφη ♦ Μόνο που δεν τον βλέπουμε να τρέχει προς το ΚΙΝΑΛ ♦ Λεπτομέρεια... ♦ «Το ποσοστό που θα πάρει το ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ στις εθνικές εκλογές θα είναι διψήφιο, θα είμαστε η μεγάλη έκπληξη των εκλογών» συνεχίζει ακάθεκτη η Φώφη ♦ Τα ίδια έλεγε κι ένας μπάρμπαρ μου τζογαδόρος, κάθε που μας γύρευε δανεικά (κι αγύριστα) ♦ Οχι μόνο πέθανε στην ψάθα, αλλά άφησε και τα παιδιά του χωρίς σπίτι ♦ Γέφυρες γκρεμίζονται στην Κρήτη,

«γέφυρες» χτίζονται στην Αθήνα ♦ Η «φυσική» ροή των πραγμάτων ♦ Από τη μια η καπιταλιστική εγκατάλειψη των υποδομών ♦ Από την άλλη η προσπάθεια για το μοίρασμα της αστικής εξουσίας ♦ Που διαχειρίζεται την καπιταλιστική εγκατάλειψη ♦ Των υποδομών και όχι μόνο ♦ Δεν ξέρουμε αν το πήρατε χαμπάρι ♦ Στις ευρωεκλογές θα συμμετάσχει και κόμμα Μαριά ♦ «Ελλάδα - Ο άλλος δρόμος» το όνομά του ♦ Τι πρωτότυπο ♦ Μια ολόκληρη εφημερίδα αφιέρωσε ο Βαξεβάνης στην υπόθεση «ασέλγειας» του Γεωργιάδη ♦ Στέρεψαν τα άλλα σκάνδαλα; ♦ Χωρίς Novartis θα πάνε στις εκλογές; ♦ Τεράστιο θέμα απασχολεί την επικαιρότητα ♦ Εδειρε ο Κούγιας τον Λαζόπουλο, στα μπουζούκια, ή μόνο τον προπηλάκισε; ♦ Ο Μαργαρίτης στο ΚΙΝΑΛ, ο Χατζησωκράτης προς τον ΣΥΡΙΖΑ ♦ Τυπικά δημαρτίκα ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ο βήχας, το χρήμα, ο έρωτας και ο πολιτικός έρωτας δεν κρύβονται. «Θεωρώ την πρόσκληση-κάλεσμα του Αλέξη Τσίπρα εναρμονισμένη με το άμεσο εκλογικό επίδικο. Αυτό των ευρωεκλογών. Ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ ήταν σε πλήρη αντιστοιχία με τους βασικούς πολιτικούς στόχους που έθεσε στο πρόσφατο συνέδριό του στη Μαδρίτη, το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα (PES) με το μανιφέστο του “Ενα Νέο Κοινωνικό Συμβόλαιο για την Ευρώπη”, δήλωσε ο δημαρτίτης Δ. Χατζησωκράτης.

Κ Μ' εκείνο το μουνιδί που ο πρόεδρος της Attica Bank, Ρουμελιώτης, είχε ρίξει στο διευθύνοντα σύμβουλο Πανταλάκη, επειδή ο τελευταίος δεν ενέκρινε δάνειο σε «φίλο» δημοσιογράφο τι γίνεται άραγε; Πήγε στα δικαστήρια ή θα λυθεί ως... ενδοτραπεζικό πρόβλημα;

Κ Για πάνω από δύο ώρες αυτοσχεδίαζε στη σκηνή σαν

stand-up comedian. Τους το είχε πει από την αρχή: «Θα μιλήσω εκτός κειμένου. Αλλωστε, έτσι εκλέχτηκα, αυτοσχεδιάζοντας». Και βέβαια το σόου είχε όλων των ειδών τα καραγκιοζιλίκια. Από αγκάλιασμα της σημαίας (γνωστή... αποστασιοποιητική χειρονομία του Τραμπ) μέχρι λογοπαίγνια για τους Δημοκρατικούς, που έκαναν το αγαπημένο του κοινό να ξεσπάει σε γέλια. Πόσο μπορεί να «πάει» έτσι ο Τραμπ; Ακόμα και μέχρι δεύτερη εκλογική νίκη. Στην Αμερική γίνονται αυτά, ας μην το ξεχνάμε.

Κ Το 'πιασε (δεν ήταν και δύσκολο) το... υπονοούμενο του Λαλιώτη ο Τάσος Παππάς και έγραψε στη συριζαϊκή Εφ-Συν πως ούτε το ΚΙΝΑΛ ούτε η ΝΔ «δικαιούνται για να» πανηγυρίζουν, διότι «ο πρώην υπουργός και αγαπημένο παιδί του ιδρυτή του Κινήματος θυμίζει με έμμεσο τρόπο στους συντρόφους του τη βασική αντίληψη του Ανδρέα Παπανδρέου “η Δεξιά είναι ο ιστορικός αντίπαλός μας, η Αριστερά ο δυνάμει σύμμαχός μας”».

Κ Ξέρετε ποια είναι η πλά-

κα με τα γκάλοπ για το δήμο Θεσσαλονίκης; Οχι τόσο το ότι δίνουν στον Ταχιάο ποσοστό υπερδιπλάσιο απ' αυτό των υπόλοιπων υποψηφίων, όσο το ότι δίνουν τους υπόλοιπους υποψηφίους «μπάρα-μπάρα», λίγο πάνω ή λίγο κάτω από το 10%. Και καλά, τον Ορφανό, τη Νοτοπούλου και τον Βούγια να τους δίνουν εκεί. Αλλά και ο Πανίκας Ψωμιάδης στην ίδια κατηγορία και μάλιστα λίγο πάνω από τον Βούγια;

Κ Στην Πάτρα, πάλι, έχουν άλλα προβλήματα. Πήγε ο

περιφερειάρχης Κατσιφάρας να ψηφίσει για την εκλογή συνένδρων για το ΚΙΝΑΛ και τον πλάκωσαν στα μπινελίκια και στα γιούχα. «Εξω οι συριζαίοι» ήταν το ηπιότερο που ακούστηκε (τα άλλα δε γράφονται). Αν δεν έμπαιναν στη μέση οι ψύχραιμοι, μπορεί να έτρωγε και τίποτα ψιλές. Ο Κατσιφάρας έχει το επίσημο χρίσμα του ΠΑΣΟΚ (και της οικογένειας Παπανδρέου), αλλά και τη στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ. Ήδη κατεβαίνει και ο Σπηλιόπουλος. «Ανάρτησης» μεν έναντι της ηγεσίας, όμως με γραμμή ηγεσίας (αντι-ΣΥΡΙΖΑ)!

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η θεωρία της «Μακεδονίας του Αιγαίου» ήταν το θεώρημα του Μουσολίνι, το οποίο εν συνεχεία υιοθέτησε ο Τίτο και από τον Τίτο και μετά έγινε το κύριο θέμα εκείνων που πολέμησαν στη διάρκεια του Εμφυλίου Πολέμου στα βουνά της Μακεδονίας. Θυμίζω τις θέσεις του Μάρκου Βαφειάδη, τις αποφάσεις του ΚΚΕ τότε και θα πω πως δυστυχώς ορισμένοι από την Αριστερά νομίζουν ότι ήλθε η ώρα να πάρουν πίσω το αίμα τους από την εποχή εκείνη.

Πάνος Καμμένος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

9/3: Ημέρα μνήμης πεσόντων αστυνομικών 9/3/1977: Σύλληψη του στελέχους της «4ης Αυγούστου» Δ. Ηλιόπουλου και φίλης του για κατοχή όπλων 9/3/1993: Ρουκέτα στη ΔΟΥ Καμινίων (17Ν) 10/3: Θιβητιανή πρωτοχρονιά (1959) 10/3/1931: Σύλληψη των κομμουνιστών Πέρσας και Αύρας Βλάση, **Ηλέκτρας Αποστόλου** και Γ. Σιδερίδη 10/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στον κινηματογράφο «Ελλη» σε προβολή της σοβιετικής ταινίας «Ουράνιο Τόξο», δεκαοκτώ τραυματίες, οι τρεις πολύ σοβαρά 10/3/1991: Πέντε βόμβες σε τουριστικά λεωφορεία (17Ν) 11/3: Ημέρα μνήμης θυμάτων τρομοκρατίας 11/3/1971: Βόμβα (ΕΜΑ) στην είσοδο γραφείων “Εστίας” 11/3/1989: Βόμβα σε γαλλική τράπεζα (Επαναστατική Αλληλεγγύη) 11/3/1993: Βόμβα στην

Εφορία Πετρούπολης (17Ν) 11/3/2004: Βόμβες σε αμαξοστοιχίες και σιδηροδρομικούς σταθμούς της Μαδρίτης, 192 νεκροί, 1.460 τραυματίες 12/3: Ημέρα κατά λογοκρισίας στο διαδίκτυο, Βενεζουέλα: Ημέρα σημαίας **12/3/1918: Ο Λένιν μετακινεί την πρωτεύουσα της Ρωσίας από την Αγία Πετρούπολη στη Μόσχα** 12/3/1979: Εμπρησμός δυο λεωφορείων (ΕΛΑ) 12/3/1998: Βόμβες σε αντιπροσωπείες αυτοκινήτων (17Ν) 13/3: Ημέρα νεφρού, ημέρα δράσης σιδηροδρομικών, Πρωτοχρονιά Κούρδων **13/3/1957: Εκτέλεση μαθητή γυμνασίου Ευαγόρα Παλλικαρίδη από Αγγλους** **13/3/1958: Απόλυση 133 κομμουνιστών**

από τον Αγιο Ευστράτιο 13/3/1980: Αρχή ένοπλου αγώνα του ΡΚΚ 13/3/1991: Εκτέλεση αμερικανού λοχία Ronald Stewart (17Ν) 13/3/1992: Αναστολή έκδοσης της εφημερίδας «Πράβντα» λόγω έλλειψης πόρων 14/3: Ημέρα αριθμού π, ημέρα μπριζόλας και πεολερχίας **14/3/1945: Χίτες χτυπούν αγρότες στη Βέροια, επτά νεκροί** 14/3/1974: Σύλληψη 27 μελών ΚΝΕ και ΑντιΕΦΕΕ σε Πειραιά και Θεσσαλονίκη 14/3/2004: Βόμβα σε υποκατάστημα Citibank (Επαναστατικός Αγώνας) 15/3: Ημέρα κατά αστυνομικής βίας, ημέρα επαφής, ημέρα καταναλωτή, ημέρα ύπνου 15/3/1971: Καταδίκη τεσσάρων μελών του Ελληνικού Απελευθερωτικού Στρατού 15/3/1995: Δύο ρουκέτες κατά των εγκαταστάσεων του «Mega Channel» (17Ν) .

Ασκήσεις πολιτικού τυχοδιωκτισμού

Ολα είναι σχεδιασμένα από ένα επιτελείο που αντιμετωπίζει την πολιτική ως project. Οχι άδικα, αφού πολιτική (αστική πολιτική) είναι η τέχνη της υφαρπαγής της λαϊκής ψήφου. Από τότε, μάλιστα, που εξαφανίστηκαν οι παλιές διαφορές ανάμεσα σε αστοσυντηρητικούς και αστοφιλελεύθερους και η οικονομική πολιτική έχει μπει σ' έναν αυτόματο πιλότο, τον οποίο προγραμματίζουν τεχνοκράτες, η αστική πολιτική σχεδιάζεται με τον τρόπο που σχεδιάζεται η διαφήμιση ενός εμπορεύματος.

Πολύ συχνά οι διάφοροι image makers που αναλαμβάνουν το σχεδιασμό της πολιτικής των αστικών κομμάτων χρησιμοποιούν τον όρο «προϊόν» αναφερόμενοι στα κόμματα ή στους ηγέτες τους. Εχει φάτσα που «γράφει», έχει ρητορική ικανότητα, απομνημονεύει καλά, είναι αρκετά εύστροφος ώστε να μπορεί να σταθεί σε μια «ζωντανή» συνέντευξη Τύπου ή σε μια αντιπαράθεση με τον αντίπαλο αρχηγό; Τότε έχουμε να κάνουμε με καλό «προϊόν» που πρέπει να «προμοταριστεί» κατάλληλα, ώστε να αποδώσει τα μέγιστα στην αγορά (δηλαδή στην κάλπη).

Είναι γνωστό ότι το project «ΣΥΡΙΖΑ» εδώ και λίγο καιρό προβλέπει ανανέωση της συσκευασίας. Οι αγκαλιές και η στενή συνεργασία με τον αναγκαίο Καμμένο έχουν παραχωρήσει τη θέση τους στις εκκλήσεις για τη συνεργασία «των προοδευτικών δυνάμεων». Σύμφωνα με το master plan, ο Τσίπρας έπρεπε να εμφανιστεί την Κυριακή στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ (ένα σώμα χειροκροτητών) για να απευθύνει «τολμηρό κάλεσμα συμπαράταξης ενόψει των ευρωπαϊκών εκλογών, σε όλες τις δυνάμεις, τα κόμματα, τις συλλογικότητες, τις προσωπικότητες και τους πολίτες που αναπροσδιορίζονται ως προοδευτικοί και συμμερίζονται τις δικές μας ανησυχίες για την Ευρώπη αλλά και για τον τόπο μας. Χωρίς ηγεμονισμούς και χωρίς αποκλεισμούς, για να βάλουμε φρένο στις δυνάμεις της ακροδεξιάς και της εθνικιστικής περιχαράκωσης, να παλέψουμε από κοινού για μια Ευρώπη περισσότερης δημοκρατίας και κοινωνικής προστασίας, να αποτρέψουμε την παλιννόρθωση στη χώρα μας μιας δεξιάς ακραίας, βαθιά διεφθαρμένης και εκδικητικής και για να δουλέψουμε μαζί, χέρι χέρι για την Ελλάδα της επόμενης μέρας».

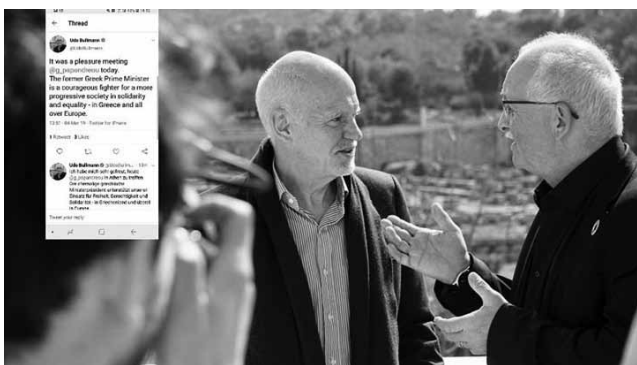
Το ίδιο κάλεσμα -πάντα σύμφωνα με το master plan-

έπρεπε να απευθύνει την επομένη σε μια φιέστα που οργανώθηκε σε συνεργασία με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, παρουσία του γερμανού σοσιαλδημοκράτη Ούντο Μπούλμαν, προέδρου της ευρωβουλευτικής ομάδας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών. Εννοείται πως η εισήγηση Τσίπρα εγκρίθηκε από τη μάζωξη των χειροκροτητών, για τους οποίους υπάρχουν μόνο οι επερχόμενες εκλογικές

μάχες, τις οποίες θα δώσουν έχοντας ως βαρίδι τη φθορά της εξουσίας.

Ο Μπούλμαν έπαιξε τέλεια το ρόλο του. «Δεν ερχόμαστε στην Ελλάδα για να αναμειχθούμε στις εσωτερικές πολιτικές συζητήσεις», είπε στο ΑΠΕ (είμαστε σίγουροι ότι το έλεγε και κρατιόταν για να μη σκάσει στα γέλια). «Μας ενδιαφέρει η ουσία και γι' αυτό προσκαλούμε όλες τις δημοκρατικές δυνάμεις να συζητήσουν μαζί

Ολίγον... «γέφυρα» ο ΓΑΠ

Αν δεν ήθελε να κρατήσει κάποιες ισορροπίες στο ΚΙΝΑΛ, μέσω του οποίου σκοπεύει να ξαναβρεθεί στη Βουλή (και ο αδελφός του στην Ευρωβουλή), ο Γιωργάκης Παπανδρέου θα ήταν ομιλητής στη φιέστα του ΣΥΡΙΖΑ και των ευρωσοσιαλδημοκρατών. Ετσι που ήρθαν τα πράγματα, μετά το «έχουμε πόλεμο με τον ΣΥΡΙΖΑ» της Φώφης, δεν μπορούσε να πάει. Φρόντισε όμως να δείξει τη διαφοροποίησή του από τη «γραμμή Φώφης», οργανώνοντας μια συνάντηση με τον Μπούλμαν, με φωτογράφους και τα συναφή.

«Ημουν ευτυχής που συνάντησα σήμερα τον Γ. Παπανδρέου», έσπευσε να γράψει ο Μπούλμαν στο Twitter, βάζοντας και το σχετικό φωτογραφικό στιγμιότυπο. Και συνέχισε: «Ο πρώην Έλληνας πρωθυπουργός είναι ένας επίμονος μαχητής για μια περισσότερο προοδευτική κοινωνία, με αλληλεγγύη και ισότητα, στην Ελλάδα και σ' όλη την Ευρώπη».

«Για την άλλη Ευρώπη, της βιώσιμης ανάπτυξης, της δικαιοσύνης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ως μόνη απάντηση στις δυνάμεις της Ακροδεξιάς και των δημαγωγών, συζήτησε ο Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς Γιώργος Α. Παπανδρέου με τον Πρόεδρο των Δημοκρατών και Σοσιαλιστών, Ούντο Μπούλμαν», ανακοίνωσε το ΚΙΔΗΣΟ του Γιωργάκη.

Ο Μπούλμαν ανέφερε ότι συνάντησε τον Γιωργάκη ως πρώην πρωθυπουργό, ο Γιωργάκης ανέφερε ότι συνάντησε τον Μπούλμαν ως πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς (για ν' αποφύγει τις επιθέσεις των ανθρώπων της Φώφης), όμως αυτά ελάχιστη σημασία έχουν. Οι δηλώσεις και των δύο για το περιεχόμενο της συνάντησής τους («μια προοδευτική Ευρώπη») βρίσκονται στο ίδιο μήκος κύματος με τη «γραμμή Τσίπρα» για τη συνεργασία «των προοδευτικών δυνάμεων» και τις «γέφυρες» που ρίχνει προς το χώρο του ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ. Αλλωστε, η ίδια η συνάντηση των δύο, άκρως συμβολική από πολιτική άποψη, έστειλε περισσότερα μηνύματα από τις σύντομες δηλώσεις τους.

μας για τα θέματα αυτά», συμπλήρωσε, υποδεικνύοντας ως... ριψάσπιδες όσους δε θα συμμετείχαν στη συζήτηση μαζί του. Δηλαδή, τη Φώφη και τον Σταύρο (αυτός δεν πολυμετρώνει). Οχι όμως και τον Γιωργάκη, ο οποίος δεν πήγε στη φιέστα, όμως συναντήθηκε και συζήτησε με τον Μπούλμαν.

«Θεωρώ ότι είναι καθήκον μας σε αυτή την ιστορικά δύσκολη κατάσταση να επικεντρωθούμε σε ό,τι μας ενώνει, αντί να επικεντρωνόμαστε σε ό,τι μας χωρίζει», δήλωσε με νόημα ο Μπούλμαν. Μα τα ίδια δε λέει και ο Τσίπρας; Τα ίδια ακριβώς. Όταν ρώτησαν τον Μπούλμαν (Open tv) αν είναι ερωτευμένος με τον Τσίπρα, δε δυσκολεύτηκε να βρει την απάντηση-ευφυσολόγημα: «Είμαι ερωτευμένος με τη γυναίκα μου, όχι με τον Τσίπρα»!

Το σκηνικό είχε στηθεί, όλα εξελίχθηκαν όπως προέβλεπε το master plan, ώστε να εμφανιστεί ο Τσίπρας, δίπλα στον Μπούλμαν, σε μια εκδήλωση που οι καρέκλες της Φώφης και του Σταύρου είχαν παραμείνει κενές, για να υποδηλωθεί και... εικαστικά η απουσία τους. Ο «κεντρώος» Τύπος που στηρίζει το ΚΙΝΑΛ για να στηρίξει τη ΝΔ (κυρίως ο ελεγχόμενος από τον Μαρινάκη) τόνισε τις απουσίες, για να υποστηρίξει ότι η «γέφυρα» κατέρρευσε. Δεν είναι, όμως, αφελείς οι Τσιπραίοι για να έχουν πιστέψει ότι θα πήγαιναν στη φιέστα η Φώφη και ο Σταύρος. Ολα είχαν οργανωθεί έτσι ώστε να φανεί η απουσία τους και να καταδειχτεί ως άρνηση συστράτευσης σ' ένα τίμιο κάλεσμα αντιδεξιάς συνεργασίας.

Το master plan προέβλεπε ότι η ομιλία Τσίπρα θα αναδείκνυε τα στοιχεία της... πολιτικής εντιμότητας. Όπως: «Θα ήμουν ανόητος αν πίστευα ότι ένας ιστορικός πολιτικός χώρος μπορεί να αλωθεί ή να εξαλωθεί και θα ήμουν ακόμη πιο ανόητος αν ήταν και πολιτική μου στρατηγική». Αλλωστε, «ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κόμμα της Αριστεράς, δεν επιθυμεί να γίνει κόμμα της Κεντροαριστεράς». Εκείνο που θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ, βρε κουτά, είναι να δημιουργηθεί «μια πλατιά κόκκινη και πράσινη συμμαχία». Το ίδιο που θέλουν και ο Μπούλμαν με τους Ευρωπαίους Σοσιαλιστές και Δημοκράτες. Για να γίνει αυτό, πρέπει «να ξεπεράσουμε τη βολική σιωπή και βολική ακινησία». Γιατί στις ευρωεκλογές το δίλημμα είναι σαφές: «με την Αριστερά ή με τη Δεξιά, με την πρόοδο ή με τη συντήρηση».

Θρασίμια

«Σήμερα κατάλαβαν όλοι γιατί τα ΜΜΕ που υπηρετούν τη ΝΔ στοχεύουν στο πρόσωπό μου με αήθεις χαρακτηρισμούς και γκεμπελίστικες πρακτικές. Η υπενθύμιση των δεινών που υπέστη ο λαός και η χώρα από την πολιτική της ΝΔ απομακρύνει την πιθανότητα να επανέλθει στη διακυβέρνηση της χώρας. Τα λάθη του παρελθόντος είναι η σοφία του μέλλοντος. Ο ελληνικός λαός δεν θα επιτρέψει τέτοια λάθη». Αυτή τη δήλωση έκανε την περασμένη Παρασκευή ο υφυπουργός Εργασίας Αναστάσιος Πετρόπουλος, προσπαθώντας να μετατρέψει μια προσωπική του θρασεία και προκλητική δήλωση σε αντικείμενο μικροκομματικού καυγά.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Πετρόπουλος συμπεριφέρεται με αυτόν τον τρόπο. Παλαιότερα είχε δηλώσει ότι πηγαινόερχεται από το υπουργείο στο δικηγορικό του γραφείο με τα πόδια και ο κόσμος βγαίνει από τα μαγαζιά και τον ευχαριστεί επειδή η κυβέρνηση ψήφισε το νόμο Κατρούγκαλου! Τώρα, από το βήμα της Βουλής, απευθύνθηκε σε μαθητές που βρίσκονταν στα θεωρεία, σε μία από τις καθημερινές επισκέψεις σχολείων στη Βουλή και τους είπε ότι είναι τυχεροί που δεν πρόλαβαν την εποχή που είχαν εξαφανιστεί οι σκύλοι και οι γάτες, επειδή στα σκουπίδια έψαχναν οι άνθρωποι. Ενώ τώρα που κυβερνά ο ΣΥΡΙΖΑ, οι άνθρωποι παράτησαν το ψάξιμο στους κάδους με τα σκουπίδια και επέστρεψαν σ' αυτούς τα αδέσποτα τετράποδα!

Πόσο «χαλασμένος» πρέπει να είναι κάποιος για να λέει τέτοια πράγματα και μετά να βγαίνει με θράσος και να μιλά για γκεμπελίστικες πρακτικές σε βάρος του; Ρητορικό είναι το ερώτημα. Όλοι είναι «χαλασμένοι», από τη στιγμή που μοναδικό μέλημά τους είναι η διαχείριση της αστικής εξουσίας. Απλώς, κάποιοι έχουν την ικανότητα να κρύβονται πίσω από έναν υποκριτικά ευαίσθητο λόγο, ενώ άλλοι δεν τα καταφέρνουν και μας καθιστούν όλους κοινωνούς της χαμέρπείας τους.

Δε χρειαζόταν, λοιπόν, τη Φώφη και τον Σταύρο στη σύναξη, δεδομένων των πολιτικών θέσεών τους. Ήταν αρκετή η παρουσία της ΔΗΜΑΡ (Θεοχαρόπουλος, Χατζησωκράτης και άλλοι), η παρουσία του ποταμίστου ευρωβουλευτή Μ. Κύρκου, της πρώην σημειτικής ευρωβουλευτίνας Κοππά και των γνωστών καραμανλικών μαϊντανών (Αντώνηρου, Ζώη). Κανένας απ' αυτούς δεν αποτελεί «νέα εγγραφή» (πλην των δημαριτών), είναι όμως αρκετοί για να φιλοτεχνούν το αμπαλάζ ενός δήθεν έντιμου ΣΥΡΙΖΑ, που διέρρηξε οριστικά τις σχέσεις του με τον Καμμένο και προσπαθεί να φτιάξει μια πλατιά αντι-νεοφιλελεύθερη, αντι-φασιστική, αντι-εθνικιστική, φιλο-κοινωνική συμμαχία, με ευρωπαϊκά χαρακτηριστικά.

Πρόκειται ασφαλώς για πολιτικό τυχοδιωκτισμό, αλλά πότε η αστική πολιτική κινήθηκε με βάση αρχές και προγράμματα; Οι συριζαίοι ποντάρουν στο μιθριδατισμό που έχει διαφθείρει με το δηλητήριο του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, εδώ και δεκαετίες, τη λαϊκή συνείδηση, έτσι που το μεγαλύτερο τμήμα της να σηκώνει αδιάφορα τους ώμους μπροστά στις εκδηλώσεις πολιτικού τυχοδιωκτισμού των αστικών κομμάτων.

Οι συριζαίοι εκτιμούν πως το πρόβλημα δε θα το έχουν οι ίδιοι (αυτοί μόνο να κερδίσουν έχουν), αλλά το ΠΑΣΟΚ που μοιάζει με πτερό στον άνεμο.

Όταν Βενιζέλος, Λοβέρδος και αρθρογράφοι που έχουν ταυτιστεί με το ΠΑΣΟΚ (Πρετεντέρης, Καψής κ.ά.) προωθούν τη γραμμή της «στρατηγικής ήττας» του ΣΥΡΙΖΑ, διευκρινίζοντας πως αναφέρονται

στη δυνατότητα της ΝΔ να καθορίσει μαζί με το ΚΙΝΑΛ τις εξελίξεις μετά τις επόμενες εκλογές (να σχηματίσουν κυβέρνηση, να εκλέξουν πρόεδρο της Δημοκρατίας και να καθορίσουν το περιεχόμενο των αναθεωρητών διατάξεων του Συντάγματος), δημιουργείται μια σαφής πολιτική κατεύθυνση για το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ.

Όταν την ίδια στιγμή ιστορικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ, όπως ο Λαλιώτης και ο Γιωργάκης Παπανδρέου, επαναφέρουν το σύνθημα «ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά» (με την προσθήκη από πλευράς Γιωργάκη ότι έχει τραυματικές εμπειρίες από τη συγκυβέρνηση με τον Σαμαρά το 2011-2012 - ενώ ο Βενιζέλος λέει τα αντίθετα για το 2012-2014), κλείνουμε έτσι εκ των προτέρων το δρόμο για κυβερνητική συνεργασία με τη ΝΔ, εμφανίζεται μια δεύτερη -εξίσου σαφής- πολιτική κατεύθυνση για το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ.

Το αποτέλεσμα είναι αυτό το κόμμα να μετεωρίζεται ανάμεσα σε ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, γεγονός που εκ των πραγμάτων το καθιστά συμπληρωματική δύναμη (και τίποτα παραπάνω απ' αυτό). Και βέβαια, να ενισχύει το δικομματισμό, γιατί ένα κομμάτι των ψηφοφόρων θα προτιμήσει να ψηφίσει κατευθείαν τον ισχυρό πόλο (τον ΣΥΡΙΖΑ ή τη ΝΔ) και όχι τη συμπληρωματική δύναμη. Ετσι, αν το ΚΙΝΑΛ παραμείνει στα σημερινά επίπεδά του, μόλις βρεθεί μπροστά στο δίλημμα της συμμετοχής ή μη σε μια κυβέρνηση της ΝΔ, αναπόφευκτα θα διασπαστεί. Κι ο ΣΥΡΙΖΑ θα αισθάνεται άνετα ως η μοναδική αξία λόγου δύναμης της εγχώριας σοσιαλδημοκρατίας. Αυτός είναι ο στόχος του πολιτικού σχεδιασμού του.

ΗΠΑ-Γερμανία: Εν αναμονή νέου «πολεμικού» επεισοδίου

«Σοκ» χαρακτήρισε προ ημερών η Μέρκελ τη δήλωση του Τραμπ ότι θα επιβάλει δασμούς στα γερμανικά αυτοκίνητα που πωλούνται στις ΗΠΑ και ότι εξετάζει τη δυνατότητα να χαρακτηρίσουν επίσημα οι ΗΠΑ τις εισαγωγές ευρωπαϊκών αυτοκινήτων «απειλή για την εθνική τους ασφάλεια». Μιλώντας σε υψηλόβαθμους αξιωματούχους στη Βαυαρία (όπου βρίσκεται και η έδρα της BMW), η Μέρκελ σημείωσε με νόημα πως το μεγαλύτερο εργοστάσιο της εν λόγω αυτοκινητοβιομηχανίας δε βρίσκεται στη Γερμανία, αλλά στις ΗΠΑ. «Είμαστε περήφανοι για τα αυτοκίνητά μας. Μπορούμε να είμαστε. Και αυτά τα αυτοκίνητα κατασκευάζονται στις ΗΠΑ», είπε η γερμανίδα καγκελάριας. Και συμπλήρωσε, παριστάνοντας την... αθώα παιδούλα: «Αν αυτά τα αυτοκίνητα αποτελέσουν ξαφνικά απειλή για την εθνική ασφάλεια των ΗΠΑ, τότε αυτό είναι για μας σοκ».

Το κοινό, φυσικά, την καταχειροκρότησε. Το κοινό γνωρίζει πολύ καλά ότι τα γερμανικά εργοστάσια στις ΗΠΑ στηρίζουν τις εξαγωγές εξαρτημάτων (ακόμα και ολόκληρων κινητήρων) και know how της γερμανικής βιομηχανίας. Αν ο Τραμπ βάλει δασμούς σ' αυτές τις εξαγωγές, τότε οι τιμές των γερμανικών αυτοκινήτων στις ΗΠΑ θα εκτιναχθούν. Για τα έτοιμα αυτοκίνητα που εξάγονται στις ΗΠΑ η αύξηση τιμής μπορεί να φτάσει ακόμα και τα 10.000 ευρώ το κομμάτι.

Ανάλογοι περιεχομένου δήλωση έκανε και ο εκπρόσωπος Τύπου της Κομισιόν Μ. Σχοινάς, αναφέροντας πως αν οι ΗΠΑ προχωρήσουν «σε δράσεις επιζήμιες στις ευρωπαϊκές εξαγωγές, η Κομισιόν θα αντιδράσει τάχιστα».

Οι «πολεμικοί» τύπου δηλώσεις Τραμπ ήρθαν λίγο καιρό μετά την υποτιθέμενη συμφωνία του με τον Γιούνκερ (τον Ιούλη του 2018), να μην προχωρήσουν σε καμιά μονομερή κίνηση επιβολής δασμών, ώστε να συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στην Κομισιόν και στο υπουργείο Εμπορίου των ΗΠΑ με στόχο να βρεθεί κάποια λύση στο πρόβλημα που εγείρει ο Τραμπ.

Προς το παρόν, έχουμε μόνο δηλώσεις από τον Τραμπ και αντιδηλώσεις από τη Μέρκελ και τον Σχοινά. Δεν έχουμε πρακτικές κινήσεις από αμερικάνικης πλευράς. Όλοι φοβούνται πως άμα ξεσπάσει ένας ανοιχτός εμπορικός πόλεμος, θα είναι καταστροφικός και για τα δύο μέρη. Το μόνο βέβαιο είναι ότι η ευφορία για την «παγκοσμιοποίηση», που θα μετέτρεπε τον κόσμο σ' ένα «μεγάλο χωριό», έχει παρέλθει προ πολλού. Το ιμπεριαλιστικό κράτος είναι η βάση εφόρμησης του μονοπωλιακού κεφαλαίου και ο ανταγωνισμός οδηγεί σε επιστροφή του προστατευτισμού και σε επεισόδια εμπορικού πολέμου.

Κομισιόν εναντίον γερmano-γαλλικού άξονα;

Είναι δυνατόν να πηγαίνει η Κομισιόν κόντρα σε μια συμφωνία του γερmano-γαλλικού άξονα; Αν έχουν ενοχληθεί άλλες ιμπεριαλιστικές χώρες της ΕΕ, τότε σε πρώτη φάση η Κομισιόν μπορεί να επιχειρήσει να ασκήσει το ρυθμιστικό της ρόλο, ώστε να υπάρξουν κάποιες διορθώσεις και η συμφωνία να επανέλθει. Το σίγουρο είναι πως η απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού να θέσει βέτο στη συμφωνία συγχώνευσης τμημάτων της γερμανικής Siemens και της γαλλικής Alstom, ξεσήκωσε την οργή του Βερολίνου και του Παρισιού.

Siemens και Alstom, δυο πανίσχυρα μονοπώλια, αποφάσισαν να συγχωνεύσουν τα τμήματά τους που ασχολούνται με τους σιδηροδρόμους, επικαλούμενες τον ανταγωνισμό από τους Κινέζους. Όμως οι Κινέζοι δεν έχουν έντονη

παρουσία στον κλάδο σιδηροδρομικών στην Ευρώπη. Το κρατικό τους μονοπώλιο CRRC δραστηριοποιείται κυρίως στην ασιατική ήπειρο, όπου έχει ανοίξει μια μεγάλη αγορά μεταφορών. Είναι πιθανόν τα δύο ευρωπαϊκά μονοπώλια να είχαν υπόψη τους αυτήν την αγορά και να θέλουν να συνενώσουν τις δυνάμεις τους για να κάνουν μια επιθετική εξόρμηση. Δημιουργώντας όμως μια πανίσχυρη εταιρία είναι σίγουρο ότι πρώτα θα «ισοπεδώσουν» τους ευρωπαϊκούς ανταγωνιστές τους στην ευρωπαϊκή αγορά, πριν εκστρατεύσουν στην Ασία ή και παράλληλα.

Προφανώς υπήρξαν ισχυρές αντιδράσεις από άλλες χώρες (Ιταλία, σκανδιναβικές χώρες κ.ά.), που ανάγκασαν την επίτροπο Ανταγωνισμού Μάργκρεθ Βεστάγκερ να μπλοκάρει το σχέδιο

συγχώνευσης των σιδηροδρομικών τμημάτων των δύο μονοπωλίων, με το σκεπτικό ότι δημιουργείται μια πανίσχυρη ευρωπαϊκή εταιρία που θα πλήξει τον ανταγωνισμό.

Το ζήτημα πέρασε πλέον σε πολιτικό επίπεδο. Οι υπουργοί Πέτερ Αλτμάιερ και Μπρινό Λεμέρ συναντήθηκαν και συμφώνησαν πάνω σ' ένα κοινό πλάνο προώθησης της πολιτικής τους στη βιομηχανία, που προβλέπει τη δημιουργία «πρωταθλητών» στο χώρο της βαριάς βιομηχανίας, ώστε να μπορούν να αντέξουν τον υφιστάμενο ανταγωνισμό από τους Κινέζους και τον ανταγωνισμό που επίκειται, αφού θεωρείται βέβαιο ότι κάποια στιγμή το κινέζικο κρατικό μονοπώλιο στους σιδηροδρόμους θα διεκδικήσει μερίδιο και στην ευρωπαϊκή αγορά, μέσω εξαγωγών επιχειρήσεων.

Κάνοντας ένα αποφασιστικό βήμα, Αλτμάιερ και Λεμέρ αποφάσισαν να προτείνουν ριζική αλλαγή των κανόνων που διέπουν τον ανταγωνισμό στο εσωτερικό της ΕΕ. Προτείνουν να δοθεί στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο η εξουσία να αλλάξει αποφάσεις της Επιτροπής Ανταγωνισμού της ΕΕ, αν το κρίνει απαραίτητο. Αυτό σημαίνει ότι η Κομισιόν, που έχει συγκεκριμένα καθήκοντα ως προς την τήρηση των κοινοτικών κανόνων, μπορεί να παραμεριστεί με μια απόφαση που θα ληφθεί σε ένα πολιτικό όργανο, όπως είναι το Συμβούλιο. Τηρουμένων των αναλογιών, είναι όπως συμβαίνει σε ένα εθνικό κράτος (το ελληνικό), όταν ένας τομέας της Διοίκησης (π.χ. μια γενική διεύθυνση) διαφωνεί με μια παράνομη κυβερνητική απόφαση και ο υπουργός παρακάμπτει τη διαφωνία

του βάζοντας τους συμβούλους του να γράψουν μια απόφαση, υποχρεώνοντας τους υπηρεσιακούς παράγοντες να την υπογράψουν, έστω και διαφωνώντας.

Υποτίθεται ότι η γραφειοκρατία των Βρυξελλών παίζει έναν εξισορροπητικό ρόλο ανάμεσα στα αντιτιθέμενα συμφέροντα των κρατών-μελών, λειτουργώντας κατά κάποιον τρόπο αμερόληπτα και κρίνοντας μόνο βάσει του κοινοτικού δικαίου. Όταν αυτό, όμως, δεν αρέσει στον πανίσχυρο γερmano-γαλλικό άξονα, μπαίνει μπροστά η επιχείρηση παράκαμψης της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών, ακόμα και με αλλαγή του ίδιου του νομικού πλαισίου. Εντός του Συμβουλίου μπορεί ο γερmano-γαλλικός άξονας να πάρει τις ψήφους των χωρών-δορυφόρων και ν' αφήσει στη μειοψηφία τους ανταγωνιστές του.

Φτηνή δημαγωγία για χάρη μιας επίπλαστης ευμάρειας

Οι απατεωνιές με τα οικονομικά δεδομένα της αμερικάνικης κυβέρνησης δεν έχουν όρια! Οι άνθρωποι χρησιμοποιούν ξετσίπωτα τα νούμερα για να παρουσιάσουν μια επίπλαστη ευμάρεια που υποτίθεται ότι η κυβέρνηση Τραμπ έχει εξασφαλίσει στον αμερικάνικο λαό μετά από 13 ολόκληρα χρόνια! Ετσι, στην ιστοσελίδα του Λευκού Οίκου (βλ. <https://www.whitehouse.gov/>) διαβάζουμε σε πρώτο πλάνο το άρθρο με τίτλο: «2018 - Εμβληματικό έτος για την αμερικάνικη οικονομία» (<https://www.whitehouse.gov/articles/2018-banner-year-u-s-economy/>). Το άρθρο πανηγυρίζει για την... τεράστια αύξηση του αμερικάνικου ΑΕΠ με το... ιλιγγιώδες ποσοστό του 3.1%! Η αύξηση δεν αφορά το σύνολο του 2018, αλλά μόνο τη διαφορά του ΑΕΠ που παράχθηκε το τέταρτο τρίμηνο του 2018 σε σχέση με το τέταρτο τρίμηνο του 2017.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την τελευταία έκθεση του Γραφείου Οικονομικής Πολιτικής (Bureau of Economic Analysis - BEA) των ΗΠΑ, που δημοσιεύτηκε στις 28 Φλεβάρη του 2019 (βλ. <https://www.bea.gov/news/2019/initial-gross-domestic-product-4th-quarter-and-annual-2018>), η αύξηση του ΑΕΠ από το τελευταίο τρίμηνο του 2017 μέχρι το τελευταίο τρίμηνο του 2018, **ανάγοντάς την σε ετήσια βάση** (δηλαδή περίπου πολλαπλασιάζοντας επί τέσσερα) ήταν 3.1%. Από 18.223,8 δισ. δολάρια έτους 2012 σε 18.784,6 έτους 2012 (το 2012 είναι έτος αναφοράς, στο οποίο ανάγονται όλες οι χρονιές, δηλαδή συνυπολογίζεται ο πληθωρισμός). Αν κανείς συγκρίνει αυτή την αύξηση με οποιαδήποτε αύξηση μεταξύ των δύο τελευταίων τριμήνων δύο συνεχόμενων ετών (π.χ. του τε-

February 28, 2019

Table 3. Gross Domestic Product: Level and Change From Preceding Period - Continues

Billions of dollars

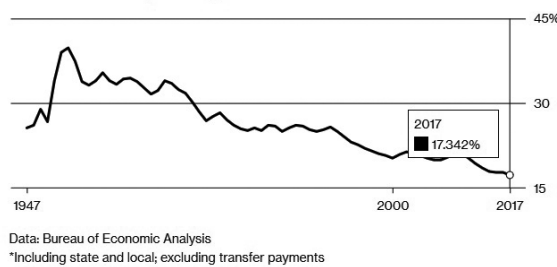
Line	2017				2018				2019				Change from preceding period
	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	
1	18,223.8	18,344.8	18,344.8	18,344.8	18,344.8	18,344.8	18,344.8	18,344.8	18,344.8	18,344.8	18,344.8	18,344.8	18,344.8

Table 5. Real Gross Domestic Product: Annual Percent Change

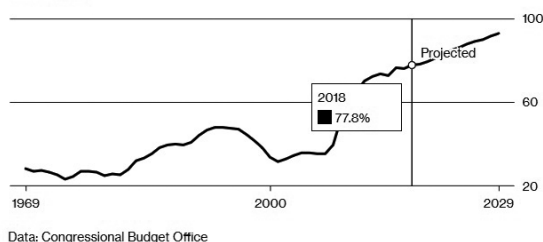
Percent change from preceding year

Line	2017				2018				2019				Change from preceding period
	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	
1	1.8	2.2	1.8	2.5	2.9	1.6	2.2	2.8	1.6	1.5	2.5	2.7	2.8

Government Spending as Share of GDP*

Federal Government Debt Held by the Public as Share of U.S. GDP

λευταίου τριμήνου του 2015 και του τελευταίου τριμήνου του 2014), θα δει ότι η αύξηση αυτή είναι η μεγαλύτερη από το 2005. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι η συνολική ετήσια αύξηση του ΑΕΠ το 2018 ήταν η μεγαλύτερη από το 2005! Κι αυτό γιατί όταν συγκρίνει κανείς την αύξηση του ΑΕΠ μέσα σε ένα έτος, θα πρέπει να συγκρίνει τη συνολική αύξηση μέσα στο χρόνο, δηλαδή την αύξηση και των τεσσάρων τριμήνων κι όχι μόνο του τελευταίου.

Για να γίνει πιο κατανοητό τι εννοούμε, ρίξτε μια ματιά στον

πίνακα 3 (τμήμα του οποίου αναδημοσιεύουμε αυτούσιο από το αγγλικό κείμενο της έκθεσης του BEA). Στον πίνακα αυτό βλέπουμε ότι το ΑΕΠ που παράχθηκε μέσα στο 2018 ήταν 20500.6 δισ. δολάρια (σε τρέχουσες τιμές), ενώ σε δολάρια του 2012 ήταν 18571.3 δισ. Η αύξηση σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο (change from preceding period), ήταν 520.6 δισ. δολάρια. Αυτό όπως αναφέρει ο πίνακας 5 (τμήμα του οποίου επίσης αναδημοσιεύουμε) συνεπαγόταν μία αύξηση 2.9%. Αυτή είναι η αύ-

ξηση του ΑΕΠ σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο.

Αν όμως υπολογίσει κανείς **μόνο το ΑΕΠ που παράχθηκε το τέταρτο τρίμηνο του 2018** και το αναγάγει σε ετήσια βάση (seasonally adjusted at annual rates), τότε το ΑΕΠ θα ήταν 18.784,6 δισ. δολάρια έτους 2012 (αντί για 18.571,3 που ήταν συνολικά το 2018). Αν αυτό το πλασματικό νούμερο (γιατί δεν αφορά σε πραγματικό προϊόν που παράχθηκε όλο το χρόνο, αλλά στο προϊόν που παράχθηκε μόνο το τέταρτο τρίμηνο αλλά με κάποιο τρόπο το ανήγαγαν σε ετήσια βάση) το συγκρίνει κανείς με το εξίσου πλασματικό ΑΕΠ του τετάρτου τριμήνου του 2017 (επίσης ανηγμένου σε ετήσια βάση) που σύμφωνα με τον πίνακα 3 ήταν 18223.8 δισ. δολάρια, τότε θα διαπιστώσει ότι η ετήσια (αλλά πλασματική) αύξηση είναι 560.8 δισ. δολάρια (κι όχι 520.6 που ήταν πραγματικά) και το ποσοστό αύξησης 3.1% αντί του 2.9% (βλ. πίνακα 5). Αυτή την αύξηση αναφέρει και το πανηγυρικό άρθρο που δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του Λευκού Οίκου.

Ψιλά γράμματα θα πει κανείς, όμως αυτά τα ψιλά γράμματα γίνονται εργαλείο προπαγάνδας. Κι αυτό γιατί η πλασματική αύξηση του 3.1% μεταξύ των τελευταίων τριμήνων του 2017 και του 2018 (έναντι της πραγματικής 2.9% στο σύνολο του 2018) εμφανίζεται η μεγαλύτερη από το 2005, πράγμα που είναι αλήθεια **αν η σύγκριση γίνει μόνο μεταξύ των τελευταίων τριμήνων** δύο συνεχών ετών. Αν όμως κανείς συγκρίνει κάποια άλλα τρίμηνα (αναγμένα σε ετήσια βάση), για παράδειγμα τα τρίτα τρίμηνα μεταξύ δύο συνεχών ετών των τελευταίων ετών, θα διαπιστώσει ότι το ποσοστό της αύξησης μπορεί να είναι μεγαλύτερο του 3.1%.

Βενεζουέλα

Σε τεντωμένο σχοινί

Ετσι, η αύξηση μεταξύ του πρώτου τριμήνου του 2015 (ανηγμένη σε ετήσια βάση, δηλαδή πλασματική όπως κι αυτή του 3.1% που πανηγυρίζει ο Λευκός Οίκος) σε σχέση με ένα χρόνο πριν, ήταν 3,8%, ενώ του δεύτερου τριμήνου του 2015 ήταν 3.4%, δηλαδή μεγαλύτερη από το 3.1% (βλ. ιστορικά στοιχεία αμερικάνικου ΑΕΠ από το 1930 μέχρι σήμερα στο https://apps.bea.gov/histdata/Releases/GDP_and_PI/2018/Q4/Initial_March-1-2019/Sectionall.xls.xlsx πίνακας Table 1.1.11. Real Gross Domestic Product: Percent Change From Quarter One Year Ago).

Ενώ η ετήσια αύξηση του ΑΕΠ που επιτεύχθηκε το 2018, που ήταν 2.9%, έχει σημειωθεί και το 2015 και το 2006 όπως φαίνεται στον πίνακα «Table 1.2.1. Percent Change From Preceding Period in Real Gross Domestic Product by Major Type of Product» των ιστορικών στοιχείων του ΑΕΠ από το 1930 μέχρι σήμερα. Περιττό να πούμε ότι η ετήσια αύξηση του ΑΕΠ στα τέλη της δεκαετίας του '90 ήταν πολύ μεγαλύτερη (της τάξης του 4.5%-4.8%), ενώ πριν από την τελευταία μεγάλη κρίση του 2008-2009 η ετήσια αύξηση είχε φτάσει ακόμα και το 3.8% (το 2004). Αρα, το 2.9% του 2018 δεν ήταν τίποτα το σπουδαίο.

Για να το πούμε πιο απλά, έστω ότι μέσα στο χρόνο παράγονται 2 δολάρια το πρώτο τρίμηνο, άλλα 3 το δεύτερο, άλλα 2 το τρίτο κι άλλα 5 το τέταρτο. Συνολικά δηλαδή παράγονται 12 δολάρια. Αν όμως αφήσουμε τα τρία πρώτα τρίμηνα και αναγάγουμε την αύξηση των 5 δολαρίων του τέταρτου τριμήνου σε ετήσια βάση, πολλαπλασιάζοντας επί τέσσερα (γιατί τέσσερα τρίμηνα έχει ένας χρόνος), τότε η ετήσια αύξηση γίνεται 20 δολάρια! Αυτή όμως είναι πλασματική αύξηση και όχι πραγματική! Θα ήταν πραγματική αν και τα υπόλοιπα τρίμηνα το ΑΕΠ αυξάνονταν το ίδιο όπως και το τέταρτο. Η κυβέρνηση Τραμπ παίρνει την αύξηση του τέταρτου τριμήνου αναγμένη σε ετήσια βάση (ένα νούμερο που ουσιαστικά δεν έχει πραγματική αξία γιατί είναι πλασματικό) και πανηγυρίζει γιατί ήταν αύξηση-ρεκόρ των τελευταίων 13 ετών! Αν αυτό δεν είναι φτηνή δημαγωγία, τότε πώς να το χαρακτηρίσουμε;

ΥΓ. Στον αντίποδα της κυβερνητικής προπαγάνδας, δημοσιεύουμε δύο γραφήματα. Το πρώτο έχει τίτλο «Federal Government Debt held by the Public as share of US GDP», δηλαδή το ομοσπονδιακό χρέος στα χέρια ιδιωτών ως ποσοστό του ΑΕΠ, και το δεύτερο «Government spending as share of GDP», που αφορά τις κυβερνητικές δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ. Τα γραφήματα αυτά δείχνουν ότι το χρέος συνεχώς ανεβαίνει, παρά τη μείωση των δαπανών, που φυσικά επηρεάζει αρνητικά τις λεγόμενες κοινωνικές δαπάνες. Προς τι λοιπόν οι πανηγυρισμοί πέραν της κοροϊδίας του κοσμάκη;

Παρά την απαγόρευση της εξόδου του από τη χώρα, ο αρχηγός της αντιπολίτευσης και πρόεδρος του κοινοβουλίου, Χουάν Γκουαϊδό, επέστρεψε κανονικά στη Βενεζουέλα την περασμένη Δευτέρα, μετά από μια σύντομη περιοδεία στις γειτονικές χώρες (Κολομβία, Αργεντινή, Βραζιλία, Ισημερινό και Παραγουάη) και αφού πήρε μέρος στη συνάντηση των χωρών της ομάδας της Λίμα, που έγινε στη Μπογκοτά της Κολομβίας, υπό το... πατρικό βλέμμα του αμερικανού αντιπροέδρου Μάικ Πενς.

Ο Μαδούρο δεν έπεσε στην παγίδα να τον συλλάβει (για να προκαλέσει όξυνση των σχέσεων με τις ΗΠΑ και να τους δώσει αφορμή για ενδεχόμενη εισβολή στη χώρα), αλλά τον άφησε να επιστρέψει ανενόχλητος για να συνεχίσει την αντικυβερνητική του σπέκουλα. Εχοντας το στρατό υπό τον έλεγχό του, ο Μαδούρο ευελπιστεί στην κόπωση των αντικυβερνητικών διαδηλωτών και σε μια συμφωνία ΗΠΑ - Ρωσίας, που θα του δώσει τη δυνατότητα να σώσει το τομάρι του, όπως έγινε με τον Ασαντ στη Συρία.

Σ' αυτό το πλαίσιο κινήθηκε ο ρώσος υπουργός Εξωτερικών, Σεργκέι Λαβρόφ, στην τηλεφωνική επικοινωνία που είχε την περασμένη Κυριακή με τον αμερικανό ομόλογό του, Μάικ Πομπέο. Ο Λαβρόφ υποστήριξε ότι οι πολιτικές δυνάμεις στη Βενεζουέλα θα πρέπει να κινούνται στο πλαίσιο των κανόνων του ΟΗΕ και δήλωσε ότι η χώρα του είναι έτοιμη να διαπραγματευτεί με τις ΗΠΑ για να επιλυθεί αναίμακτα η κρίση στη Βενεζουέλα, χωρίς όμως μέχρι στιγμής οι ΗΠΑ να δώσουν κάποια απάντηση, πέρα από την επιβεβαίωση, διά στόματος Πομπέο, ότι οι ρωσοαμερικανικές διαπραγματεύσεις υπάρχουν και βρίσκονται σε εξέλιξη. Επομένως, οι Αμερικάνοι περιμένουν να δουν πώς θα εξελιχθεί η δυναμική της αντιπολίτευσης για να καθορίσουν τις επόμενες κινήσεις τους.

Αμέσως μετά από την επιστροφή του στη χώρα, ο Γκουαϊδό κάλεσε το λαό να εντείνει τις διαδηλώσεις για την ανατροπή του Μαδούρο, χωρίς όμως μέχρι στιγμής να πετυχαίνουν κάτι τέτοιο.

Η χρεοκοπία ενός ψεύτικου σοσιαλισμού

Σε όσους υποστηρίζουν το καθεστώς Μαδούρο, μόνο και μόνο επειδή αντιτίθεται στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό (έχοντας όμως ταυτόχρονα την υποστήριξη του ρωσικού και του κινέζικου ιμπεριαλισμού) χαρίζουμε τα παρακάτω λόγια ηγετικού συνδικαλιστικού στελέχους που υποστηρίζει τον «τσαβισμό». Το όνομά του προκαλεί εντύπωση: Στάλιν Πέρες Μπόργκες! Ο Μπόργκες, σε συνέντευξη που έδωσε την περασμένη Τρίτη στο φιλοκυβερνητικό πρακτορείο Venezuelanalysis (βλ. <https://venezuelanalysis.com/analysis/14363>), όταν του ζητήθηκε να σχολιάσει τη σημερινή κρίση στη Βενεζουέλα, αφού υποστήριξε ότι οφείλεται κυρίως στον οικονομικό αποκλεισμό που έχει παγώσει το 80% της παραγωγής, συμπλήρωσε τα εξής αποκαλυπτικά:

«Η δεύτερη ουσιαστική αιτία (σ.σ. για την κρίση στη Βενεζουέλα) είναι η διαφθορά, η απρέπεια και η ατιμωρησία, που έχουν εκτιναχθεί τα τελευταία πέντε χρόνια, αν και τα ίχνη τους υπάρχουν από πριν. Ο βαθμός διαφθοράς και απρέπειας μέρους των κυβερνητικών λειτουργών είναι μεγάλος και καταστροφικός. Σε πολλές περιπτώσεις συμπίπτει με το σαμποτάζ των ελίτ και του ιμπεριαλισμού, με τη συνεννοχή στρατιωτικών και πολιτικών λειτουργών στην κερδοσκοπία με τις τιμές αγορών των εμπορευμάτων που χρειάζεται ο κόσμος.

Το δομικό πρόβλημα είναι ότι η εθνική παραγωγική ικανότητα είναι πολύ μικρή. Αυτό καθορίζεται από το ιστορικά υψηλό επίπεδο του πετρελαϊκού εισοδήματος, που μετέτρεψε την ντόπια μπουρζουαζία σε μια εξαιρετικά παρασιτική κοινωνική τάξη, πάντα εξαρτώμενη από την τιμή του πετρελαίου. Προτιμούν να εισάγουν, παρά να παράγουν ή να εξαγουν. Είτε πρόκειται για γενετική ή για πολιτισμική προέλευση, αυτό έχει καθορίσει την παλαιά μπουρζουαζία και αυτή τη διεφθαρμένη κρατική μπουρζουαζία, όπως και την αναδυόμενη "μπολιβαριανή μπουρζουαζία" (Boliburguesia) των τελευταίων 18 χρόνων. Πάνω σε αυτό το δομικό θέμα, της χαμηλής εθνικής βιομηχανικής παραγωγής, η ευθύνη ανήκει στην Τέταρτη Δημοκρατία που κράτησε 50 χρόνια και στην Πέμπτη Δημοκρατία των τελευταίων 20 ετών.

Υπό τον Τσάβες, παρά ορισμένα προγράμματα και σχέδια για βελτίωση της εθνικής βιομηχανίας, αυτό έμεινε κυρίως στα χαρτιά και τα απαιτούμενα επίπεδα της εθνικής παραγωγής ποτέ δεν έγιναν πραγματικότητα. Υπό τον Τσάβες, από το 2007 μέχρι το 2012, η χαμηλή παραγωγική ικανότητα, δεν προκάλεσε δυσανεκσία, καθώς η υψηλή τιμή του πετρελαίου ήταν αρκετή για να εισαχθούν ακόμα και τα πιο πολυτελή αγαθά. Όμως, από το 2013 μέχρι

σήμερα, με τον Μαδούρο, το τίμημα γι' αυτό το λάθος ήταν μεγάλο. Με την πτώση της τιμής του πετρελαίου, δεν υπάρχουν λεφτά για εισαγωγές, ούτε για εθνική βιομηχανία, συμπεριλαμβανομένων των πολυεθνικών εταιριών, που δεν παίρνουν τα δολάρια που συνήθιζαν να έχουν εγγυημένα, εξαιτίας των συναλλαγματικών ελέγχων. Ο αγώνας αυτών των τομέων να μεγαλώσουν το μερίδιο του εισοδήματός τους είναι ο κύριος λόγος που οι συννομισίες και ο αγώνας μέχρι θανάτου δε σταμάτησαν αυτά τα 20 χρόνια των τσαβικών κυβερνήσεων. Κάνοντας τώρα χρήση αυτής της κατάστασης, τα ευρωπαϊκά και αμερικάνικα συμφέροντα παίζουν επίσης το ρόλο τους».

Αν και ο Μπόργκες δε συμφωνεί με τροτσικιστικές ομάδες που κατηγορούν τον Μαδούρο για «φασισμό», παραδέχεται καθαρά ότι: «Ούτε η κυβέρνηση Τσάβες, ούτε του Μαδούρο, ήταν σοσιαλιστικές, ανεξάρτητα από τα σοσιαλιστικά τους συνθήματα... Είναι αδιαμφισβήτητο ότι υπάρχουν υψηλά επίπεδα διαφθοράς ανάμεσα στους κυβερνητικούς λειτουργούς και τα κρατικά ινστιτούτα. Είναι γεγονός ότι δεν υπάρχει δυνατότητα επίλυσης της οικονομικής κρίσης, της αποφυγής του δημοσιονομικού ελλείμματος ή της φυγής κεφαλαίων, του ελέγχου της τιμής του δολαρίου και του κόστους παραγωγής και εμπορίου. Είναι μία κυβέρνηση που συνεχίζει να πληρώνει το εξωτερικό της χρέος στο διάστημα του ιμπεριαλιστικού οικονομικού αποκλεισμού. Δεν έχουν αγγίξει κανένα από τα μονοπώλια, όπως το Polar group ή άλλα, όταν τα ίδια μονοπώλια κατακρατούν τα αποθέματα τροφίμων ή τα κατανέμουν αυθαίρετα και υπερτιμημένα.

Ζώντας στη Βαλένθια, την κύρια βιομηχανική πόλη αυτής της χώρας και όντας συνδικαλιστής, μπορώ να σας πω ότι οι βιομηχανικές ζώνες βρίσκονται σχεδόν σε παράλυση, ότι υπάρχουν βιομηχανικοί τομείς που είναι ολο-

κληρωτικά ή σχεδόν ολοκληρωτικά σε αδράνεια, ότι οι συνθήκες εργασίας, οι μισθοί σε σημαντικούς τομείς, όπως η ενέργεια, το πετρέλαιο, η υγεία και η εκπαίδευση, έχουν πέσει σε ανησυχητικά επίπεδα. Όμως, θα πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι ότι η ευθύνη γι' αυτή την πραγματικότητα βαρύνει τόσο την κυβέρνηση όσο και τον οικονομικό και εμπορικό αποκλεισμό της Βενεζουέλας».

Είναι αυτή η κατάσταση που οδήγησε στις «εντυπωσιακά μεγάλες», κατά τα λεγόμενα του Μπόργκες, διαδηλώσεις της αντιπολίτευσης, τόσο στην πρωτεύουσα Καρακάς όσο και την Βαλένθια, στις 23 Γενάρη, που συσπειρώσαν όχι μόνο μικροαστικά στρώματα, αλλά και εργατικά, συμπεριλαμβανομένων εργατικών συνδικάτων που πρωτύτερα υποστήριζαν τον «τσαβισμό». Οι διαδηλώσεις υπέρ του καθεστώτος που ακολούθησαν (σε έξι πόλεις) είχαν κι αυτές επιτυχία, με συμμετοχή πολλών νέων ανθρώπων, όμως οργανώθηκαν από το κυβερνών «Ενωμένο Σοσιαλιστικό Κόμμα της Βενεζουέλας» και τις κρατικές υπηρεσίες.

Ο λαός της Βενεζουέλας βρίσκεται σε μία κατάσταση που μοιάζει με το ρητό «μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα». Η ψευτοσοσιαλιστική δημαγωγία του Τσάβες και του διαδόχου του, Μαδούρο, έχουν δημιουργήσει μια κατάσταση που πλατιά λαϊκά στρώματα περιμένουν τον Γκουαϊδό να φέρει την «αλλαγή», αδιαφορώντας αν αυτή η αλλαγή δε θα δικαιώσει ούτε κόκκο από τους πόθους τους για κοινωνική δικαιοσύνη και καλύτερευση του βιοτικού τους επιπέδου, αλλά θα αλλάξει μόνο τους διαχειριστές της αστικής εξουσίας και τους διεθνείς νταβατζήδες της.

Αυτά που τόσες φορές επισημαίναμε για χρόνια από αυτές εδώ τις στήλες (βλ. σειρά άρθρων στα: <http://www.eksegersi.gr/issue/491/Διεθνή/6053>. Ο χαρακτήρας-της-«μπολιβαριανής-επανάστασης»-του, <http://www.eksegersi.gr/issue/492/Διεθνή/5925>. Ο χαρακτήρας-της-«μπολιβαριανής-επανάστασης»-του, <http://www.eksegersi.gr/issue/493/Διεθνή/5893>. Ο χαρακτήρας-της-«μπολιβαριανής-επανάστασης»-του) επιβεβαιώνονται με τον πιο περίττανο τρόπο.

Εξ οικείων τα βέλη για τον Τραμπ

Πάγωσε το χαμόγελο του Τραμπ, την ώρα που χαριεντιζόταν με το «φίλο» του Κιμ Γιονγκ Ουν και ονειρευόταν ότι θα πάρει το Νόμπελ Ειρήνης, όταν άκουσε τις κατηγορίες που εκτόξευσε σε βάρος του ο πρώην δικηγόρος του, Μάικλ Κοέν, στην κατάθεση που έδωσε στο αμερικάνικο Κογκρέσο ενόσω ο Τραμπ βρισκόταν στο Ανόι. Κατέφυγε στο αγαπημένο του Twitter για να μοιραστεί τον βαθύ καημό του με τους «ακολουθούς» του: «Ο Μάικλ Κοέν ήταν ένας από τους πολλούς δικηγόρους που με εκπροσώπησαν (δυστυχώς). Είχε επίσης και άλλους πελάτες. Είχε μόλις αποβληθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο του Κράτους για ψεύδη και απάτη. Έκανε κακά πράγματα άσχετα με τον Τραμπ. Ψεύδεται προκειμένου να μειώσει το χρόνο φυλάκισής του. Χρησιμοποιώντας τον δικηγόρο του Ανέντιμου!».

Ο Κοέν (που έχει καταδικαστεί τον περασμένο Δεκέμβρη σε τρία χρόνια φυλάκιση και πενήντα χιλιάδικα πρόστιμο για απάτες κατά την προεκλογική οικονομική εκστρατεία υπέρ του Τραμπ, του οποίου ήταν προσωπικός σύμβουλος,

πέρα από δικηγόρος) ξεσπάθωσε κατά του πρώην αφεντικού του, αποκαλώντας τον «απατεώνα» και «ρατσιστή» και παρυσιάζοντας την επιταγή με την οποία ο Τραμπ μετέφερε χρήματα στον Κοέν για να πληρώσει με τη σειρά του την πορνοστάρ Στόρμι Ντάνιελς, για να κλείσει το στόμα της για την «ανάρμοστη σχέση» τους. Κατηγόρησε τον Τραμπ ότι γνώριζε, μέσω του επίσης συμβούλου του Ρότζερ

Στόουν (αυτός συνελήφθη τον Γενάρη για ατασθαλίες κατά την προεκλογική εκστρατεία του Τραμπ, που έχουν σχέση με την ανάμιξη της Ρωσίας) ότι τα Wiki Leaks θα διαρρεύσουν emails της Χίλαρι Κλίντον, που μπορούν να χρησιμοποιηθούν εναντίον της στις εκλογές.

Το ξεκατίνιασμα τώρα αρχίζει και αναμένεται να γελάσει και το παρδαλό κατσίκι με τα κακώματα του «πλανητάρχη».

στο ψαχνό

Απουσία

Πάει κάμποσος καιρός τώρα που στην εφημερίδα αισθανόμαστε μια αμηχανία. Δυσκολευόμαστε να βρούμε θέματα άξια σχολιασμού. Αναγκαζόμαστε να σχολιάζουμε θέματα ανούσια από κοινωνική άποψη.

Αυτό που σφραγίζει τη σημερινή περίοδο είναι η απουσία της ταξικής πάλης. Αυτή, βέβαια, ουδέποτε έπαψε να διεξάγεται, έστω και μονομερώς από τη μεριά της κεφαλαιοκρατίας. Ως προεκλογική, όμως, η σημερινή περίοδος έχει μια ιδιομορφία.

Το μνημονιακό πλαίσιο έχει προ πολλού ολοκληρωθεί. Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ υπέγραφε το τρίτο Μνημόνιο, λίγα πράγματα απέμεναν να γίνουν. Οι «ουρές» του μνημονιακού προγράμματος. Μέχρι τα μέσα του 2018 είχαν ολοκληρωθεί «τα πάντα όλα».

Από το φθινόπωρο του 2018 και μετά η διακυβέρνηση μπήκε σε «προοδευτικό μουντ». Χορηγήθηκε «κοινωνικό μέρισμα» (ένα ελάχιστο μέρος απ' αυτά που προηγουμένως είχαν κλαπεί από τους εργαζόμενους), αυξήθηκε -με κυβερνητική απόφαση και όχι μέσω συλλογικών διαπραγματεύσεων- ο κατώτατος μισθός (που εξακολουθεί να παραμένει μακριά από τα 751 ευρώ που βρισκόταν μέχρι το 2012 και θα παραμείνει στο σημερινό επίπεδο μέχρι και το 2020, όπως σημειώνει η τελευταία έκθεση παρακολούθησης της Κομισιόν), «αρχίσαμε να βγαίνουμε στις αγορές», ετοιμάζεται ρύθμιση για αποπληρωμή των χρεών προς τα ασφαλιστικά ταμεία (ενδεχομένως και προς την εφορία) σε 120 δόσεις κτλ.

Όλα αυτά τα μερεμέτια όχι μόνο δεν αμφισβητούν τη μνημονιακή πολιτική, αλλά αποτελούν αναγκαία συμπληρώματά της. Εχουν, άλλωστε, την έγκριση της τρόικας, η οποία ελέγχει κάθε λεπτομέρειά της. Καταβάλλεται, όμως, προσπάθεια, να καλλιεργηθεί η ψευδαίσθηση ότι «τα χειρότερα πέρασαν», ότι «από εδώ και πέρα μόνο καλά μπορούμε να περιμένουμε».

Πώς μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο, όταν υπάρχουν βαλβίδες ασφάλειας για τη διαιώνιση της μνημονιακής πολιτικής; Όταν το ελληνικό κράτος θα πρέπει να συγκεντρώνει κάθε χρόνο θηριώδη ματωμένα πλεονάσματα;

Αυτό αποτελεί κομμάτι της προεκλογικής αντιπαράθεσης. Ο Μητσοτάκης υπόσχεται ότι θα καταφέρει να μειώσει τους στόχους για τα «πρωτογενή πλεονάσματα», πείθοντας τους δανειστές. Όχι όμως για να κάνει φιλολαϊκή πολιτική, αλλά για να μειώσει τους φόρους των καπιταλιστών. Ο Τσακαλώτος απαντά ότι κι αυτοί θα προσπαθήσουν να μειώσουν τους στόχους για τα «πρωτογενή πλεονάσματα», αλλά για να κάνουν κοινωνική πολιτική. Και κανένας δεν τον ρωτά το αυτονόητο: αφού σκοπεύετε να τα μειώσετε, γιατί τα υπογράψατε;

Είναι φανερό πως πρόκειται για προεκλογική δημαγωγία και τίποτα πέραν αυτής. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε πώς αντιμετωπίζεται αυτή η δημαγωγία από τους εργαζόμενους-ψηφοφόρους, δεν μπορούμε να εκτιμήσουμε σε τι ποσοστό θα κυμανθεί η συνειδητή αποχή στις επερχόμενες εκλογές, όμως είναι βέβαιο πως δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή κάτι πέραν των εκλογών.

Ακόμα και η αποχή συνιστά εκλογική στάση. Ριζοσπαστική μεν, όμως εκλογική. Δηλαδή ακρωτηριασμένη, μισή. Όταν απουσιάζει η ταξική πάλη από την πλευρά του προλεταριάτου και των υπόλοιπων εργαζόμενων στρωμάτων, οι εξελίξεις διαμορφώνονται ερήμην τους. Το εκλογικό αποτέλεσμα -όποιο κι αν είναι- δε θ' αλλάξει τίποτα σε επίπεδο πρακτικής πολιτικής. Μόνο η ταξική πάλη μπορεί ν' αλλάξει την προδιαγεγραμμένη από το κεφάλαιο πορεία των πραγμάτων.

- Γιατί κορδώνεται ο Τσακαλώτος και χαμογελάει ο Τσίπρας, μπαμπά;
- Γιατί υπέγραψαν συμφωνία με τους εφοπλιστές να πληρώνουν εθελοντικά φόρο για τα κέρδη τους, επεκτείνοντας μια συμφωνία που είχαν πρώτοι υπογράψει οι Σαμαροβενιζέλοι, με τον ΣΥΡΙΖΑ να τους καταγγέλλει τότε για διακρίσεις υπέρ των εφοπλιστών.
- Τι είναι οι εφοπλιστές, μπαμπά;
- Είναι κάτι βδέλλες που ρουφάνε το αίμα του κοσμάκη.
- Και γιατί δεν τους βάζει φυλακή ο Τσίπρας, μπαμπά;
- Σκάσε και παίξε με τα πλέι μομπιλ.

KONTRES

Την ανάγκη φιλοτιμίας

«Τη Δευτέρα θα αποστείλω επιστολή προς το ΕΛΚ, ζητώντας την αναστολή της συμμετοχής του κόμματος του κ. Ορμπαν μέχρι την επίλυση του ζητήματος που έχει ανακύψει», δήλωσε ο Μητσοτάκης από το βήμα του Οικονομικού Φόρουμ των Δελφών.

Είναι προφανές ότι προσπαθεί να βγάλει από πάνω του τη ρετσινιά του «έλληνα Ορμπαν», που με επιτυχία του έχει κολλήσει ο Τσίπρας, εκμεταλλευόμενος την εθνικιστική υστερία και τον ακροδεξιό λόγο της ομάδας Σαμαρά απ' αφορμή τη Συμφωνία των Πρεσπών. Γιατί όμως άργησε τόσο πολύ να κάνει αυτή την κίνηση; Προφανώς γιατί δεν είχε πάρει το ΟΚ από τους Γερμανούς που κάνουν κουμάντο στο ΕΛΚ. Τώρα που υπάρχει μια γενικότερη κίνηση για την προσωρινή έξοδο του ουγγρικού Fidesz από το ΕΛΚ, ο Βέμπερ φαίνεται πως ζήτησε από τον Μητσοτάκη να ενταχθεί σ' αυτή την κίνηση. Κι αυτός το έκανε με μεγάλη προθυμία, ανακουφισμένος που μπορεί πλέον να απαντήσει «εμπράκτως» στον Τσίπρα.

Εκλεισε

Το δελτίο Τύπου που εξέδωσε η ΝΔ περιλαμβάνει «σημεία από τη συζήτηση του Προέδρου της ΝΔ κ. Κυριάκου Μητσοτάκη με τον κ. Πήτερ Σπίγκελ, στο πλαίσιο του 4ου Οικονομικού Φόρουμ των Δελφών». Όσο και να ψάξει κανείς δε βρίσκει την κατηγορηματική τοποθέτηση του Κούλη ότι διαφωνεί με τη Συμφωνία των Πρεσπών, όμως ως πρωθυπουργός θα τη σεβαστεί, γιατί αποτελεί διεθνή δέσμευση του ελληνικού κράτους.

Δεν είπε τίποτα το καινούργιο, βέβαια, όμως έχει πλάκα η προσπάθεια του επιτελείου προπαγάνδας της ΝΔ να σβήσει

αυτά τα σημεία, ώστε να μη γίνονται ευρέως γνωστά στο εσωτερικό, για να μπορούν οι Σαμαράδες, οι Γεωργιάδηδες και οι Τζιτζικώστηδες να πουλάνε το παραμύθι του «βέτο στην ένταξη των Σκοπίων», που θα υποβάλει ο Κούλης μόλις γίνει πρωθυπουργός.

Επιστροφή στο 2012

Ο Πρετεντέρης ανέλαβε να εξηγήσει στους πασόκους (συγγνώμη, στους... κεντροαριστερούς) τι σημαίνει «στρατηγική ήττα του ΣΥΡΙΖΑ». Δε σημαίνει, λέει, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα εξαφανιστεί, θα εξαερωθεί, αλλά «απλώς ότι δεν θα έχει μετεκλογικά τη δυνατότητα να παρεμποδίζει ή να υπονομεύει την πορεία της χώρας». Που σημαίνει «πως ούτε η κυβερνητική ούτε η προεδρική πλειοψηφία θα τον χρειάζονται» και πως «η αναθεώρηση του Συντάγματος θα ολοκληρωθεί ερήμην του».

Τι περιγράφει ο Πρετεντεράκος; Σταθερή κυβερνητική συμμαχία της ΝΔ με το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ. Σαν κι αυτή που στήριξε την κυβέρνηση Σαμαρά από τον Ιούνιο του 2012 μέχρι τον Δεκέμβριο του 2014. Απλώς, δεν το λέει ευθέως, αλλά διά της εις άτοπον επαγωγής. Υπάρχουν στο ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ άνθρωποι (Βενιζέλος, Λοβέρδος και οι συν αυτοίς) ταγμένοι φανατικά μ' αυτήν την πολιτική στρατηγική (ούτε με σφαίρες» με τον ΣΥΡΙΖΑ, έγραψε πρόσφατα ο Λοβέρδος). Θέλουν να κλείσουν τις προεδρικές τους καριέρες μ' ένα ακόμα υπουργικό (Λοβέρδος) ή με ένα θεσμικό πόστο όπως η προεδρία της Δημοκρατίας (Βενιζέλος). Οι υπόλοιποι πασόκοι, όμως, ξέρουν πολύ καλά ότι μια τέτοια επιλογή θα είναι βούτυρο στο ψωμί του ΣΥΡΙΖΑ, που θα περάσει ένα διάστημα στην

αντιπολίτευση, θα «ξεψειρίσει» και την τελευταία εκλογική πελατεία που θα έχει απομείνει στο ΠΑΣΟΚ, θα εκμεταλλευτεί την κρίση στην οποία αναπόφευκτα αυτό

Η απόλυτη γελοιότητα

Ενα παιδί έχει πατέρα και μητέρα. Αν είναι παιδί ομόφυλου ζευγαριού, έχει δυο πατεράδες ή δυο μανάδες. Το μόνο που κατάφερε η βουλευτίνα Βαλερί Πετί, του κόμματος Μακρόν, με την κατάθεση τροπολογίας για την κατάργηση των όρων «πατέρας» και «μητέρα» από τα σχολικά διοικητικά έγγραφα και την αντικατάστασή τους με τους όρους «Γονιός 1» και «Γονιός 2», ήταν να οδηγήσει τη γελοιότητα της «πολιτικής ορθότητας» στην κορύφωσή της. Μας θύμισε κάποιους που δεν λένε «όλοι» ή «όλοι και όλες», αλλά «όλατ»! Και γράφουν «όλ@». Γιατί, λέει, το «όλοι και όλες» είναι σεξιστικό, διότι παραλείπει κάποιες κατηγορίες ανθρώπων με διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό. Ηρθαν, όμως, άλλοι και βρήκαν ότι και το «παπάκι» υποκρύπτει σεξισμό και άρχισαν να χρησιμοποιούν δίεση (γράφουν «όλ#») που είναι το πιο... σεξουαλικά ουδέτερο σύμβολο!

Ο αρμόδιος υπουργός του Μακρόν δεν έκανε δεκτή την τροπολογία. Η εισηγήτρια του κόμματός του δεν τον υποστήριξε. Όμως η τροπολογία πέρασε από την πρώτη ανάγνωση της Εθνοσυνέλευσης και τώρα ο Μακρόν τρέχει για ν' αποκρούσει τις λυσσασμένες επιθέσεις της Ακροδεξιάς (που βρήκε την ευκαιρία) και να οργανώσει την ψήφιση μιας «συμβιβαστικής πρότασης» όταν το νομοσχέδιο επιστρέψει στην Εθνοσυνέλευση.

θα βυθιστεί και θα διεκδικήσει την επάνοδό του στην κυβερνητική εξουσία, όχι ως ο μεγαλύτερος πόλος της «προοδευτικής παράταξης», αλλά ως ο μοναδικός της πόλος.

Ψώνισαν από σβέρκο

Το σκέφτηκαν καλά εκεί στη ΝΔ και έφεραν τον Μπαρόζο για να κάνει προεκλογικό «προμόσιον» στον Μητσοτάκη; Τον άνθρωπο αυτόν τον βλέπουν στην ΕΕ και φτύνουν στον κόρφο τους. Υπήρξε ένα ξεφτιλίκι από την αρχή μέχρι το τέλος. Από τότε που ήταν πρωθυπουργός της Πορτογαλίας και κέρδισε τον τίτλο «ο καφετζής των Σεϊχελλών» (έκανε τον οικοδεσπότη στους ηγέτες των δυτικών ιμπεριαλιστικών κρατών -Αμερικανών και Βρετανών κυρίως- που είχαν συμπήξει τη «συμμαχία των προθύμων» για να εισβάλουν στο Ιράκ). Στη συνέχεια, στη διάρκεια της θητείας του ως προέδρου της Κομισιόν, αποκαλύφθηκαν τα περισσότερα σκάνδαλα. Σκάνδαλο αποδείχτηκε και ο ίδιος, καθώς με τη λήξη της θητείας του πήγε και έπιασε ένα συμβολικό πόστο στη Goldman Sachs, λειτουργώντας ως λομπίστας της. Γεγονός που ανάγκασε το διευθυντήριο των Βρυξελλών να ψιλοαλλάξει την ειδική νομοθεσία για τους επιτρόπους, ώστε να μην τους επιτρέψει να φεύγουν από την Κομισιόν και να μετακομίζουν αμέσως στα γραφεία κάποιου μονοπωλίου, αλλά να μεσολαβεί ένα χρονικό διάστημα (για ξεκάρφωμα, βρε αδερφέ).

Αλλά και το «προμόσιον» του Κούλη από τον Μπαρόζο ήταν ασορτί με την προσωπικότητα του ανδρός. «Οι αγορές περιμένουν να κερδίσει τις εκλογές ο Κυριάκος Μητσοτάκης», είπε. Και γέλασαν και τα έλατα της Αράχωβας. Όλες οι ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες, με δηλώσεις και κινήσεις των ηγετών τους, «παίζουν» Τσίπρα, αλλά κάποιες... «αγορές» (χωρίς ονοματεπώνυμο) έχουν κρεμαστεί από τα... αμελέτητα του Κούλη, και κάνουν καθημερινά θυσίες στον Μαμωνά για να τον δουν πρωθυπουργό!

Τρέχα γύρευε...

Μέχρι τώρα επικρατούσε η άποψη πως το μόνο κόμμα που δεν έχει αποσκιρτήσει προς άλλα κόμματα είναι ο Περισσός. Χωι μόνο δεν του φεύγουν στελέχη, αλλά αντίθετα μαζεύει και κόσμο (λίγο έστω) από ΣΥΡΙΖΑ και ΛΑΕ, όπως τους Μηλιό, Νταβανέλο και άλλους, που στηρίζουν την υποψηφιότητα Σοφιανού για το δήμο Αθήνας. Μέχρι που «έσκασε» η μεταγραφή του δημοτικού συμβούλου Πειραιά Ηλίας Σαλπέα (γιου του μακαρίτη Παναγιώτη Σαλπέα, που ήταν επικεφαλής της δημοτικής παράταξης του Περισσού στον Πειραιά). Ο Ηλίας Σαλπέας ήταν επί σειρά ετών δημοτικός σύμβουλος εκλεγμένος με τη Λαϊκή Συσπείρωση και ξαφνικά μεταπήδησε στην παράταξη Μαρινάκη. Υπήρξε και... ανταλλαγή επιστολών με τον Μώραλη, αλλά όλοι αντιλαμβάνονται ότι το αλισβερίσι δεν αφορά ζητήματα... αρχών.

Χωριό που φαίνεται...

«Ανάμεσα στα δύο μεγάλα κόμματα περισσότερη σχέση έχω με τη Νέα Δημοκρατία λόγω των θέσέων της σχετικά με τη φορολογία, την εξωτερική πολιτική και την Παιδεία», δήλωσε η Διαμαντοπούλου σε συνέντευξή της στο «Πρώτο Θέμα», εκφράζοντας τη διαφωνία της με τη λογική των ισών αποστάσεων (που υποστηρίζεται από τους «παράδοσιακούς» πασόκους).

Όταν τη ρώτησαν αν θα δεχόταν να υπουργοποιηθεί σε μία κυβέρνηση Μητσοτάκη, η Διαμαντοπούλου απάντησε: «Το ερώτημα είναι υποθετικό. Πιστεύω στην αυτοδυναμία της Νέας Δημοκρατίας. Μια τέτοια αυτοδυναμία θα εξυπηρετούσε και το ΚΙΝΑΛ ώστε να αποφύγει τα διλήμματα. Μια αυτοδυναμία που δεν θα είναι αλαζονική. Για μια συναίνεση διαφορετική. Θα είναι άραγε η κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη ανοιχτή στον διάλογο και συνεργάσιμη με τις άλλες δυνάμεις;». Και σαν να κατάλαβε ότι καρφώθηκε, έσπευσε να συμπληρώσει: «Πάντως η πρώτη απάντησή μου στο ερώτημά σας είναι “όχι”!»! Η δεύτερη απάντηση θα είναι «ναι», αν ο Μητσοτάκης νικήσει, αν καταφέρει να σχηματίσει κυβέρνηση κι αν της κάνει πρόταση να γίνει υπουργός του. Αυτή, πάντως, την... καλή της θέληση την έδειξε.

Ομορφιές

Φαίνεται πως πλησιάζει η ώρα να ξεκινήσει η Τουλουπάκη ποινική διαδικασία που θα περιλαμβάνει και πρώην υπουργούς. Γι' αυτό και η ΝΔ έσπευσε να βάλει προληπτικά το στίγμα της στην εξέλιξη της διαδικασίας, εκδίδοντας τη Δευτέρα ανακοίνωση που έλεγε: «Η ΝΔ κάλεσε χθες την κυβέρνηση να απαντήσει αν η κ. Τουλουπάκη που χειρίζεται την υπόθεση της Novartis ελέγχεται για τους χειρισμούς της ύστερα από καταγγελία του προϊσταμένου της Εισαγγελέα κ. Αγγελή. Αντί απάντησης, αργά χθες τη νύχτα η κυβέρνηση έκανε γνωστό μέσω του ΑΠΕ ότι η καταγγελία του κ. Αγγελή τέθηκε στο αρχείο, πριν καν διερευνηθεί. (...) Η σκευωρία που έστησαν ακόμη και κατά δυο πρώην πρωθυπουργών θα αποκαλυφθεί με κάθε λεπτομέρεια και όσοι τη σχεδίασαν θα λογοδοτήσουν».

Το υπουργείο Δικαιοσύνης απάντησε... θεσμικά, σημειώνοντας: «Από τη “σκευωρία” για την πρωτόδικη καταδίκη στελεχών της για την πράξη της κατάχρησης σε ασέλγεια, επανήλθε στη “σκευωρία” της Novartis, με αφορμή πειθαρχικές διώξεις που έχουν τεθεί στο αρχείο των δικαστικών λειτουργών που χειρίζονται την υπόθεση».

Ξεδοντιασμένο μαντρόσκυλο των σιωνιστών ο Αμπάς

Μέχρι έξω από το σπίτι του Μαχμούντ Αμπάς στη Ραμάλα φτάνουν τα τζιπ του ισραηλινού στρατού, καταδιώκοντας παλαιστίνιους νεολαίους και πυρήνες μαχητών της Αντίστασης, απογυμνώνοντας την Παλαιστινιακή Αρχή και τον εξουσιομανή Αμπάς από κάθε επίφαση εξουσίας και δείχνοντας ποιος πραγματικά κυβερνά τα παλαιστινιακά εδάφη.

Η επίσημη δικαιολογία εκπροσώπων της ΠΑ, αναφορικά με την στάση της απέναντι στον εισβολέα ισραηλινό στρατό, είναι ότι δε θέλει να βυθιστεί στο χάος της Δυτικής Οχθη. Το Ισραήλ, βέβαια, που δεν έχει κανένα λόγο να πει ψέματα, δηλώνει ότι η ΠΑ γνωρίζει καλά πότε ο ισραηλινός στρατός εισβάλλει στη Δυτική Οχθη και συνεργάζεται κανονικά μαζί του, παρά το γεγονός ότι δημόσια το αρνείται. Ετσι, ο Αμπάς και η ΠΑ ξεμπροσιάζονται για πολλοστή φορά ως συνεπείς στο συνεργάτες των σιωνιστών. Εξάλλου, το Ισραήλ θεωρεί ότι οι εισβολές του, ακόμα και σε περιοχές που είναι τυπικά κάτω από την απόλυτη δικαιοδοσία της ΠΑ, καλύπτονται από τη Συμφωνία του Οσλο.

Ο ισραηλινός στρατός δεν κάνει καμιά διάκριση σε περιοχές της Δυτικής Οχθης που είναι κάτω από τη δικαιοδοσία της ΠΑ ή τη δική του, εισβάλλοντας συνεχώς σε ολόκληρη τη Δυτική Οχθη και απαγάγοντας Παλαιστίνιους, γράφοντας στα παλιά του τα παπούτσια ακόμα και αυτή την προδοτική για τον παλαιστινιακό λαό Συμφωνία του Οσλο, που υπέγραψε από κοινού με τον Αραφάτ και την υπόλοιπη ηγεσία της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης 26 χρόνι πριν. Η έκταση της Δυτικής Οχθης καταλαμβάνει περίπου 6.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Από αυτά, το 18% ανήκει στην Περιοχή Α, που περιλαμβάνει τις μεγαλύτερες παλαιστινιακές πόλεις και (υποτίθεται ότι) βρίσκεται κάτω από τον πλήρη έλεγχο της ΠΑ, το 21% ανήκει στην Περιοχή Β, που βρίσκεται υπό τον διοικητικό έλεγχο της ΠΑ, ενώ την καταστολή την ασκούν αποκλειστικά οι σιωνιστές, και το υπόλοιπο βρίσκεται κάτω από τον πλήρη έλεγχο του Ισραήλ.

Οι μυστικές υπηρεσίες της ΠΑ και των σιωνιστών έχουν από κοινού αποτρέψει περισσότερες από 480 απόπειρες επιθέσεων της Αντίστασης ενάντια στους

σιωνιστές, έχουν συλλάβει χιλιάδες Παλαιστίνιους και έχουν προκαλέσει μεγάλα πλήγηματα στην Αντίσταση, ειδικά από το 2005 που ανέλαβε την εξουσία στη Δυτική Οχθη ο Αμπάς μέχρι σήμερα.

Επίσης, ο ισραηλινός στρατός παρακολουθεί καταζητούμενους παλαιστίνιους αγωνιστές στην Περιοχή Α της Δυτικής Οχθης. Οι παλαιστινιακές υπηρεσίες ασφαλείας ζητούν πληροφορίες από τους ισραηλινούς ομολόγους τους προκειμένου να τους συλλάβουν, αλλά το Ισραήλ συνήθως αρνείται να τους παράσχει οποιαδήποτε πληροφορία και επιμένει να τους εντοπίζει και να τους συλλαμβάνει μόνο του. Η στάση των σιωνιστών απέναντι στην ΠΑ, ακόμα και σε αυτό το επίπεδο, αφαιρεί οποιαδήποτε βιτρίνα εξουσίας από την ΠΑ, καθιστώντας την με τον πιο εμφαντικό τρόπο μαριονέτα του Ισραήλ, με μοναδική αρμοδιότητα τη διαχείριση του παλαιστινιακού λαού προς όφελος των σιωνιστών.

Το Ισραήλ από την πρώτη στιγμή δε δίστασε να παραβιάσει τον εδαφικό διαχωρισμό των περιοχών, που το ίδιο υπέγραψε, εισβάλλοντας θρασύτατα σε ολόκληρη τη Δυτική Οχθη, με τον ισχυρισμό ότι μόνο με αυτόν τον τρόπο θα διασφάλιζε την ασφάλεια στο εσωτερικό του, ενώ τις περισσότερες φορές παίρνει από την Παλαιστινιακή Αρχή πληροφορίες για ένοπλους πυρήνες ή άτομα, λίγο πριν εισβάλει για να τους συλλάβει. Αυτό συμβαίνει σε μόνιμη βάση στη Χεβρώνα, τη Νάμπλους, τη Τζενίν και τη Ραμάλα. Παρά την αгаστή συνεργασία ασφαλείας μεταξύ της ΠΑ και των σιωνιστών, τους τελευταίους μήνες ο ισραηλινός στρατός έχει φτάσει στο σημείο, πριν εισβάλει στη Δυτική Οχθη, να απαιτεί από τις δυνάμεις ασφαλείας της ΠΑ να απομακρυνθούν από τις θέσεις τους στην περιοχή. Η πλήρης αποθράσυνση των σιωνιστών δεν είναι βέβαια κάτι καινούργιο, όμως η άγερμη μεταχείριση της ΠΑ πλήττει ακόμα περισσότερο τον Αμπάς, που βλέπει το Ισραήλ να τον ξεδοντιάζει, καθιστώντας τον πλήρως αναξιόπιστο στα μάτια του παλαιστινιακού λαού, παρά το γεγονός ότι έχει παίξει τον πιο ενεργό ρόλο στην εκκαθάριση των πυρήνων της Αντίστασης στη Δυτική Οχθη.

Ο παλαιστινιακός λαός γνωρίζει ότι η συνεργασία ασφαλείας μεταξύ της ΠΑ

και του Ισραήλ στηρίζεται εξίσου από τις δυο πλευρές, αν όχι περισσότερο από την ΠΑ. Τα διάφορα τμήματα των παλαιστινιακών μυστικών υπηρεσιών διαγωνίζονται για το ποιο θα δώσει τις πιο πολλές πληροφορίες για τις δραστηριότητες της Αντίστασης στους σιωνιστές. Είναι γνωστό ότι η Υπηρεσία Ασφαλείας της ΠΑ αποσπά ομολογίες από παλαιστίνιους κρατούμενους στα δικά της κρατητήρια και τις δίνει στο Ισραήλ, ενώ υπάρχει ένα κλειστό δίκτυο υπολογιστών μεταξύ της ΠΑ και του Ισραήλ, όπως αποκάλυψε έκθεση της ισραηλινής οργάνωσης υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων B'Tselem, που δόθηκε στη δημοσιότητα τον Φλεβάρη του 2016.

Παρά την καταστολή, η αντίσταση του παλαιστινιακού λαού στη Δυτική Οχθη συνεχίζεται. Οι περισσότερες επιθέσεις εναντίον ισραηλινών στόχων αφορούν στρατιωτικά περίπολα και μπλόκα, καθώς και εποίκους, με πυροβόλα όπλα. Αυτού του είδους οι επιθέσεις δε χρειάζονται ιδιαίτερο σχεδιασμό και προσπάθεια, όπως οι βομβιστικές επιθέσεις σε εποικισμούς ή στο Ισραήλ, που απαιτούν μεγάλη επιχειρησιακή ικανότητα και συντονισμό για να έχουν πιθανότητες να πετύχουν. Παράλληλα, εκατοντάδες παλαιστίνιοι νεολαίοι συγκρούονται σε καθημερινή βάση με τον ισραηλινό στρατό στη Δυτική Οχθη με πέτρες και μολότοφ. Αυτού του είδους η αντίσταση στη Δυτική Οχθη κρατάει ψηλά τη σημαία του παλαιστινιακού αγώνα, ενώ ο καθένας μπορεί να συμμετάσχει σε αυτή. Ο κάθε Παλαιστίνιος που θέλει να αντισταθεί στην κατοχή μπορεί να βρει ένα όπλο, να σχεδιάσει και να επιτεθεί σε έναν ισραηλινό στόχο, στρατιωτικό ή μη, με περισσότερες πιθανότητες επιτυχίας από μια συντονισμένη ένοπλη ενέργεια.

Αυτού του είδους οι χαμηλής ισχύος επιθέσεις, που γίνονται όμως συνέχεια στη Δυτική Οχθη, προκαλούν απώλειες όχι μόνο στον ισραηλινό στρατό και τους εποίκους, ρίχνοντας το ηθικό τους, αλλά και στις προσπάθειες του Αμπάς να επιβάλει σιγή νεκροταφείου στη Δυτική Οχθη. Σε ομιλία του σε ισραηλινούς πασιφιστές πριν από λίγο καιρό, δε δίστασε να δηλώσει με θράσος δημόσια ότι η Παλαιστινιακή Αρχή δεν έχει καμιά αναστολή στο να διαλύσει όλους τους νέους πυρήνες της Αντίστασης στη Δυτική Οχθη.

Γαντζωμένος στην εξουσία

Μπορεί να είναι 82 χρόνων, μπορεί να έχει μείνει για 20 χρόνια στην εξουσία, μπορεί να έπαθε καρδιακή προσβολή το 2013, μπορεί δεκάδες χιλιάδες Αλγερινοί να διαδηλώνουν καθημερινά για πάνω από μια βδομάδα για να μη θέσει για πέμπτη φορά υποψηφιότητα για πρόεδρος, μπορεί ακόμα και πρώην στέλεχος της κυβέρνησης (στο υπουργείο Γεωργίας) να παραιτήθηκε από βουλευτής σε ένδειξη διαμαρτυρίας, όμως ο αλγερινός πρόεδρος Αμπντελαζίζ Μπουτεφλίκα δε «μασάει». Την περασμένη Κυριακή, ο εκπρόσωπός του δήλωσε ότι ο Μπουτεφλίκα θα θέσει ξανά υποψηφιότητα στις προεδρικές

εκλογές της 18ης Απριλίου, αλλά θα συγκροτήσει μία πανεθνική συνδιάσκεψη που θα προτείνει μεταρρυθμίσεις στη χώρα και στη συνέχεια θα προκηρύξει πρόωρες εκλογές στις οποίες δε θα συμμετάσχει!

Τότε γιατί συμμετέχει τώρα; Απορίας άξιο! Τη... γλυκιά καρέκλα της εξουσίας δεν την αφήνεις εύκολα. Αυτό αποδεικνύεται για πολλοστή φορά από ηγέτες που σφετερίστηκαν την εξουσία σπεκουλάροντας με το

ανταποικιακό παρελθόν τους. Ο Μπουτεφλίκα δε θα μπορούσε να ξεφύγει από αυτόν τον κανόνα. Ούτε οι 183 τραυματίες των διαδηλώσεων της προηγούμενης Παρασκευής (οι 56 μπάτσοι) ούτε ο θάνατος του γιου του πρώτου πρωθυπουργού της Αλγερίας μετά την ανεξαρτησία της (Μπενγίουσέφ Μπενχεντά) στις διαδηλώσεις, σταμάτησαν τον Μπουτεφλίκα. Μένει να δούμε αν το αντικυβερνητικό ξέσπασμα θα βαθύνει αγκαλιάζοντας ευρύτερα στρώματα του πληθυσμού ή αν ο Μπουτεφλίκα θα κατορθώσει να τη γλιτώσει όπως ο Ασάντ στη Συρία. Πάντως, για την ώρα, οι διαδηλώσεις φαίνεται να επεκτείνονται αντί να κοπάζουν.

Ηξεις αφίξεις με το νέο εξεταστικό

Ως το τέλος του Μάρτη θα έρθουν, λέει, στη Βουλή οι αλλαγές στο Λύκειο και το νέο εξεταστικό. Τα σχετικά δημοσιεύματα στον αστικό Τύπο έχουν πληθύνει και μεταξύ αυτών περιλαμβάνεται και δημοσίευμα της Αυγής που κάνει λόγο για τη μη συμπερίληψη στις αλλαγές του συνυπολογισμού του βαθμού του απολυτήριου του Λυκείου (με ποσοστό συμμετοχής 10%) στο βαθμό εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Σύμφωνα με το δημοσίευμα θα παραμείνουν οι αλλαγές για τις δύο κατηγορίες σχολών: μια κατηγορία θα αποτελούν οι σχολές χαμηλής ζήτησης, στις οποίες θα ισχύει η «ελεύθερη πρόσβαση» και άλλη κατηγορία θα αποτελούν οι σχολές υψηλής ζήτησης (π.χ. Ιατρικές, Πολυτεχνεία), για την εισαγωγή στις οποίες θα απαιτούνται πανελλαδικές εξετάσεις σε τέσσερα μαθήματα. Γι' αυτούς τους υποψήφιους το υπουργείο Παιδείας «προσανατολίζεται στο ενδεχόμενο να μην προσμετράται στα συνολικά μόρια

το 10% του βαθμού του απολυτήριου αλλά να συνυπολογίζονται μόνο τα μόρια των τεσσάρων εξεταζόμενων μαθημάτων και των μαθημάτων επιλογής σε περίπτωση που οι υποψήφιοι επιθυμούν να διεκδικήσουν θέσεις περισσότερων επιστημονικών πεδίων».

Οι συριζαίοι, φαίνεται ότι κάνουν πίσω έπειτα από τις ενστάσεις ότι η προσμέτρηση του βαθμού του απολυτήριου θα επηρεάσει τις σχέσεις καθηγητών-μαθητών και τις απειλές της ΝΔ να μην τολμήσει η κυβέρνηση να ψηφίσει τις αλλαγές στο Λύκειο και τον τρόπο εισαγωγής, μιας και είναι κυβέρνηση υπό αίρεση και πάμε για εκλογές.

Ανεξάρτητα από το τι θα πράξουν οι τσιπραιίοι, γεγονός είναι ότι οι σχεδιαζόμενες αλλαγές είναι βαθιά αντιδραστικές και αντιεκπαιδευτικές:

◆ Το νέο Λύκειο είναι αυστηρά προσανατολισμένο στην ειδίκευση και όχι στη γενική μόρφωση. Τα όποια ψήγματα γενικής μόρφωσης έχουν

απομείνει στο σχολείο, περιορίζονται κατά πολύ στη Β' Λυκείου και εξαφανίζονται στη Γ' Τάξη.

◆ Η Γ' Τάξη μόνο τυπικά ανήκει στον ενιαίο κορμό του Λυκείου. Ουσιαστικά αποκόπτεται από το Λύκειο και μετατρέπεται και με τη βούλα σε τάξη φρροντιστήριο προετοιμασίας για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

◆ Καθιερώνονται διπλές πανελλαδικές εξετάσεις: Μία για την απόκτηση του «αναβαθμισμένου» απολυτήριου (το 40% του βαθμού του απολυτήριου θα προκύπτει από τις εξετάσεις στα τέσσερα εξάωρα μαθήματα των πανελλαδικών, που βαρτίζονται ενδοσχολικές εξετάσεις, στις οποίες τα θέματα δε θα μπαίνουν από τον καθηγητή του σχολείου που γνωρίζει το επίπεδο γνώσης των μαθητών του, αλλά από τους καθηγητές της ομάδας σχολείων, ανά Δήμο ή Νομό. Τα γραπτά των μαθητών θα έχουν καλυμμένα τα ονόματα και θα βαθμολογούνται από καθηγητή

άλλου σχολείου). Και μία άλλη κατηγορία πανελλαδικών εξετάσεων στα ίδια 4 μαθήματα για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

◆ Οι μαθητές από τη Β' Λυκείου μαθαίνουν να εσωτερικεύουν «τη μοίρα» τους, με τη συμπλήρωση του πρώτου μηχανογραφικού στο τέλος της Β' Τάξης και μάλιστα σε πολύ περιορισμένο αριθμό επιλογών (10 επιλογές). Οι μαθητές κατηγοριοποιούνται και ο τελικός διαχωρισμός επέρχεται στη Γ' Λυκείου. Με τη βοήθεια της ανασυγκρότησης της όλης μορφωτικής διαδικασίας και στη Β' Λυκείου (εκτεταμένα δοκίμια, εξετάσεις, κλπ.) και μπροστά στο μηχανογραφικό στο τέλος της Β' Τάξης, κάποιοι θα αποδεχθούν (;) ότι είναι «άχρηστοι» και δε θα συμπληρώσουν το πρώτο μηχανογραφικό των 10 επιλογών, κάποιοι θα το συμπληρώσουν με στόχο στο δεύτερο μηχανογραφικό, το Φεβρουάριο της Γ' Λυκείου, να επιλέξουν οριστικά ένα Τμήμα που ήδη βρίσκεται στα αζήτητα (με τα μέχρι σήμερα

δεδομένα) και το οποίο με βάση την αγοραία λογική της προσφοράς και ζήτησης θα ορισθεί σε Τμήμα ελεύθερης πρόσβασης και να εισαχθούν σε αυτό και κάποιοι θα επιλέξουν να δώσουν πανελλαδικές εξετάσεις, ξανά στα 4 εξάωρα μαθήματα (κοινά και για το απολυτήριο, με την προϋπόθεση ότι θα το έχουν πάρει), δηλώνοντας σχολές όπως σήμερα.

◆ Οι Σχολές, τα Τμήματα κατηγοριοποιούνται με τη βούλα του νόμου και σύμφωνα με την αγοραία λογική της προσφοράς και ζήτησης. Κατατάσσονται σε σχολές πρώτης (υψηλής ζήτησης με πανελλαδικές) και δεύτερης κατηγορίας (χαμηλής ζήτησης και άρα ελεύθερης πρόσβασης).

Πρόκειται για καρικατούρα «ελεύθερης πρόσβασης», που επιλέχθηκε μόνο και μόνο για να ικανοποιήσει το 4% του παλιού ΣΥΡΙΖΑ, μιας και η ελεύθερη πρόσβαση ήταν για αρκετά χρόνια προβλεπόμενο αίτημα των συριζαίων.

Γιούλα Γκεσούλη

Διαμαρτυρία μετά μουσικής

Το περασμένο Σάββατο, 2 του Μάρτη, οι μαθητές των μουσικών σχολείων βγήκαν στους δρόμους. Διαμαρτύρονται για τα νέα μέτρα που επέβαλε το υπουργείο Παιδείας, που δυσκολεύουν και αποτρέπουν τη μεταφορά τους στο σχολείο και επιβαρύνουν τις οικογένειες με επιπλέον διάθεση χρόνου και πρόσθετο οικονομικό κόστος.

Πρόκειται για έναν ακόμη «κόφτη», ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι δαπάνες για το δημόσιο σχολείο με ό,τι συνεπάγεται αυτό για την εκπαιδευτική διαδικασία και το μορφωτικό μέλλον των μαθητών.

Σε ανακοίνωσή της η Πανελλήνια Ένωση Γονέων Μουσικών και Καλλιτεχνικών Σχολείων σημειώνει τα εξής:

«Πρέπει άμεσα η κυβέρνηση να δει τα συγκεκριμένα αιτήματά μας για την κατάργηση της νέας ΚΥΑ 50025/2018 και της διευκρινιστικής εγκυκλίου 53883/4, ώστε οι μαθητές μας να συνεχίσουν την εκπαίδευσή τους χωρίς εμπόδια στα Καλλιτεχνικά και Μουσικά σχολεία, στα οποία τίθενται πλέον οι χιλιόμετρικοί περιορισμοί οι οποίοι ισχύουν γενικά για όλους τους μαθητές.

Σύμφωνα με αυτούς τους περιορισμούς, για να δικαιούται δωρεάν μεταφοράς ένας μαθητής Καλλιτεχνικού Σχολείου θα πρέπει η ελάχιστη απόσταση της κατοικίας του από το σχολείο να είναι 3.000 μέτρα για μαθητές γυμνασίου και 5.000 μέτρα για μαθητές λυκείου. Δε λαμβάνεται υπόψη το γεγονός πως πρόκειται για σχολεία τα οποία εξυπηρετούν πολλούς δήμους. Οι μαθητές αυτών των σχολείων έχουν επιπλέον διδακτικές ώρες όπου σε πολλές πόλεις της πατρίδας μας δεν υπάρχει καν συγκοινωνία και μεταφέρουν καθημερινά εξοπλισμό. Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με την παλαιά Κ.Υ.Α., οι μαθητές σε αυτά τα σχολεία μεταφέρονταν χωρίς χιλιόμετρικούς περιορισμούς και για άλλους σοβαρούς ευνόητους λόγους.

Για τους μαθητές οι οποίοι φοιτούν στα Μουσικά Σχολεία και δεν μεταφέρουν βαριά και ογκώδη μουσικά όργανα, ο χιλιόμετρικός περιορισμός ο οποίος τίθεται ώστε να δικαιούνται δωρεάν μεταφοράς είναι τα 1.500 μέτρα. Μόνο οι μαθητές οι οποίοι μεταφέρουν βαριά και ογκώδη μουσικά όργανα έχουν δικαίωμα δωρεάν μεταφοράς χωρίς χιλιόμετρικούς περιορισμούς».

Με έγγραφο του υπουργείου Παιδείας (Αρ. Πρωτ.: Φ15/29487/Δ2, 25-2-2019) καλούνται οι μαθητές των Γυμνασίων να πάρουν μέρος στο διαγωνισμό «European Money Quiz». Σύμφωνα με το έγγραφο, ο διαγωνισμός «είναι ένα παιχνίδι γνώσεων για το Χρήμα και έχει διαμορφωθεί με στόχο να αποτελέσει εργαλείο:

◆ για τη βελτίωση του χρηματοπιστωτικού εγγραμματισμού μαθητών ηλικίας 13-15 ετών και

◆ προετοιμασίας για τους Διαγωνισμούς μεταξύ τάξεων που θα πραγματοποιηθούν για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, σε Εθνικό και Ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ο Δεύτερος Εθνικός Διαγωνισμός θα πραγματοποιηθεί διαδίκτυακاً την Τετάρτη 27 Μαρτίου 2019, στις 10:00 π.μ. και ο Ευρωπαϊκός Διαγωνισμός θα πραγματοποιηθεί στις Βρυξέλλες, την Τρίτη 7 Μαΐου 2019».

Ο διαγωνισμός διοργανώνεται από την Ελληνική Ένωση Τραπεζών (ΕΕΤ) η οποία συμμετέχει στο θεσμό της «European Money Week» της Ευρωπαϊκής Τραπεζικής Ομοσπονδίας.

Οι εκπαιδευτικές μπίζνες της ΓΣΕΕ

Είναι γνωστό ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ παίζει σε πολλά ταμπλό, εμφανιζόμενη ως αδιαμφισβήτητος θεσμός και εταίρος του κράτους. Μια απ' αυτές τις ενασχολήσεις, που γίνεται όχι χωρίς ανταλλάγματα, είναι και η ενασχόληση με την Παιδεία.

Προϊόν αυτής της ενασχόλησης, πλην των διαφόρων μελετών-εκθέσεων για την εκπαίδευση που συντάσσει το ΚΑΝΕΠ-ΓΣΕΕ (Κέντρο Ανάπτυξης Εκπαιδευτικής Πολιτικής της ΓΣΕΕ), ήταν και η Ακαδημία Εργασίας.

Σε πρώτη φάση, το «μαγαζί» θα λειτουργούσε σαν ένα σχολείο εκπαίδευσης συνδικαλιστών στο

Μετά τα μαθήματα προώθησης της «επιχειρηματικότητας των νέων» έρχεται και ο «χρηματοπιστωτικός εγγραμματισμός». Πρόκειται για μια άλλη «καινοτόμο» δράση που έχει αγκαλιάσει το υπουργείο Παιδείας και προωθεί με τη συνεργασία του Σωματείου Επιχειρηματικότητας Νέων.

Ως «χρηματοπιστωτικό εγγραμματισμό» ο ΟΟΣΑ ορίζει «τον συνδυασμό χρηματοπιστωτικής συνειδητοποίησης, γνώσης, δεξιοτήτων, στάσεων και συμπεριφορών απαραίτητων για τη λήψη ορθολογικών χρηματοπιστωτικών αποφάσεων και κατ' επέκταση για την επίτευξη προσωπικής ευημερίας. Ο χρηματοπιστωτικός εγγραμματισμός επιτυγχάνεται μέσω της χρηματοπιστωτικής εκπαίδευσης».

Εξ ου και τα εν λόγω προγράμματα και οι διαγωνισμοί, για τους οποίους οι μαθητές καλούνται να προετοιμαστούν με ανάλογες ερωτήσεις-παιχνίδια. Με βιωματι-

κό τρόπο, δηλαδή, να προετοιμαστούν για «την είσοδό τους στον σύγχρονο παγκόσμιο επιχειρηματικό και οικονομικό στίβο», να αποκτήσουν «απαραίτητες γνώσεις και δεξιότητες προκειμένου να ανταποκριθούν αποτελεσματικά στο σύγχρονο οικονομικό περιβάλλον», να έρθουν σε επαφή, με τη συνδρομή «εθελοντών-στελεχών επιχειρήσεων», με τις «σύγχρονες τάσεις στον κόσμο των επιχειρήσεων» και τη «σύγχρονη αγορά εργασίας» (οι εμφάσεις δικές μας).

Πρόκειται για κανονική πλύση εγκεφάλου των νέων. Οι κεφαλαιοκράτες, οι ληστές των τραπεζών, που αποτελούν τα πλέον τοκογλυφικά και ληστρικά ιδρύματα στον καπιταλισμό, δε νοιάζονται για καμιά «υγιή επιχειρηματική» συμπεριφορά των νέων. Επιδιώκουν οι μαθητές να ξεχάσουν τα ζόρια των οικογενειών τους, που έχουν γίνει τρισμείγιστα την περίοδο της κρίσης. Να μην εστιάζουν στους

πετσοκομμένους μισθούς, στη ληστεία των εισοδημάτων των εργαζόμενων, στις άθλιες εργασιακές σχέσεις, στην καταστρατήγηση όλων των εργατικών δικαιωμάτων, στον κίνδυνο της ανεργίας, αλλά να τους καλλιεργείται η αυταπάτη ότι μεθαύριο ως επαγγελματίες μπορεί να πετύχουν αν αποκτήσουν τα εφόδια του «χρηματοπιστωτικού εγγραμματισμού», που στην ουσία είναι η αποδοχή των «αξιών» του καπιταλισμού. Και αφού δε θα γίνουν (η συντριπτική πλειοψηφία) πετυχημένοι επιχειρηματίες, να γίνουν υπάκουοι, υποταγμένοι εργαζόμενοι στις καπιταλιστικές γαλέρες.

Η «βιωματική εκπαιδευτική διαδικασία» στις εν λόγω «αξίες» θα τους έχει βοηθήσει να αποδεχτούν ότι οι «σύγχρονες οικονομίες», δηλαδή ο καπιταλισμός, είναι κοινωνίες αφεντών και σύγχρονων δούλων. Αυτή η ισορροπία, για τους αστούς, για τους κεφαλαιοκράτες πρέπει να μείνει αδιατάρακτη.

ήταν η εκπαίδευση των εργατοπατέρων από διάφορους ξεσκολισμένους «καθηγητάδες», ώστε να μπορούν να χειρίζονται καλύτερα τα θέματα του «κοινωνικού εταιρισμού». Το σημαντικότερο ήταν ότι η ΓΣΕΕ φιλοδοξούσε να εξελίξει την «Ακαδημία Εργασίας» σε **μη κρατικό πανεπιστήμιο**, σέρνοντας έτσι το χορό για την ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης και παρακάμπτοντας πлагίως τη σχετική συνταγματική απαγόρευση.

Δεν έχουμε πληροφόρηση για το πώς «περπάτησε» το εν λόγω εγχείρημα και ποια η σχέση του με το ΚΑΝΕΠ-ΓΣΕΕ. Σημασία έχει ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία βαδίζει στον ίδιο δρόμο. Σε αυτήν την

κατεύθυνση το Κέντρο Ανάπτυξης Εκπαιδευτικής Πολιτικής της ΓΣΕΕ /Ακαδημία της Εργασίας προχώρησε στην από κοινού υπογραφή Συμφώνου Συνεργασίας με το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου «με σκοπό την ανάληψη πρωτοβουλιών και συνεργειών σε επίπεδο εκπαίδευσης, έρευνας και ανάπτυξης καινοτόμων προγραμμάτων».

Η συνεργασία προβλέπει:

◆ «Την άμεση λειτουργία κοινού μεταπτυχιακού προγράμματος με αντικείμενο τη διασύνδεση της εκπαίδευσης με την απασχόληση»,

◆ «Μια ευρύτερη στρατηγική για τη συνδιοργάνωση μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών

Θα αποφυλακίσουν τον Κορκονέα;

Η πρόταση του εισαγγελέα στη δίκη του Κορκονέα, του μπάτσου που δολοφόνησε εν ψυχρώ τον Αλέξη Γρηγορόπουλο, ξεπερνά κάθε πρόκληση. Πρότείνει να τροποποιηθεί η κατηγορία και ο Κορκονέας, που έχει καταδικαστεί πρωτόδικα σε ισόβια για ανθρωποκτονία με ευθύ δόλο, να καταδικαστεί για «ανθρωποκτονία με ενδεχόμενο δόλο». Ο δε Σαραλιώτης, ο δεύτερος μπάτσος που ήταν δίπλα του και τον ενθάρρυνε και τον στήριξε να τραβήξει το πιστόλι, να σκοπεύσει και να σκοτώσει, σύμφωνα

με την εισαγγελική πρόταση, πρέπει να κηρυχτεί αθώος.

Αν το Μεικτό Ορκωτό κάνει δεκτή την πρόταση του εισαγγελέα, ο Κορκονέας θα «σπάσει» τα ισόβια και την επομένη κίολας θα αποφυλακιστεί, γιατί θα έχει εκτίσει τα δύο πέμπτα της μέγιστης ποινής (25 χρόνια).

Ο μπάτσος Μελίστας, που δολοφόνησε τον 15χρονο Καλτεζά, είχε καταδικαστεί πρωτόδικα σε δυόμισι χρόνια φυλάκιση με αναστολή και σε δεύτερο

βαθμό αθώωθηκε από το Μεικτό Ορκωτό Εφετείο με ψήφους 6-1. Ο νεοδημοκράτης Καλαμπόκας, που δολοφόνησε τον καθηγητή Νίκο Τεμπονέρα, καταδικάστηκε σε πρώτο βαθμό σε ισόβια, σε δεύτερο βαθμό σε 17 χρόνια και 3 μήνες, μετά από αναίρεση η ποινή του μειώθηκε σε 16 χρόνια και 9 μήνες και βγήκε από τη φυλακή σε εφτά χρόνια.

Εφτασε η ώρα να γίνει το ίδιο και για τον Κορκονέα; Ας κάνουμε ό,τι περνά από το χέρι μας για να μη συμβεί.

Κατηγορούμενοι, αλλά με χάδι

Το πόρισμα τριών εισαγγελέων (με επικεφαλής τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθήνας για τις ευθύνες σχετικά με το θάνατο 100 ανθρώπων, τον τραυματισμό άλλων και τις τεράστιες καταστροφές, είναι προκλητικό, αν το κοιτάζουμε από στενά νομική άποψη. Εχει φύγει από τη μέση ο «ενδεχόμενος δόλος», που θα μετέτρεπε τις κατηγορίες από πλημμελήματα σε κακουργήματα. Ακόμα κι ένας πρωτοετής της Νομικής γνωρίζει πως εν προκειμένω υπάρχει ο ορισμός του «ενδεχόμενου δόλου». Με απλά λόγια, κάποιος δεν έκαναν το καθήκον τους, μολονότι γνώριζαν ότι υπάρχει κίνδυνος ζωής για χιλιάδες ανθρώπους. Όταν ο «σταρχιδισμός» πολιτικών και υπηρεσιακών παραγόντων βαφτίζεται απλή αμέλεια, μολονότι έχει οδηγήσει 100 ανθρώπους στο θάνατο, τότε αυτοί (και αυτοί που θα έρθουν μετά απ' αυτούς), παίρνουν το μήνυμα πως μπορεί να κάνουν ανενόχλητοι τα μεγαλύτερα εγκλήματα, όντας σίγουροι ότι η αστική Δικαιοσύνη θα απλώσει ασπίδα προστασίας μπροστά τους.

Πέρα απ' αυτό, όμως, το γεγονός ότι οι τρεις εισαγγελείς απήγγειλαν κατηγορίες κατά πολιτικών προσώπων (Δούρου, Ψινάκης, Μπουρνούς) και κατά υπηρεσιακών παραγόντων της Πυροσβεστικής και της ΕΛΑΣ, έρχεται να κονιορτοποιήσει, έστω και με καθυστέρηση πολλών μηνών, τη βρόμικη εκστρατεία συγκάλυψης που είχε οργανώσει τότε ο ΣΥΡΙΖΑ, με εντολή του ίδιου του Τσίπρα και με ενόρχηστρωτή (μετά τις πρώτες μέρες) τον κυβερνητικό εκπρόσωπο Τζανακόπουλο.

Ποιος ξεχνάει τη νυχτερινή συνέντευξη Τύπου που οργάνωσε ο Τζανακόπουλος, ως κονφερανσιέ, με τον Τόσκα και τους αρχηγούς της Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής; Ο Τόσκας έλεγε πως δεν υπήρξε κανένα λάθος. Και ο Τζανακόπουλος έδειχνε τα... δορυφορικά σημάδια των «εμπρησμών», για να καταλήξει στο συμπέρασμα-προτροπή: «Είναι λάθος να επιρρίπτονται ευθύνες. Ήταν ανθρωπίνως αδύνατον να γίνει η εκκένωση μιας πόλης 20.000 κατοίκων σε μιάμιση ώρα».

Το ζόρι, βέβαια, το έχει τώρα η Δούρου. Οχι επειδή την κυνηγούν οι Ερινύες (τέτοια προβλήματα δεν έχουν τα παχύδερμα της αστικής πολιτικής), αλλά επειδή την έχουν βάσει στη μέση οι της αντιπολίτευσης και την «κοπανάνε». Ολόκληρο το σύστημα του ΣΥΡΙΖΑ την υπερασπίζεται, αλλά η περίπτωση είναι από τις «μη υπερασπίσιμες». Η Δούρου κινδυνεύει να πληρώσει εκλογικά τις «αμαρτίες» ολόκληρης της κυβέρνησης και του Τσίπρα.

σε τομείς της κοινωνικής και εκπαιδευτικής πολιτικής, τα οποία θα υλοποιούνται με την επιστημονική ευθύνη και εποπτεία του Τμήματος Κοινωνικής και Εκπαιδευτικής Πολιτικής καθώς και την επιστημονική αρωγή του ΚΑΝΕΠ-ΓΣΕΕ και της Ακαδημίας της Εργασίας. Το ΚΑΝΕΠ-ΓΣΕΕ θα ενισχύει τη λειτουργία των προγραμμάτων αυτών με χορήγηση ακαδημαϊκών υποτροφιών»,

♦ «Την από κοινού διοργάνωση προγραμμάτων Διά Βίου Εκπαίδευσης με επίκεντρο το Κέντρο Δια Βίου Μάθησης και

...ένα πεδίο βολής φτηνό, που ασκούνται, βρίζοντας, ξένοι φαντάροι

Μπορούμε να καταλάβουμε το θυμό και την απόγνωση του Πάνου Καμμένου. Ξέρεις τι είναι να έχεις κάνει συμφωνία για παραχώρηση ελληνικών στρατοπέδων στους Αμερικανούς, να έρχονται τα κομάντα με τα σέα τους και τα μέα τους, να κάνουν την άσκησή τους και στην αποχαιρετιστήρια φιάστα να σου κλέβει τη δόξα ο Τζιτζικώστας; Αντί να είσαι εσύ, να σου παρουσιάζει όπλα το απόσπασμα των πεζοναυτών, να σου δίνει αναφορά και να σε ευχαριστεί ο αμερικανός στρατηγός, να μαθαίνεις ότι τη δόξα έκλεψε ο Τζιτζικώστας, ο οποίος μάλιστα έκανε τουμπεκί φιλοκομμένο όταν ο Πάιατ του πέταξε μπροστά στη μούρη έναν ύμνο για τη συμφωνία των Πρεσπών.

Ο Πάιατ πήγε στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης για ν' αποχαιρετίσει αμερικανική στρατιωτική δύναμη (300 στρατιώτες, 37 ελικόπτερα Apache, Black Hawk και Chinook, τέσσερα μη επανδρωμένα αεροπλάνα, ολόκληρος στόλος οχημάτων και λοιπός οπλισμός είχε σταθμεύσει στο Στεφανοβίκειο του Βόλου, όπου πραγματοποίησε ασκήσεις εκπαίδευσης, «αξιοποιώντας τη μοναδική γεωγραφία της Ελλάδας», όπως δήλωσε ο Πάιατ. Ο αμερικανός πρέσβης δεν παρέλειψε να ενημερώσει ότι ο στρατηγός Σαπίρο θα μετέβρινε στη συνέχεια στην Αλεξανδρούπολη, προκειμένου να ετοιμάσει το έδαφος για την επόμενη αμερικανική στρατιωτική αποστολή, η οποία θα είναι από την τρίτη αερομεταφερόμενη ταξιαρχία, η οποία θα χρησιμοποιήσει και το λιμάνι της πόλης στο σχέδιο άσκησης που θα εφαρμόσει.

«Θα συνεχίσουμε να αξιοποιού-

με τις ευκαιρίες που προσφέρει η Θεσσαλονίκη και, όπως επισήμανα, είμαστε έντονα επικεντρωμένοι επίσης στην Αλεξανδρούπολη», είπε ο Πάιατ. «Η συμμαχία των δυνάμεών μας, η συνεργασία μας στο ΝΑΤΟ, αποτελεί επαναβεβαίωση της δέσμευσης της Ελλάδας στη συμμαχία μας αλλά και της αμερικανικής δέσμευσης προς την Ελλάδα», δήλωσε ο Τζιτζικώστας που καμάρωνε σαν γύφτικο σκεπάρνι δίπλα στον ανθύπατο Πάιατ. Κι αφού το ξεκίνησε, το τερμάτισε: «Οι κοινές αυτές ασκήσεις με τους συμμάχους μας επιβεβαιώνουν για μια ακόμα φορά την υψηλότερη επιχειρησιακή ετοιμότητα των Ενόπλων Δυνάμεών μας. Δεν είναι τυχαίο ότι μας έλεγαν οι αμερικανοί χειριστές προηγουμένως ότι βρήκαν αυτή τη συνεργασία εξαιρετικά χρήσιμη και σημαντική».

Ο Πάιατ δεν πήρε τυχαία μαζί του τον Τζιτζικώστα. Πρόκειται για τον παράγοντα της ελληνικής Δεξιάς που πριν από μερικές μέρες δήλωνε ότι οι πινακίδες στην επικράτεια του θα γράφουν «Σκόπια» και όχι «Βόρεια Μακεδονία». Αυτός λοιπόν ο «πολλά βαρύς» εθνικιστής άκουσε τον Πάιατ να δηλώνει: «Παραμένω πεπεισμένος ότι οι μεγαλύτεροι ωφελούμενοι από τη Συμφωνία των Πρεσπών θα είναι εδώ, στη Βόρεια Ελλάδα, καθώς αποκαθίσταται η Θεσσαλονίκη στον ιστορικό της ρόλο ως πρωτεύουσα των Βαλκανίων, πύλης των Δυτικών Βαλκανίων προς τις διεθνείς αγορές». Μούγκα ο Τζιτζικώστας. Ετσι, ο αμερικανός πρεσβευτής απέδειξε πόσο υποκριτές είναι οι διάφοροι «μακεδονομάχοι» εθνικιστάρδες και κατέδειξε ποιος είναι το πραγματικό αφεντικό και στη Μακεδονία και στην Ελλάδα.

στηκε σε «ιδιωτικό μη κερδοσκοπικό» πανεπιστήμιο. Ετσι, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έβαλε πλώρη για τα μεταπτυχιακά και για τη βιομηχανία της διά βίου εκπαίδευσης, σε συνεργασία με το δημόσιο Πανεπιστήμιο. Το νομοθετικό πλαίσιο (και αυτό του νόμου Γαβρόγλου), δομημένο πάνω στην αντίληψη για το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο, της παρέχει αυτήν την ευχέρεια.

Τα μεταπτυχιακά αυτά θα παρακολουθούν με ακαδημαϊκές υποτροφίες χορηγούμενες από τη ΓΣΕΕ επίλεκτα συνδικαλιστικά στελέχη της

εργατοπατερίας (τα κριτήρια επιλογής θα είναι προφανώς από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία).

Εμπλοκή θα έχει η ΓΣΕΕ και όσον αφορά τα προγράμματα «επιμόρφωσης, συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, κατάρτισης και εν γένει διά βίου μάθησης», που αναπτύσσει το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, με το αζημίωτο, δηλαδή με τη συμμετοχή «της τσέπης» των επιμορφούμενων. Και βεβαίως οφέλη θα υπάρξουν και από την «υποβολή και διεκδίκηση προγραμμάτων έρευνας και καινοτομίας».

Προβολές και συζητήσεις

ΤΖΑΦΑΡ ΠΑΝΑΧΙ ΑΥΤΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΑΙΝΙΕΣ

«Οι δυνατότητες που υπάρχουν σήμερα στον κινηματογράφο μάς έπεισαν πως αν ένας κινηματογραφιστής δεν μπορεί να κάνει ταινίες, θα φταίει ο ίδιος - κανένας άλλος. Η δυσάρεστη πραγματικότητα που διέπει τον κινηματογράφο και τους σκηνοθέτες στο σημερινό Ιράν μάς οδήγησαν να σταθούμε σ' αυτήν την, ίσως προσωρινή, πραγματικότητα και να αναπαραστήσουμε κομμάτια της που καθρεφτίζονται μέσα μας». Τα λόγια αυτά, ειπωμένα από έναν σκηνοθέτη, του οποίου έχει απαγορευτεί από το 2010 και για είκοσι χρόνια η ενασχόληση με το σινεμά (και η έξοδος από τη χώρα) και ο οποίος το διάστημα αυτό έχει γυρίσει τέσσερις ταινίες, έχουν μια παραπάνω βαρύτητα.

Ο ιρανός σκηνοθέτης γεννήθηκε το 1960 και μεγάλωσε σε μια εργατική οικογένεια. Σπούδασε σκηνοθεσία στο πανεπιστήμιο κινηματογράφου και τηλεόρασης στην Τεχεράνη. Πριν στραφεί στις μεγάλους μήκους ταινίες, έκανε αρκετές μικρού και μεσαίου μήκους για την ιρανική τηλεόραση.

Ο Τζαφάρ Παναχί ενοχλεί πολύ το ιρανικό καθεστώς, και ενοχλεί γιατί δε ντύνει με χρυσόσκονη ή με μεταφυσική ελπιδοφόρα θολούρα την ανάγνωση της πραγματικότητας γύρω του. Πριν τη σύλληψή του το 2010, στη διάρκεια γυρισμάτων για την εξέγερση του Πράσινου Κινήματος του '09, ο Παναχί είχε ήδη μια εξαιρετική καταδίκη για «προπαγάνδα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας».

Είναι ένας από τους πιο πολυβραβευμένους ιρανούς σκηνοθέτες, του οποίου το έργο έχει συνδεθεί με το ιρανικό νέο κύμα. Στις ταινίες του πρωταγωνιστούν γυναίκες που καταπιέζονται και καταρρακώνονται, αγωνίζονται και επαναστατούν, άνθρωποι υπό το βάρος μιας σκληρά ταξικής και θεοκρατικής κοινωνίας, και σχεδόν πάντοτε οι πόλεις, που παρακαμάζουν μέσα στην «ανάπτυξη», μοστράροντας έναν αέρα παντοδυναμίας και νομοτέλειας, που παλεύει να καθυποτάξει κάθε φωνή αμφισβήτησης.

Ο τίτλος του αφιερώματος είναι δανεισμένος από την ταινία του Παναχί «This is not a film», η οποία έφτασε λαθραία στο φεστιβάλ των Καννών το 2011, μέσα σε μια τούρτα. Οι δημιουργίες του δεν είναι ακριβώς (ή μόνο) ταινίες, αλλά είναι πράξεις αντίστασης, φωνές διαμαρτυρίας.

-Παρασκευή 15/3/2019 -

ΚΟΚΚΙΝΟ ΧΡΥΣΑΦΙ

(Crimson Gold, Ιράν, 2003, 95")

Σκηνοθεσία: Τζαφάρ Παναχί - **Σενάριο:** Αμπάς Κιαροστάμι - **Φωτογραφία:** Χοσεϊν Τζαφαριάν - **Μουσική:** Πείμάν Γιαζτανιάν - **Ηθοποιοί:** Χουσεϊν Εμαντεντίν, Καμιάρ Σεϊσί, Αζιτά Ραγιετζί, Σαχράμ Βαζίρι - **Παραγωγή:** Τζαφάρ Παναχί.

Εναρξη 8:30 - Είσοδος ελεύθερη

Τι «χαρτιά» ετοιμάζουν για το σκάνδαλο Novartis;

Σύμφωνα με όσα διαρρέουν στον αστικό Τύπο, η Τουλουπάκη και η ομάδα της είναι έτοιμοι να κάνουν την πρώτη ποινική αποτίμηση για τα δέκα πολιτικά πρόσωπα που εμπλέκονται στο σκάνδαλο Novartis. Έχουν περάσει δεκατρείς μήνες από τότε που η Βουλή (με απόφαση της συριζανελίτικης πλειοψηφίας) τους διαβίβασε τη δικογραφία. Είναι προφανές ότι το τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα μπορεί να εξηγηθεί μόνο από την ένδειξη στοιχείων. Ή, για να είμαστε ακριβέστεροι, από τη μη ανακάλυψη νέων στοιχείων, πέραν αυτών που ήδη γνωρίζουμε.

Θυμίζουμε ότι και πριν από κάνα μήνα είχαν υπάρξει και πάλι διαρροές ότι η Τουλουπάκη είναι έτοιμη να στείλει «χαρτιά» σε πολιτικά πρόσωπα και να απαλλάξει άλλα (πολιτικά πρόσωπα) από «σκιές», φαίνεται όμως πως η διαρροή ήταν «μούφα», περισσότερο για να συντηρεί το ζήτημα στην επικαιρότητα. Αυτή τη φορά λένε ότι είναι έτοιμοι, γιατί πήραν ένα πόρισμα όγκου 3.000 σελίδων από τους εμπειρογνώμονες, που αναφέρεται στον καθορισμό των τιμών κάποιων φαρμακευτικών σκευασμάτων κατά τη χρονική περίοδο από το 2006 μέχρι το 2014. Τα περισσότερα, όμως, επικεντρώνονται στην περίοδο 2012-2014. Οπότε, το «καμπανάκι» χτυπά για τους Λοβέρδο και Γεωργιάδη, που διετέλεσαν υπουργοί Υγείας εκείνη την περίοδο.

Αμφιβάλλει κανείς ότι οι τιμές των φαρμάκων φουσκώνονται σκόπιμα κι ότι αυτό γίνεται «με το αζημίωτο» από εκείνους που έχουν τη δυνατότητα να κάνουν το «παιχνίδι»; Άλλο αυτό, όμως, και άλλο η απόδοση ποινικών ευθυνών, για τις οποίες χρειάζονται στοιχεία. Αλλιώς, μένεις στην πολιτική καταγγελία και ο κόσμος καταλαβαίνει. «Πρόκειται για το μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως ελληνικού κράτους», έλεγε ο Παπαγγελόπουλος μια νύχτα έξω από το Μαξίμου, επικαλούμενος και την πείρα του ως εισαγγελέας. Για να «διευκρινίσει», μετά από μερικούς μήνες, ότι δεν αναφερόταν σε πολιτικά πρόσωπα αλλά στους γιατρούς! Και έκτοτε να εξαφανιστεί από την πολιτική πιάτσα.

Όλες οι πληροφορίες (που προέρχονται πάντοτε από διαρροές) συγκλίνουν στο ότι λογαριασμοί και διαδρομή «μαύρου χρήματος» δεν έχουν βρεθεί. Αυτό σημαίνει ότι το βασικό καθήκον που η συριζανελίτικη πλειοψηφία της Βουλής ανέθεσε στις εισαγγελικές αρχές, να διερευνήσει αν έχει τελεστεί το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, δεν έβγαλε τίποτα. Ή μάλλον έβγαλε ένα μεγαλοπρεπέστατο «αθώοι οι ύποπτοι». Τι μένει, αφού η απιστία θεωρήθηκε (με τη βούλα της Βουλής) ότι έχει παραγραφεί; Μένει η δωροδοκία. Με τι στοιχεία; Με τις καταθέσεις των περιβόητων προστατευόμενων μαρτύρων, που ήταν τρεις και έγιναν δύο, καθώς ο ένας μετατράπηκε σε κατηγορούμενο. Επί της ουσίας, μετατράπηκε σε μάρτυρα υπεράσπισης των πολιτικών προσώπων. Ο σφιχτός εναγκαλισμός του με τον Γεωργιάδη δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολιών επ' αυτού. Για το συγκεκριμένο αδίκημα δεν αρκεί μεν να έχει βρεθεί η γραμμή του χρήματος, θα πρέπει όμως οι μάρτυρες να έχουν μια κάποια αξιοπιστία, όχι να κινούνται στη σφαίρα του «κάτι μου είπαν, κάτι άκουσα, κάτι εκτιμώ».

Πόσο μακριά μπορεί να πάει η «βαλίτσα» μόνο με τη δωροδοκία; Ποινικά δεν μπορεί να πάει πουθενά. Πρέπει να αποδειχτεί η σχέση ανάμεσα στον δωροδοκούντα και τον δωροδοκούμενο. Κάτι να βρεθεί, κάποιος λογαριασμός, κάποια κίνηση ρευστού κτλ. Κι επειδή τέτοια δεν υπάρχουν, θα πρέπει να υπάρχουν τουλάχιστον δύο καταθέσεις («εις μάρτυς ουδείς μάρτυς» λέει ένα ποινικό δόγμα) που να υποστηρίζουν με πειστικό τρόπο ότι ο συγκεκριμένος πολιτικός «τα 'πιασε».

Πολιτικά, όμως, όπως έχουμε ξαναγράψει, η «βαλίτσα» μπορεί να πάει τουλάχιστον μέχρι τις επόμενες εκλογές. Η Τουλουπάκη θα στείλει στους πολιτικούς που θα θεωρήσει ότι εμπλέκονται βάσιμα, κλήσεις για να δώσουν καταρχάς εξηγήσεις ως ύποπτοι (ανωμοτί). Αν αυτοί αρχίσουν τα περί παραγραφής, όπως ήδη έχει κάνει ο Μπουμπούκος, στοιχιζόμενος πίσω από το δικηγόρο Δημητράκοπουλο, αυτό θα είναι το καλύτερο δώρο για τον ΣΥΡΙΖΑ. «Όποιος ζητάει παραγραφή έχει λερωμένη τη φωλιά του», θα είναι αυτό που θα επικρατήσει. Δεν πα' να λέει ο Μπουμπούκος ότι αυτό προβλέπει το Σύνταγμα; Στους καφενέδες της επικράτειας έχουν πολύ πιο απλούς (και πολύ πιο κοντά στην αλήθεια) τρόπους για να ερμηνεύουν τέτοιες στάσεις.

Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Το σκάνδαλο Novartis να κουκουλωθεί πλήρως, τουλάχιστον ως προς τα εμπλεκόμενα πολιτικά πρόσωπα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, όμως, ότι η Novartis ούτε για μια στιγμή δεν είδε τη θέση της στην ελληνική αγορά να κλονίζεται. Όπως και η Siemens, άλλωστε. Τα φάρμακά της κυκλοφορούν κανονικά και τα ακριβά της φάρμακα (για καρκινοπαθείς κυρίως) έχουν εξωφρενικές τιμές. Άλλαξε τη διοίκηση που φέρεται να είχε εμπλακεί στο σκάνδαλο και η νέα διοίκηση συνεχίζει κανονικότητα τις μπιζνες. Με... έντιμο τρόπο υποτίθεται. Υπάρχουν, άραγε, αφελείς που να πιστεύουν ότι οι δωροδοκίες ήταν παρέκκλιση του Φρουζή; Δε νομίζουμε.

Κομισιόν για ΔΕΗ

Καλύτερο «φιλέτο» στο σφυρί

Μπορεί ο Σταθάκης, με το γνωστό μπλαζέ ύφος και το μόνιμα καρφισωμένο ειρωνικό χαμόγελο, να διαβεβαιώνει ότι δεν πρόκειται να βγουν στο σφυρί υδροηλεκτρικά εργοστάσια της ΔΕΗ, όμως δεν είναι αυτός που θα αποφασίσει. Η δεύτερη μεταμνημονιακή έκθεση της Κομισιόν αποτελεί έναν ασφαλή οδηγό για να καταλάβουμε τι πρόκειται ν' ακολουθήσει.

Η Κομισιόν αναφέρει ότι το ναυάγιο του διαγωνισμού για την πώληση τεσσάρων λιγνιτικών μονάδων αποτελεί «**πισωγύρισμα** στην υλοποίηση μιας **βασικής μεταρρύθμισης** και οι λύσεις οδηγούνται αναπόφευκτα προς το τέλος

του 2019». Επιρρίπτει δε την ευθύνη για το ναυάγιο στη ΔΕΗ, δηλαδή στην κυβέρνηση. Όπως αναφέρει, «παρά τις σημαντικές διαπραγματεύσεις, η ΔΕΗ δεν ακολούθησε τις κυριότερες προτάσεις που διατύπωσαν οι δυνητικοί επενδυτές για να διευκολύνουν την αποτίμηση των εγκαταστάσεων και να επιστρέψουν με θετικές προσφορές. Ταυτόχρονα, οι προτάσεις και τα μέτρα της ΔΕΗ και ειδικότερα το πρόγραμμα εθελούσιας εξόδου εργαζόμενων, ήρθαν αργά στη διαδικασία».

Η Κομισιόν επισημαίνει ακόμα ότι οι δημοπρασίες λιγνιτικής και υδροηλεκτρικής ισχύος (τα περιβόητα NOME)

της ΔΕΗ δεν έχουν οδηγήσει σε μείωση των μεριδίων της στην αγορά και καταλήγει στο «ζουμί»: «**Η σημερινή κατάσταση της μεταρρύθμισης στον τομέα αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει στην εξέταση **εναλλακτικών ενεργειών πολιτικής ή διαρθρωτικών μέτρων****». Δηλαδή; Να αλλάξει το πακέτο που προσφέρεται για ξεπούλημα και να συμπεριλάβει και υδροηλεκτρικές μονάδες μαζί με τις λιγνιτικές, όπως και μονάδες φυσικού αερίου. Μόνο έτσι μπορεί το πακέτο να γίνει ελκυστικό για τους υποψήφιους επενδυτές.

Το μόνο που ενδιαφέρει αυτή τη στιγμή την κυβέρνηση είναι πώς θα πετάξει την μπάλα

στην κερκίδα, ώστε να γίνουν οι εκλογές και να περάσει η καυτή πατάτα στα χέρια της επόμενης κυβέρνησης (ακόμα κι αν αυτή είναι κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και συμμάχων, θα έχει χρόνο θητείας μέχρι τις επόμενες εκλογές και θα μπορεί στην αρχή της θητείας της να προχωρήσει σ' ένα ξεπούλημα που θα θυμίζει «μικρή ΔΕΗ»). Η καλύτερη λύση θα ήταν η επανακήρυξη του ίδιου διαγωνισμού, με την οποία μπορούν να περάσουν αρκετοί μήνες. Παρά τη θετική στάση του γερμανογαλλικού άξονα έναντι του Τσίπρα, η γραφειοκρατία των Βρυξελλών δεν έχει εγκρίνει το σχετικό αίτημα. Προς το παρόν υπάρχει μονάχα σιωπή.

Το Ευρωκοινοβούλιο εγκρίνει το άνοιγμα ενταξιακής διαδικασίας για Αλβανία και Βόρεια Μακεδονία

«Το 2019 είναι κρίσιμη χρονιά για την ευρωπαϊκή πορεία της Αλβανίας και της Βόρειας Μακεδονίας, καθώς τον Ιούνιο τα κράτη μέλη της ΕΕ θα αποφασίσουν αν οι δύο χώρες είναι έτοιμες για την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων. Οι ευρωβουλευτές της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων συναντήθηκαν με εκπροσώπους της κοινωνίας των πολιτών, της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης και στις δύο χώρες από τις 27 Φεβρουαρίου ως την 1η Μαρτίου.

Μετά την ολοκλήρωση της επίσκεψης, η αποστολή της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων της οποίας ηγήθηκε ο Tunne Kelam (ΕΛΚ, Εσθονία) τόνισε ότι η Αλβανία και η Βόρεια Μακεδονία έχουν ολοκληρώσει ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις υπό αντίξοες συνθήκες και ότι είναι καίριας σημασίας οι χώρες της ΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη την πορεία των μεταρρυθμίσεων, να αναγνωρίσουν τη συνεχή πρόοδο που έχει σημειωθεί και να

αποφασίσουν την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων για φέτος».

Αυτά ανακοίνωσε την περασμένη Δευτέρα το Ευρωκοινοβούλιο. Τι θα κάνει τώρα ο Κούλης; Θα ζητήσει από τον Τσίπρα να μην ψηφίσει την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων για τη Βόρεια Μακεδονία, επικαλούμενος τα «εθνικά θέματα»; Θα γινόταν καταγέλαστος, γιατί η έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων για μια χώρα και το άνοιγμα των διάφορων κεφαλαίων (διαδικασία που μπορεί να κρατήσει πολλά χρόνια και να μην ολοκληρωθεί ποτέ, όπως συμβαίνει π.χ. με την Τουρκία) δε συνδέεται με συνοριακές ή άλλες διαφορές μιας χώρας-μέλους με την υποψήφια χώρα, αλλά με ζητήματα που έχουν να κάνουν με το κοινωνικό δίκαιο. Αν μάλιστα ο Μητσοτάκης δοκιμάσει να εντάξει την εθνικιστική ρητορική στην καμπάνια της ΝΔ για τις ευρωεκλογές, θα βρεθεί αντιμετώπος με το ίδιο το «κόμμα του», το ΕΛΚ. Δεν είναι τυχαίο

που επικεφαλής της αποστολής του ευρωκοινοβουλίου σε Αλβανία και Μακεδονία ήταν ο εσθονός δεξιός (ΕΛΚ) Τούνε Κέλαμ. Η επιχείρηση «δυτικά Βαλκάνια» αποτελεί προτεραιότητα της Γερμανίας και επομένως της ευρωπαϊκής Δεξιάς.

«Η Αλβανία και η Βόρεια Μακεδονία έχουν και οι δύο προετοιμαστεί για την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων, αλλά η έλλειψη συναίνεσης για την ευρωπαϊκή ενοποίηση θέτει σε κίνδυνο τις ευρωπαϊκές τους φιλοδοξίες. Παρότι έχουν επιδείξει την αφοσίωσή τους στις μεταρρυθμίσεις που σχετίζονται με την ΕΕ, η έλλειψη εθνικής ενότητας και οι εσωτερικοί πολιτικοί διαξιφισμοί θα μπορούσαν να εκτροχιάσουν τη διαδικασία», δήλωσε ο Κέλαμ, προειδοποιώντας το πολιτικό προσωπικό στις δυο βαλκανικές χώρες να μη συμπεριλάβει το ζήτημα της ένταξης στην ΕΕ στον εσωτερικό πολιτικό ανταγωνισμό.

Περισσότερο αξιοσημείωτη

είναι η δήλωση που έκανε ο Κέλαμ σχολιάζοντας το «Διάλογο Ζαν Μονέ», που έχει ως στόχο την αναθεώρηση του κανονισμού του κοινοβουλίου της Βόρειας Μακεδονίας (Σομπράνιε). «Είμαστε ευτυχείς που ο ηγέτης του πολιτικού κόμματος VMRO-DPMNE Χρίστιαν Μίσκοσκι επιβεβαίωσε την προσηλωση του κόμματός του στη διαδικασία μεταξύ του ΕΚ και της Σομπράνιε, η οποία είναι μια κρίσιμη πρωτοβουλία για τη στήριξη των μεταρρυθμίσεων και την προετοιμασία της αναμενόμενης έναρξης των ενταξιακών διαπραγματεύσεων τον Ιούνιο», είπε ο εσθονός πρόεδρος της αποστολής.

Αυτό σημαίνει ότι το εθνικιστικό VMRO-DPMNE δεν πρόκειται να αντιταχθεί στην έναρξη της ενταξιακής διαδικασίας, συνδέοντάς την με τη Συμφωνία των Πρεσπών. Άλλο η εθνικιστική δημαγωγία, άλλο η εναρμόνιση με τις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών και της σλαβομακεδονικής αστικής τάξης.

Εισπρακτικά κολπάκια

Κοινή φορολογική δήλωση των συζύγων (όπως γινόταν πάντοτε), αλλά από φέτος χωριστά εκκαθαριστικά! Πολύς κόσμος αναρωτιέται τι «τρελό» είν' αυτό. Γιατί ανέκαθεν τα εισοδήματα των συζύγων φορολογούνταν χωριστά, γίνονταν δύο εκκαθαρίσεις και έβγαине στο τέλος η «σούμα», ώστε να γνωρίζουν τι θα πληρώσουν ή τι θα πάρουν ως επιστροφή εάν το τελικό αποτέλεσμα ήταν πιστωτικό. Αρα, ο διοικητικός μηχανισμός δεν κερδίζει τίποτα, αφού και πάλι δύο εκκαθαρίσεις θα γίνουν. Άλλωστε, πάνε χρόνια από τότε που η εκκαθάριση γίνεται από ηλεκτρονικούς υπολογιστές.

Πρόκειται για ένα εισπρακτικό κολπάκι. Για να μπορέσουν να κρατήσουν λεφτά των φορολογούμενων στα κρατικά ταμεία

για μερικούς μήνες. Υπάρχουν πολλά ζευγάρια που ο ένας εμφανιζόταν χρεωστικός και η άλλη πιστωτική (ή το αντίστροφο). Τα δύο ποσά συμψηφίζονταν και έβγαине ένα συνολικό αποτέλεσμα. Τώρα, η κοινή δήλωση των ζευγαριών τελειώνει στο εκκαθαριστικό. Από εκεί και πέρα ο καθένας έχει χωριστό λογαριασμό.

Αν ο ένας από τους δύο είναι πιστωτικός και ο άλλος χρεωστικός, ο μεν χρεωστικός θα πληρώσει αμέσως αυτά που χρωστάει, ο δε πιστωτικός θα περιμένει μήνες για να πάρει επιστροφή. Ετσι, στα κρατικά ταμεία θα μείνουν για μερικούς μήνες χρήματα των συγκεκριμένων φορολογούμενων, μέχρι να γίνει η επιστροφή σ' αυτόν/ήν που είναι πιστωτικός/ή.

Ενα παράδειγμα για να γίνει κατανοητό. Εστώ ότι ο σύζυγος είναι πιστωτικός 500 ευρώ και η σύζυγος χρεωστική 500 ευρώ. Με το σύστημα του κοινού εκκαθαριστικού που εφαρμοζόταν μέχρι και πέρσι, το ζευγάρι δε θα πλήρωνε τίποτα. Με το καινούργιο σύστημα, το ζευγάρι θα πληρώσει τα 500 ευρώ του χρεωστικού υπολοίπου της συζύγου και θα περιμένει κάμποσους μήνες (καμιά φορά η καθυστέρηση φτάνει και χρόνο) για να πάρει τα 500 ευρώ του πιστωτικού.

Πρόκειται για βρομιά. Δε χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί. Το κράτος για μια φορά ακόμα αφαιμάζει τους φορολογούμενους για να εξασφαλίσει ρευστότητα. Χρησιμοποιεί τα λεφτά των πολιτών για τη δική του ταμειακή διευκόλυνση.

Δούλοι των εφοπλιστών

Περίσσεψαν τα χαμόγελα στη συνάντηση του Τσίπρα με το προεδρείο της Ένωσης Ελλήνων Εφοπλιστών. Και το θράσος του Τσίπρα, που παρουσίασε τους εφοπλιστές ως... εθνικούς ευεργέτες: «Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την ανταπόκρισή σας στο αίτημα της κυβέρνησης να θεσπίσουμε μια μόνιμη συμφωνία. **Εθελοντικού** χαρακτήρα συμφωνία. Όλοι γνωρίζουν άλλωστε ότι με βάση το Σύνταγμα και την κείμενη νομοθεσία **θα μπορούσατε να έχετε αποφύγει** οποιαδήποτε συνεισφορά. Εντούτοις, το γεγονός ότι αντιλαμβάνεστε την ανάγκη να στηριχτεί η προσπάθεια της ελληνικής κυβέρνησης για την ανάκαμψη της οικονομίας και την ενίσχυση, συνεπώς, της δημοσιονομικής μας ικανότητας σηματοδοτεί την **εθνική ευθύνη που συμμερίζεστε**, να βρούμε από την κρίση».

Πάμε μερικά χρόνια πίσω, στο 2013. Η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων υπογράφει παρόμοια συμφωνία «εθελοντικής φορολόγησης» των εφοπλιστών. Ο ΣΥΡΙΖΑ καταγγέλλει: «Γιατί επελέγη η διαδικασία της οικειοθελούς “φορολόγησης” των εφοπλιστών στη βάση ιδιωτικών συμφωνητικών με το ελληνικό δημόσιο αντί της υποχρεωτικής φορολόγησης, όπως συμβαίνει με όλους τους πολίτες; Με ποιες άλλες κατηγορίες πολιτών το ελληνικό δημόσιο έχει επιλέξει να προχωρήσει σε ανάλογες συμφωνίες; Γιατί επιλέγεται η ειδική μεταχείριση μιας ομάδας πολιτών έναντι του δημοσίου, πρακτική η οποία δημιουργεί προβλήματα ισονομίας και αντίκειται στη συνταγματική επιταγή για την υποχρέωση των ελλήνων πολιτών να συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη ανάλογα με τις δυνάμεις τους;».

Το 2014, οι Σαμαροβενιζέλοι φέρνουν ρύθμιση (με τη μορφή τροπολογίας που κατατίθεται νυχτιάτικα). Οι συριζαίοι σκαρφαλώνουν στα κεραμίδια κι αρχίζουν το σκούξιμο, καταγγέλλοντας ότι με την τροπολογία οι εφοπλιστές θα πληρώσουν οικειοθελώς (αντί υποχρεωτικά) 420 εκατ. ευρώ ως οικονομική εισφορά σε τέσσερα χρόνια (αντί για τρία), δηλαδή 105 εκατ. ετησίως (αντί για 140). «Ψηφίσατε έναν νόμο τον οποίο πολυδιαφημίσατε γι' αυτήν την περίφημη έκτακτη εισφορά, υποχρεωτική των ελλήνων εφοπλιστών, και δεν τον έχετε υλοποιήσει. Είσατε έκθετοι, παράνομοι, επί μεγάλο χρονικό διάστημα και, μη βρίσκοντας τρόπο να τον υλοποιήσετε, έρχεστε τώρα να τον κάνετε εθελοντικό», καταγγέλλει ο Δρίτσας. «Ακυρώνετε ακόμη και τον νόμο που είχατε ψηφίσει πέρυσι, με τον οποίο δειλά-δειλά έμπαιναν κάποιες προϋποθέσεις στη φορολόγηση των εφοπλιστών, οι οποίες ήταν σταγόνα στον ωκεανό», λέει ο Συρμαλένιος. Ο ΣΥΡΙΖΑ ζητάει ονομαστική ψηφοφορία για να καταγραφούν οι βουλευτές που θα ψηφίσουν τη χαριστική τροπολογία.

Λεπτομέρεια: η ΝΔ μιλούσε για «εθελοντική προσφορά» των εφοπλιστών όχι μικρότερη από 140 εκατ. ευρώ το χρόνο. Όταν κατέβασε το ποσό στα 105 εκατομμύρια, οι συριζαίοι ξεσήκωσαν τον κόσμο. Ξέρετε τι προβλέπει το νέο Συνυποσχετικό που υπέγραψαν Τσίπρας και Βενιάμης; Ότι το ελάχιστο ποσό που θα δίνουν «εθελοντικά» κάθε χρόνο οι εφοπλιστές θα είναι 75 εκατ. ευρώ. Το μισό από το ποσό των Σαμαροβενιζέλων!

Στην πραγματικότητα, και τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε την κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, το έκανε καθαρά υποκριτικά. Τα νταραβέρια με τους εφοπλιστές είχαν ξεκινήσει πολύ πιο πριν. Για παράδειγμα, τον Μάη του 2013 γράφτηκε η εξής είδηση, χωρίς ποτέ να διαψευστεί: «Ο ιδιαίτερα μετριοπαθής βουλευτής του κόμματος (ΣΥΡΙΖΑ) Γιώργος Σταθάκης εξήγησε στο περιοδικό TIME ότι το κόμμα του δεν έχει κανέναν σκοπό να άρει τις φοροαπαλλαγές των αδιανέμητων κερδών ή να φορολογήσει τα κεφαλαιακά κέρδη των εφοπλιστών. Η μόνη αλλαγή που πρότείνει ο ΣΥΡΙΖΑ –όπως είπε ο Γ. Σταθάκης– είναι το ναυτιλιακό συνάλλαγμα να μην αφαιρείται από τη φορολογία εισοδήματος φυσικών προσώπων». Κάποιοι συριζαίοι το απέδωσαν στο ότι ο Σταθάκης είναι «δεξιός» και γόνος εφοπλιστικής οικογένειας.

Προηγούμενως, «τζάμπα μαγκιές» για να παραμυθιάσουν τον ελληνικό λαό έκαναν και οι Σαμαροβενιζέλοι. Τον Σεπτέμβριο του 2011, όταν ανακοίνωνε το περιβόητο «χαράτσι» (σημερινός ΕΝΦΙΑ), ο Βενιζέλος δήλωνε από τη Θεσσαλονίκη ότι «μετά από πρόταση και των συναρμοδίων υπουργών στο Υπουργικό Συμβούλιο, θα καλέσουμε –θα καλέσω κι εγώ προσωπικά με εντολή του Πρωθυπουργού– τον εφοπλιστικό κόσμο προκειμένου να συζητήσουμε μαζί του με ποιο τρόπο θα μετάρχει σ' αυτή την εθνική δημοσιονομική προσπάθεια με πρακτικό και άμεσο τρόπο. (...) ο κοσμοπολιτικός ελληνισμός πρέπει να δώσει το παρών στην προσπάθεια αυτή, αλλά επειδή έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά το εφοπλιστικό κεφάλαιο, πρέπει να συζητήσουμε μαζί τους πώς θα συνεργαστούμε, αλλά πώς θα έχουμε και συμμετοχή στη δημοσιονομική προσπάθεια». Ένα χρόνο μετά, ο Σαμαράς άρχισε τις συναντήσεις με τους εφοπλιστές, για να καταλήξουν στη συμφωνία περί «εθελοντικής φορολόγησης». Τον Νοέμβριο του 2012, σ' ένα από τα μνημονιακά πολυνομοσχέδια, έβαλαν την εξής διάταξη: «Με συνυποσχετικό μεταξύ της Ελληνικής Κυβέρνησης και της ελληνικής ναυτιλιακής κοινότητας προσδιορίζεται ο τρόπος καταβολής και το ύψος της οικειοθελούς συνεισφοράς της τελευταίας για τη στήριξη της ελληνικής οικονομίας, του σχετικού ποσού μη δυνάμενου να είναι κατώτερο των εκατόν σαράντα εκατομμυρίων ευρώ

(140.000.000 ευρώ)».

Την ίδια περίοδο (μιλάμε για το 2012-13), ο ΣΥΡΙΖΑ το έπαιζε μια στο καρφή και μια στο πέταλο. Παραμύθιαζε τον ελληνικό λαό με απειλές προς τους εφοπλιστές και την ίδια στιγμή πραγματοποιούσε συναντήσεις μαζί τους, που κινούνταν στο πλαίσιο της «οικοθελούς φορολόγησης».

Για παράδειγμα, πριν από τις εκλογές του Μάη του 2012, ο Τσίπρας φώναζε απ' όλα τα προεκλογικά μπαλκόνια: «Αντί για την αύξηση του ΦΠΑ στην εστίαση, να μπει φόρος εφοπλιστών σε κάθε ένα από τα 4.000 πλοία τους, που θα αποφέρει 2 δισ. (500.000 ανά πλοίο)». Στο ενδιαμέσο των εκλογών του Μάη και του Ιούνη του 2012 είχε αρχίσει η... εξομάλυνση, που συμπυκνώθηκε στη φράση «Εθνική Προγραμματική Συμφωνία, με τον κλάδο της ναυτιλίας και τον εφοπλιστικό κόσμο, που θα αυξήσει τα φορολογικά έσοδα» («πρόγραμμα της Αθηναϊδας»). Εκείνη την περίοδο ο Τσίπρας έπλεκε το εγκώμιο των... εθνικών ευεργετών: «Εγώ αυτό που είπα για το εφοπλιστικό κεφάλαιο είναι ότι θα πρέπει –και θα 'πρεπε ήδη να το 'χουν κάνει με δική τους πρωτοβουλία, διότι πολλοί από τους ευεργέτες της πατρίδας μας ήταν εφοπλιστές και σε κρίσιμες στιγμές για την πατρίδα βάλαν το χέρι στην τσέπη».

Πρέπει να σημειωθεί, όμως, ότι η κωλοτούμπα γινόταν σε... αργή κίνηση. Το ίδιο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ έγραφε: «Θα επανεξεταστούμε από μηδενική βάση οι σχέσεις ανάμεσα στο ελληνικό κράτος, τη ναυτιλία και τον εφοπλιστικό κόσμο, με στόχο τη κατάργηση των προκλητικών 58 διαφορετικών φοροαπαλλαγών και τη δημιουργία ενός σταθερού φορολογικού καθεστώτος που θα ανταποκρίνεται στη συνταγματική επιταγή για τη συμβολή στα φορολογικά βάρη όλων των ελλήνων υπηκόων». Και ο Τσίπρας, όταν τον ρωτούσαν αν επιμένει ότι θα πάρει 2 δισ. το χρόνο από τους εφοπλιστές, έλεγε: «Είναι λίγα τα δύο δισεκατομμύρια, είναι λίγα». Και εξηγούσε ότι «ακριβώς επειδή εμείς θεωρούμε ότι δεν είναι όλοι [οι εφοπλιστές] σε μία λογική αδιαφορίας ή αναισθησίας για όσα περνάει η χώρα, πιστεύουμε ότι θα βρούμε ευήκοα ώτα και θα συμφωνήσουμε (...) Κυρίως όμως εμείς αν θέλετε ευελπιστούμε ότι θα βρούμε τη δυνατότητα να κουβεντιάσουμε και να έχουμε από την πλευρά, αν όχι όλων, σημαντικού μέρους του εφοπλιστικού

κόσμου, την πρόθεση να βάλουν πλάτη όταν η χώρα βρίσκεται σε αυτόν τον κίνδυνο κατάρρευσης». Επειδή, όμως, έπρεπε να παραμυθιάσει και το λαουτζικό, έπαιρνε το απειλητικό του ύφος και συμπλήρωνε: «Εάν δεν το κάνουν; Εάν δεν το κάνουν και δεν καταλήξουμε σε προγραμματική συμφωνία, θα ψάξουμε να βρούμε κάθε τρόπο. Κάθε τρόπο!»

Φτάσαμε στο 2018. Οι προκλητικές φοροαπαλλαγές των εφοπλιστών δεν καταργήθηκαν. Ο ΣΥΡΙΖΑ άνοιξε διαδικασία συνταγματικής αναθεώρησης, αλλά για τη συνταγματική προστασία του εφοπλιστικού κεφαλαίου δεν εισηγήθηκε τίποτα. Και έφτασε την «εθελοντική φορολόγηση» από τα 2 δισ. που έλεγε το 2012 στα 75 εκατ. το χρόνο!

Εξοργιστικά αποικιοκρατικά προνόμια

Οι εφοπλιστές παίρνουν κρατική επιχορήγηση, βάσει του περιβόητου ΝΔ 2687/1953 (πρόκειται για νόμο καθαρά αποικιοκρατικό, που προστατεύει τις «επενδύσεις» του ξένου κεφαλαίου στην Ελλάδα και έχει αυξημένη συνταγματική ισχύ, που διατηρήθηκε σε όλες τις συνταγματικές αναθεωρήσεις), ακόμα και για καράβια που κατασκευάζουν σε ξένα ναυπηγεία. Αρκεί να σηκώσουν την ελληνική σημαία, για να ενταχθούν στο αποικιοκρατικό νομοθέτημα του 1953 και να έχουν γενναίες φοροαπαλλαγές (σημαντικά μεγαλύτερες και από το βιομηχανικό κεφάλαιο), με αποτέλεσμα να χάνονται έσοδα δισ. ευρώ από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Η χρηματοδότηση προς το εφοπλιστικό κεφάλαιο πήρε ακόμη τη μορφή ένταξης στο νόμο 27/1975 ξένων ναυτιλιακών επιχειρήσεων που εγκαθίστανται στην Ελλάδα. Και εδώ οι φοροαπαλλαγές είναι τεράστιες, με αποτέλεσμα να χάνονται τεράστια κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό. Η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων όχι μόνο διατήρησε αυτές τις προκλητικές φοροαπαλλαγές, αλλά στο μνημονιακό νόμο 4336/2015 εισήγαγαν διάταξη με την οποία επέκτειναν αυτές τις προκλητικές φοροαπαλλαγές και στο εφοπλιστικό κεφάλαιο που δραστηριοποιείται στην Ελλάδα, χωρίς να έχει σηκώσει ελληνική σημαία στα πλοία του, αρκεί να φέρουν σημαία κρατών-μελών της ΕΕ.

◆ Σύμφωνα με το νόμο 27/1975, για τις εφοπλιστικές επιχειρήσεις προβλέπεται «απαλλαγή από παντός φόρου, τέλους, εισφοράς ή κρατήσεως υπέρ του Δημοσίου ή οποιουδήποτε τρίτου για το εισόδημα αυτών... Επίσης, παρέχεται απαλλαγή από τον ειδικό φόρο τραπεζικών εργασιών ΦΚΕ και από κάθε τέλος χαρτοσήμου αντικειμενικών ή οποιασδήποτε κρήτησης ή τέλους υπέρ τρίτου»!

◆ «Ως εισόδημα απαλλασσόμενο νοείται και η τυχόν υπεραξία η πραγματοποιούμενη εκ της εκποιήσεως πλοίου, εισπράξεως αποζημιώσεως ή εξ οιασδήποτε άλλης αιτίας».

◆ «Εις ην περίπτωση ημεδαπή ή αλλοδαπή εταιρία πλοιοκτήτρια πλοίων υπό ελληνική σημαία, ασκεί πλην

της εκμεταλλεύσεως του πλοίου και άλλας επιχειρήσεις, απαλλάσσεται από τον φόρο εισοδήματος ποσόν των καθαρών κερδών και μερισμάτων, ίσον προς την σχέση την υφισταμένην μεταξύ των εκ του πλοίου κτηθέντων ακαθαρίστων εσόδων και του συνόλου των ακαθαρίστων εσόδων της τριαύτης εταιρείας». Την παράγραφο αυτή αξιοποιούν καπιταλιστές που εκτός από το στόλο τους εκμεταλλεύονται διυλιστήρια, Μέσα Μαζικής Παραπληροφόρησης ή άλλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

◆ «Εν περιπτώσει πλήρως αποδεδειγμένης αργίας του πλοίου λόγω επισκευών, ελλείψεως εργασίας ή οιασδήποτε άλλης αιτίας ο φόρος και η κατά το άρθρο 10 του παρόντος νόμου εισφορά μειούται αναλόγως προς τας ημέρας αργίας».

◆ «Επί των περί των άρθρων 6 του παρόντος νόμου πλοίων της πρώτης κατηγορίας αναγνωρίζονται οι κατωτέρω απαλλαγές και μειώσεις επί των κατά τις διατάξεις των άρθρων τούτων οφειλόμενου φόρου: β) Πλοία δρομολογούμενα εις τακτικές γραμμές μεταξύ ελληνικών και ξένων λιμένων ή μόνο μεταξύ ξένων λιμένων ως και κρουαζιερόπλοια καταβάλλουν τον φόρον μειωμένον κατά 50%».

Αφεντικά και υπηρέτες

Ο πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Εφοπλιστών Θεόδωρος Βενιάμης (έχει καταστεί σχεδόν ισόβιος, χάρη στην ικανότητά του να αναπτύσσει καλές σχέσεις με όλες τις κυβερνήσεις, ανεξαρτήτως πολιτικού χρώματος) δήλωσε ότι «οι δυο προηγούμενες συμφωνίες που είχαμε υπογράψει με την κυβέρνηση έληξαν και τώρα υπογράψαμε τη νέα που έχει αόριστη διάρκεια». Σημείωσε με νόημα ότι στην «οικειοθελή προσφορά» συμμετέχει το 95%-96% των εφοπλιστών, γεγονός που δείχνει «πόσο ο εφοπλισμός είναι πάντα παρών στην προσπάθεια της κυβέρνησης για ένα καλύτερο μέλλον της Ελλάδας». Δεν μπηκε, βέβαια, σε αριθμούς, γιατί θα έπρεπε να εξηγήσει πώς από τα 140 εκατ. το χρόνο που είχαν συμφωνήσει με τον Σαμαρά και τα 105 εκατ. που ξανασυμφώνησαν (τα οποία ποτέ δεν έδωσαν στον ακέραιο), με τον Τσίπρα έπεσαν στα 75 εκατ. το χρόνο (που κι αυτά δεν πρόκειται να καταβάλλουν στο ακέραιο).

Το ύφος του Βενιάμη ήταν ύφος αφεντικού που δείχνει την... κοινωνική του ευαισθησία. Με ύφος υπηρέτη που αισθάνεται ευγνώμων, ο Τσίπρας δήλωσε: «Θα ήθελα γι' αυτό να σας ευχαριστήσω, καθώς όλοι αντιλαμβάνονται πως αποτελεί **αίσθηση της συλλογικής ευθύνης** απέναντι στην προσπάθειά μας να βγούμε από την κρίση. Από εκεί και πέρα, όλοι επίσης πρέπει να αντιληφθούμε ότι έξοδος από την κρίση σημαίνει μεγαλύτερες ευκαιρίες στο επιχειρείν για όλους».

ΥΓ. Δεν είναι τυχαίο ότι χάρη στη συμφωνία για την «αυτοφορολόγηση» των εφοπλιστών ο Τσίπρας κέρδισε μια θετική αναφορά από την καθημερινή φυλλάδα του εφοπλιστή Μαρινάκη («Τα Νέα»), η οποία καθημερινά τον «λούζει» με κάθε είδους κοσμητικά. Το σχετικό δημοσίευμα έφερε τον χαρακτηριστικό τίτλο: «Εφοπλιστές: Συμφωνία για μόνιμη εθελοντική προσφορά». Μ' άλλα λόγια, μας κάνουν και χάρη που... αυτοφορολογούνται οι εφοπλιστές!

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Εύκολα μπορεί καθένας να φανταστεί τι θα γίνει μετά την ανακάλυψη του κοιτάσματος φυσικού αερίου στην ΑΟΖ της Κύπρου, έτσι δεν είναι;

Πείτε μου πετροπέρδικες πάνω στην γης τη φλούδα πείτε κι εσείς χρυσαετοί ψηλά απ' τα ουράνια γραμμένο αν το είδατε, αν βρήκατε σημάδια του άθλιου καπιταλισμού να δείχνουν την πτώση.

Βογκάει η ανθρωπότητα, όλη η Γης στενάζει αλυσοδέσαν' τους λαούς, στα γόνата τους ρίζουν' και προσκυνάν' το τίποτε ή έστω γκατζετάκια αποξεχνιούνται θλιβερά σ' επίπλαστες σκοτούρες κι όλο γκρεμός στο δρόμο τους, θάνατος, φόβος, βία. Κράζτε παγώνια, κόρακες, όρνια και κουκουβάγιες παντού να διαλαλήσετε τη μια και μόνη αλήθεια: δεν πέφτει ο καπιταλισμός μονάχος του. Μόν' θέλει να σηκωθείμε εγώ, εσύ, να σφίξουμε τα χέρια γροθιές να υψώσουμε, φωνές, με όλα μας τα όπλα να βγούμε να τον ρίξουμε. Τ' άλλα είν' μόνο λόγια...

Μια και επι-
στρέφουμε
στα βαθύτε-
ρα σκοτάδια
της προϊστο-
ρίας, πρέπει
να ξεκινάμε
από την αρχή
και από τα αυ-
τονόητα που -

όπως όλα δείχνουν- δεν είναι πια τέτοια. Λοιπόν, έχει κανείς από τους νοικοκυραίους κάποια πειστική εξήγηση αναφορικά με το γεγονός ότι το μεγαλύτερο ποσοστό παιδεραστών, εκβιαστών, λαμογιών, αεριτζήδων και λοιπών απαρτίων παραβατικότητας, ανήκει στον ακροδεξιό ή δεξιό πολιτικό χώρο;

Ζέχνει η τάξη η αστική, στα σοβαρά, σ' αστεία έχει την αποκτήνωση όραμα και σημαία σα να μη φτάναν' δανεικά, φέσια και κλοπιμαία προσχώρησε αναφανδόν και στην παιδερασία.

Όχι στο εξωτερικό, εκεί αυτά είναι νόμος μα εδώ, στη Μπανάνια τους, με τους αχυρανθρώπους που ολημερίς κορδώνονται με βάσανα και κόπους να πείσουν ότι αγαθός είν' ο δικός τους δρόμος. «Αφέντη μου κι αθίγγανε με τι να σε στολίσω» ξέρω τι θες μα δεν μ' αφήνουν ούτε να σε φτύσω.

Το ενδιαφέρον της επιστημονικής κοινότητας προκαλεί η μαρμάρινη στήλη που βρέθηκε σε ανασκαφές στον Περισσό. Πάνω της φέρει χαραγμένο το αινιγματικό «αγώνας, αλλά με απλωμένο χέρι για όστρακα, τουτέστιν κυάμους, κατά το μεταγενέστερον ψηφαλάκια»...

Κλάψτε λεβέντες του βορρά, θρηνήστε κι εσείς κόρες γιατί από κει μας έρχονται τα θλιβερά τα νέα:

Η Κατερίνα πάτωσε, είναι βαριές οι ώρες δημοσκοπήσεις φτάνουν που τη δίνουν τελευταία! Στον ΣυΡΙΖΑ ολοφύρονται και σκίζουν τα καλσόν τους του κόσμου η «αριστερά» έπεσε να πεθάνει τόσο καλή κι ο αχάριστος λαός της κόβει πόντους αλλά εκείνη δεν μασάει και τρέχει να προκάνει.

«Η ηθική δεν είναι επάγγελμα, και όστις ως επάγγελμα θέλει να την μετέλθη, πλανάται οικτρώς και γίνεται γελοίος. Οστις πράγματι πονή τον τόπον του, και έχει την ηθικήν όχι εις την άκραν της γλώσσης ή εις την ακωκήν της γραφίδος αλλ' εις τα ενδόμυχα της ψυχής, βλέπει πολύ καλά ότι είναι αδύνατον να πολιτευθή» (Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης).

Παλιά αρχηγός τους ήσουν. Τι έκανες στους μπάτσους Ολγα και σου την πέφτουνε τόσο αγριεμένοι;

Πολλά τα προβλήματα στον δρόμο για τις κάλπες αλλά και πέρα από αυτόν. Κι η λαϊκή μούσα δεν ξέρει πια τι να πρωτοκαταγράψει.

Τον σεξουαλικότερο μην τον υποτιμάτε γιατί είν' ο καλύτερος των εγχωρίων μπάτλερ στην κωλοτούμπα κάτοχος του πιο μεγάλου μάστερ θεοσεβής αριστερός κλόουν. Γιατί γελάτε;

Ωστόσο, υπάρχει κι ένα άλλο ζητημάκι που χρονίζει: αργούν πολύ να ωριμάσουν οι συνθήκες και έξω από το αποστακτήριο γέμισε καπάκια ο τόπος, από ράθυμους, παραιτημένους εργάτες:

Ανέβηκε ο κατώτατος. «Μεγάλη επιτυχία!»
Κι ακόμα να τους χτίσουμε σε μια μεσοτοιχία.

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Τελικά, ίσως να υπάρχει ελπίδα!

Σερφάροντας στις αθλητικές ιστοσελίδες πέρασε πάνω σε ένα ενδιαφέρον θέμα, σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας των ποδοσφαιρικών ακαδημιών και τη φιλοσοφία πάνω στην οποία έχει στηθεί το ελληνικό ποδόσφαιρο. Στο άρθρο γίνεται αναφορά στη διαφορά νοοτροπίας που έχουν οι ποδοσφαιρικές ακαδημίες στην Ελλάδα, σε σχέση με τον τρόπο λειτουργίας στον ευρωπαϊκό χώρο και ειδικότερα σε συλλόγους που έχουν συνεχή «παραγωγική» διαδικασία και έχουν σημαντικά έσοδα από πωλήσεις παιχτών που προέρχονται από τις υποδομές τους. Στο άρθρο δεν υπήρχαν αναφορές για τις διαφορές στις εγκαταστάσεις και τις υποδομές ανάμεσα σε Ελλάδα και Ευρώπη που αποτελούν μια βασική παράμετρο για τη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα των ακαδημιών, αλλά επικεντρωνόταν κυρίως στη διαφορά νοοτροπίας, με αφορμή τις πολύ μεγάλες διαφορές στο σκορ (10, 12, 15 γκολ) σε αγώνες ακαδημιών ποδοσφαίρου.

Η ουσιαστική διαφορά στην προσέγγιση είναι ο «πρωταθλητισμός» που αποτελεί αυτοσκοπό για τις περισσότερες ελληνικές ποδοσφαιρικές ακαδημίες. Χαρακτηριστικό είναι απόσπασμα από οδηγό του εκπαιδευτικού συμβουλίου της ΕΠΟ για τις αναπτυξιακές ηλικίες στο ποδόσφαιρο, που απαριθμεί τους κινδύνους από την πίεση για νίκη σε αγώνες μικρών ηλικιών. «Η πίεση για νίκη σε κάθε ηλικία από παράγοντες, προπονητές και γονείς, η έλλειψη κατάλληλης για κάθε ηλικιακό επίπεδο μεθοδολογίας, η υπερφόρτωση με αγώνες, ο σχεδιασμός των προπονητικών μονάδων χωρίς να λαμβάνονται υπ' όψη τα χαρακτηριστικά ανάπτυξης των παιδιών, η έλλειψη επιμόρφωσης των προπονητών, είναι μερικοί παράγοντες που αποπροσανατολίζουν από τον στόχο».

Αν στα παραπάνω προσθέσουμε τη χαρακτηριστική εικόνα από τους παιδικούς αγώνες, με τους γονείς να είναι κρεμασμένοι στα κάγκελα και στα σύρματα, να δίνουν οδηγίες διαφορετικές από αυτές του προπονητή, να λογομαχούν και να τσακώνονται με τους γονείς της αντίπαλης ομάδας, με τους παράγοντες να θέλουν τη νίκη προκειμένου να προσελκύσουν νέους πελάτες στην ομάδα, αλλά και να προσπαθούν να βγάλουν τα απωθημένα τους και να πάρουν τη ρεβάνς για την ήττα της ανδρικής ομάδας, με προπονητές που την έχουν δει Γουαρδιόλα ή Μουρίνιο και συμπεριφέρονται λες και κοουτσάρουν στο Καμπ Νόου ή στο Ανφιλντ, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί η ελληνική ποδοσφαιρική «παραγωγική» διαδικασία πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο.

Στην αντίπερα όχθη είναι ο

τρόπος με τον οποίο δουλεύουν οι ευρωπαϊκοί σύλλογοι με αναπτυγμένες ακαδημίες. Σύμφωνα με τον Ερνστ Τάνερ, πρώην διευθυντή Ακαδημιών της Ζάλτσμπουργκ (η αυστριακή ομάδα είναι στο top-5 των ομάδων με έσοδα από πωλήσεις παικτών που προέρχονται από τα τμήματα υποδομής) και πλέον τεχνικό διευθυντή των Philadelphia Union, είναι πολύ σημαντικό για τη φιλοσοφία των ακαδημιών να αφήνουν το παιδί να δοκιμάσει και να κάνει λάθος. Οι προπονητές στις αναπτυξιακές ηλικίες θα πρέπει να μην ενδιαφέρονται για το αποτέλεσμα, αλλά να επικεντρώνονται στο πώς το παιδί θα μάθει και μέσω της προπόνησης και της παιδαγωγικής διαδικασίας, που κινείται παράλληλα στις ακαδημίες, θα εξελιχθεί, θα μάθει ποδόσφαιρο και θα ωφεληθεί ως άνθρωπος από τις αξίες του. Οι ακαδημίες που λειτουργούν σωστά θα πρέπει να δίνουν, στο πλαίσιο της λογικής, βάση στο αποτέλεσμα, χωρίς ωστόσο να το κάνουν αυτοσκοπό, χωρίς να συμπαραλιάζουν την ψυχολογία και τη δίψα για παιχνίδι των παιδιών στην αντίπαλη ομάδα. Χωρίς να βγάζουν απωθημένα.

Βλέπουμε ότι ανάλογα με τους στόχους που βάζουν οι ομάδες, οδηγούμαστε σε εντελώς διαφορετικές προσεγγίσεις, μολονότι μιλάμε για το ίδιο άθλημα. Ο τρόπος με τον οποίο έχουν δομήσει τη λειτουργία των ακαδημιών τους οι ομάδες τύπου Ζάλτσμπουργκ δεν αναιρεί το βασικό αξίωμα ότι ο επαγγελματικός αθλητισμός είναι μπίζνα με σκοπό το κέρδος. Απλά, έχουν ένα διαφορετικό τρόπο προσέγγισης της «παραγωγικής» διαδικασίας στις υποδομές τους, που με βάση το τελικό αποτέλεσμα τους εξασφαλίζει περισσότερα κέρδη σε σχέση με τη λογική της «αρπαχτής».

Εδώ βρίσκουμε και μια ακόμα αιτία που εξηγεί την απαξίωση του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου, πέρα από τη λο-

γική της αρπαχτής, του εύκολου κέρδους και της εξυπηρέτησης των επιχειρηματικών συμφερόντων των καπιταλιστών που δραστηριοποιούνται στο ποδόσφαιρο. Η ΕΠΟ και οι «ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου» θα πρέπει να καταλάβουν ότι το παιδικό δεν είναι ποδόσφαιρο ενηλίκων, όπως το βλέπουν. Είναι διασκέδαση και υπάρχει κίνδυνος, όταν υπάρχουν μεγάλες διαφορές στα σκορ, κάποια παιδιά να σταματήσουν τον αθλητισμό, επειδή απλά δεν το χαίρονται, δε διασκεδάζουν όσο θα έπρεπε, αφού μπαίνουν στη διαδικασία να ικανοποιήσουν τις ανάγκες των ενηλίκων και όχι να διασκεδάσουν και να περάσουν καλά.

Ενας εύκολος τρόπος για να περιοριστούν οι αρνητικές συνέπειες του «πρωταθλητισμού» στα παιδικά πρωταθλήματα, σύμφωνα με τον Μιχάλη Παπαδάκη, προπονητή στα τμήματα υποδομής του Νηρέα Νάουσας Πάρου, είναι η αλλαγή στην προκήρυξη για τα παιδικά πρωταθλήματα. Σύμφωνα με τον έμπειρο τεχνικό, θα πρέπει να πάψουν οι προκηρύξεις για τις ακαδημίες να είναι πιστά αντίγραφα αυτών για τα ανδρικά πρωταθλήματα, και στην περίπτωση ισοβαθμίας δυο ομάδων να γίνεται μπαράζ. Σήμερα, ο πρωταθλητής μεταξύ δυο ομάδων με ίδιους βαθμούς και ίδια μεταξύ τους αποτελέσματα κρίνεται από την καλύτερη επίθεση και τη μεγαλύτερη διαφορά τερμάτων και αυτό οδηγεί τις ομάδες να «κανιβαλίζουν» τις ασθενέστερες. Αυτή η λογική έχει ως αποτέλεσμα τα παιδιά να αγαπούν τη νίκη και όχι το άθλημα, με συνέπεια να απογοητεύονται και να σταματούν μετά από διαδοχικές ήττες.

Τα λεγόμενά του επιβεβαιώνεται και η έρευνα της Εθνικής Συμμαχίας για τον Παιδικό Αθλητισμό στις ΗΠΑ, από την οποία προκύπτει ότι το 70% των παιδιών-αθλητών εγκαταλείπουν τα σπορ (η έρευνα αφορά συνο-

λικά τα αθλήματα και όχι μόνο το ποδόσφαιρο) στην ηλικία των 13 χρόνων, γιατί πλέον δεν αντλούν καμία χαρά από αυτά. Στη συγκεκριμένη έρευνα υπάρχει αναφορά και σε μια άλλη πτυχή του θέματος «ακαδημίες και πρωταθλητισμός». Τα ευρήματα της έρευνας δείχνουν ότι «κάθε χρόνο, περισσότερα από 3,5 εκατομμύρια παιδιά ως 15 ετών χρειάζονται θεραπεία από τραυματισμούς, οι μισοί εκ των οποίων προέρχονται από την πίεση να κάνουμε τα παιδιά μας τους αυριανούς σουπερστάρ, ωθώντας τα πέρα από τα φυσικά και συναισθηματικά τους όρια». Για να αντιμετωπιστεί αυτό το δυσάρεστο γεγονός, σύμφωνα με τον Μαρκ Χάιμαν, καθηγητή Αθλητικής Οικονομίας στο Πανεπιστήμιο Τζορτζ Ουάσινγκτον στις ΗΠΑ, θα πρέπει να επαναπροσδιοριστούν οι στόχοι των αθλητικών ακαδημιών και να τεθεί στο επίκεντρο της προσοχής πώς θα μάθει το παιδί να παίζει σωστά και να αγαπάει το άθλημα που έχει επιλέξει και όχι το αποτέλεσμα και η νίκη.

Με τις διαπιστώσεις του Παπαδάκη και του Χάιμαν δεν μπορούμε να διαφωνήσουμε, αφού στις παιδικές ηλικίες προέχει η χαρά της συμμετοχής και η κοινωνικοποίηση των αθλητών και όχι το αποτέλεσμα. Όμως, δεν είμαστε αισιόδοξοι ότι μπορεί να αλλάξει εύκολα η φιλοσοφία και η νοοτροπία που διέπει την πλειοψηφία των ακαδημιών και ιδιαίτερα των ποδοσφαιρικών, σε καθεστώς ακραίας επαγγελματικοποίησης του αθλητισμού. Όταν ο σκοπός αυτών που επενδύουν στον αθλητισμό είναι το μέγιστο κέρδος και η προώθηση των επιχειρηματικών τους συμφερόντων, όταν οι αθλητές αντιμετωπίζονται σαν ανθρώπινες «μηχανές» που παράγουν κέρδη, όταν η επιτυχία κρίνεται από το αποτέλεσμα και όχι από την προσπάθεια, είναι λογικό να κυριαρχεί η λογική «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα» και ο «κανιβαλισμός» της ασθενέστερης ομάδας από την ισχυρή. Δε θα πρέπει να ξεχνάμε ότι η οργάνωση και λειτουργία του αθλητισμού, του πολιτισμού, της παιδείας στον καπιταλισμό είναι δομημένες με τρόπο που εξυπηρετεί την αναπαραγωγή και τη διαιώνιση του συστήματος.

Θα κλείσουμε με μια αισιόδοξη νότα. Σε μια συζήτηση του προπονητή με τους αθλητές του τμήματος under 14 του Νηρέα Νάουσας Πάρου, οι μικροί ποδοσφαιριστές ρωτήθηκαν αν έχουν σκεφτεί ποτέ πώς θα αισθάνονταν αν κερδίσουν ένα παιχνίδι με 19-0 ή αν χάσουν με το ίδιο σκορ. Ενας 12χρονος απάντησε: «Δεν ξέρω, κύριε, αλλά δεν έχω σκεφτεί ποτέ να κερδίσω μια άλλη ομάδα με τόσο μεγάλο σκορ». Τελικά, ίσως να υπάρχει ελπίδα!

Κος Πάπιας
papias@ekseggersi

Η φύση κερδίζει κατά κράτος την τεχνολογία.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Να, κοντά οι αποκριές
να, κοντά και οι εκλογές.
Θα σου 'ρθούν με κάθε
στυλ και ύφος
για να σε πείσουνε
πόσο μετράει η ψήφος.**

**Στην Αχαΐα οι εργοδότες του ιδιωτικού εκπαιδευτικού χώρου επιθυμούν επαναφορά του
ωρομισθίου από 6,7 ευρώ στα 3,5. Πείνα...**

► Και πάλι θα 'σαι απ' αυτούς που πιάνονται στα βρόχια, των εκλογάνθρωπων, και πάλι εσέ θα λιώνει η φτώχεια.

► Το πόσο «αδελφοκτόνα» ήταν η ένοπλη σύρραξη του 1946-1949 (ένοπλη επανάσταση από την πλευρά του ΚΚΕ και του Δημοκρατικού Στρατού) μεταξύ άλλων το φανερώνει και η χρήση βομβών ναβάλμ από τον μοναρχοφασιστικό στρατό.

► «...η ευρύτερη συσπείρωση κατά των μονοπωλίων, του ιμπεριαλισμού (ΗΠΑ και ΕΕ), η συσπείρωση κατά του ελληνικού κρατικομονοπωλιακού καπιταλισμού με τα ενισχυμένα ιμπεριαλιστικά χαρακτηριστικά του». Ο... μαρξιστής Μ. Μαΐλης («Ταξικός ο χαρακτήρας της ιστοριογραφίας») στον Ριζοσπάστη της 8/5/2005 και της 22/5/2005 (αναδημοσίευση στην έκδοση «60 χρόνια από τη μεγάλη Αντιφασιστική Νίκη των λαών», Σύγχρονη Εποχή, 2005). Ιμπεριαλισμός κατά το... δοκούν.

► Πώς κάποιοι άλλοι ανακάλυψαν πριν λίγα χρόνια τον «μικροϊμπεριαλισμό».

► Ο,τι να 'ναι.

► Κυρίως, όμως, ομπορουνισμός.

► Για όλους/ες έχει το «ευνομούμενο» καπιταλιστικό προσώπείο του Σύριζα (βλέπε και διαφημιστικό τετρασέλιδο προπαγανδιστικό εφημεριδάκι της κυρίας Υπουργού με τα γεμιστά, Σεπτέμβριος 2018). Σκέτη... κοσμογονία.

► Ποια σοβιέτ;

► Εδώ μιλάμε η κυβέρνηση τρομάζει τη φτώχεια...

► Ξουτ, ξουτ, φτώχεια...

► Μπορεί ένας Τσιτσιπάς να συνδράμει τον χωρίς τσίπα, τσίπη Τσίπρα.

► Εμπρός ΕΛ.ΑΣ για την Ελλάδα (Κούλης).

► «Γιατί πεινάτε συνέχεια;» (imommy.gr, 4/3/2019). Γιατί δεν έχουμε να φάμε.

► Και πρέπει να διαλέξουμε: ή να φάμε ή να πληρώσουμε ένα (ι) λογαριασμό του ηλεκτρικού ρεύματος.

► Ετσι.

► Απλά.

► Χωρίς, καν, ανάλυση.

**Κι ύστερα, πάλι εσύ,
που θε να μείνεις πράος,
πάλι θα είσαι απ' αυτούς
που αργοκυλούν στο χάος.**

► Η μετακίνηση επίσημου (και ανεπίσημου) πολιτικού κόσμου (και μικρόκοσμου) προς τον εθνικισμό.

► They've come clean, at last.

► Peter Gabriel: Biko.

► Καγχασμός: «Ευημερία για όλους σε μια βιώσιμη Ευρώπη».

► Δια-όλους...

► Εγκλήματα, αποικίες, αμοραλισμός, αγυρτεία: εκτός του Τσίπρα μήπως και ο Λαφαζάνης τήραγε τον εαυτό του στον καθρέφτη;

► Ρητορικό το ερώτημα.

► Καθότι το δάχτυλο μπήκε στο βάζο με το μέλι.

► Η... πατριώτισσα Ντόρα έχει εγγεγραμμένα στα... παπάκια της οτιδήποτε αποδεικνύει την ύπαρξη ζωής και δράσης ανθρώπων (αρχαιολογικά ευρήματα...) στο χώρο του λιμανιού του Πειραιά: «Σε περίπτωση που ο Πειραιάς και η ευρύτερη ζώνη του λιμανιού χαρακτηριστούν ως αρχαιολογική ζώνη, τότε τίθεται σε κίνδυνο η υλοποίηση του αναπτυξιακού προγράμματος και της μελέτης διαχείρισης του ΟΛΠ».

► Κοινώς, μπρος στο (καπιταλιστικό) κέρδος ποιος τα χέζει τα αρχαία...

► Ελληνάρες.

► Απόγονοι του Σκαλούμπακα.

► Και του Σοφούλη και του Πλαστήρα, βεβαίως-βεβαίως.

► Πας μη υπάλληλος ΥΠΕΘΑ = βάρβαρος (ή κάπως έτσι). Τούτέστιν, πληρώνει τις εκδόσεις της Διεύθυνσης Ιστορίας του Γ.Ε.Σ. 100% πάνω!

► Για τους «μαγαζάτορες» - καπιταλιστές Λέρου, Λέσβου, Κω, Σάμου, Χίου: το ΣτΕ ΔΕ νομοθετεί.

► «Μειώνονται στο 6,66% (ένα-

ντι 13,3% όπως ίσχυε έως και την 31/12/2018) οι εργοδοτικές εισφορές υπέρ της κύριας ασφάλισης (σ.σ. ΕΦΚΑ)». Είδες «μέριμνα» η Εφη;

► Για την εργατική τάξη, ρε γαμώτο.

► Για την κοροϊδία, ρε γαμώτο.

► Αποχή, ρε γαμώτο!

► Ο κ. Τάδε έχασε τον πατέρα του. ΔΕΝ τον βρήκαμε εμείς.

► Παράταση πλαισίου ενισχυμένης εποπτείας κατά 6 μήνες (βλέπε two-pack).

► Χωρίς περηφάνεια.

► Με προκατάληψη.

► «Δε θέλουμε να αλώσουμε το ΚΙΝΑΛ, θέλουμε διάλογο» - Α. Τσίπρας. Ακριβώς (δι)-άλογο (με) το ΚΙΝΑΛ να το καβαλήσουν...

► Φοβερή σύλληψη η κόκκινη και πράσινη συμμαχία.

► Σαν τον Σταμάτη και τον Γρηγόρη στα φανάρια των δρόμων.

► Και εις απόδειξιν των φιλομεταναστευτικών συναισθημάτων της νήσου Λέσβου «κτηνοτρόφος πυροβόλησε ξανά κατά μεταναστών στη Μυτιλήνη». Θυμηθείτε την παλλεσβιακή «απεργία» που κήρυξε εκεί ο Περισσός μαζί με τους νοικοκυραίους.

► Οι οποίοι φρίττουν όταν σπάσει καμιά τζαμαρία (ο Περισσός Α.Ε. υπάρχει για να προστατεύει τις τζαμαρίες...), αλλά είναι cool όταν αποπειρώνται να δολοφονήσουν μετανάστες και/ή πρόσφυγες.

► Η κοινωνική συμμαχία που ευαγγελίζεται ο Περισσός έχει ήδη τα τάγματα εφόδου της.

► «Οι επιστήμονες» κατέληξαν στο συμπέρασμα που είχαν οδηγηθεί άλλοι επιστήμονες εδώ και 35 τουλάχιστον χρόνια (όσον αφορά τους γιγαντιαίους λίθους

του Στόουνχετζ). Πρωτοτυπία...

► Τέρμα τα κονδύλια, πετάνε (πού αλλού;) στο δρόμο 900 κατ' αρχήν πρόσφυγες οι οποίοι καλούνται να ζήσουν «με ίδιες δυνάμεις» (ευφημισμός). Το αρμόδιο (...) υπουργείο επιφυλάσσει την ίδια «τύχη» σε ένα σύνολο 8.000 προσφύγων το επόμενο τετράμηνο.

► Να και το ελληνοϊσραηλινό ραντάρ στην Κρήτη.

► Τ' ακούτε, κύριε Κουράκη; (Και τα ναζιστιονιστικά εγκλήματα κατά των αγωνιζόμενων Παλαιστίωνων συνεχίζονται).

► Κτηματολογούμεθα = κτηματολογοπλερώνουμε (πάλι).

► Αχ, εκείνο το κεραμίδι πάνω απ' το κεφάλι μας (μας έχει κάνει τόσα, μα τόσα καρούμπαλα...).

► Μίλησε η Λούκα (όχι η Λουκά): «Μια άλλη Ευρώπη είναι αναγκαία και είναι εφικτή». Con Zipras, certo.

► Ν. Ηλιόπουλος: ο... απελευθερωτής.

► Των απεριόριστων δυνατοτήτων της Αθήνας.

► Να μην παίξει κι αυτός με τις λέξεις;

► Μόνο ο Αλ Τσιπ θα παίζει;

► Τόκανε το happening το ΠΑΜΕ στο «συνέδριο» (δικά τους τα εισαγωγικά) της ΟΙΥΕ. Η καταγγελία-ακτιβισμός (της κακής ώρας...) πάει σύννεφο.

► «Προοδευτικό μέτωπο» ο Σύριζας, «δηλώσεις συμπόρευσης και στήριξης» ο Περισσός.

► Περιμένουμε (με αγωνία...) τη στιγμή που κάποιοι επώνυμοι (;) θα συμπορευτούν και θα στηρίξουν τον Περισσό. Σαρξ εκ της σαρκός του...

► Μόνιμοι νοσοκομειακοί γιατροί: εφημερίες ως τα 67.

► Είπαμε «ενθουσιασμός» αλλά μην το μπιπ-μπιπ! κιόλας. 904 οι ψήφοι που πήρε ο Περισσός στην ΕΙΝΑΠ, σχεδόν 1.000 έβγαλε τους νοσοκομειακούς που τους ψήφισαν ο υποψήφιος του Γ. Σιδέρης. Τι 30, τι 40, τι 50, τι 96...

► Μονά-ζυγά δικά τους.

► Η απεργία της 14/03/2019: ιδού στάδιον δόξης λαμπρόν.
Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Δεν πέτυχε τελικά το στόχο της η εκδήλωση Κατσέλη-Μπούλμαν. Η Φώφη δε θα πήγαινε έτσι κι αλλιώς, υπολόγιζαν όμως ότι θα πάει ο Γιωργάκης. Δεν πήγε ούτε αυτός, προφανώς γιατί ήξερε τι σπέκουλα θα αναπτυσσόταν έτσι κι αλλιώς, έστω και υπό την ιδιότητα του προέδρου της Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Δεν πήγε ούτε καν ο Θεοδωράκης. Η συμμετοχή του ποταμίστου ευρωβουλευτή Κύρκου δεν μπορούσε έτσι κι αλλιώς να ισοφαρίσει την απουσία του... επικεφαλής ηγέτη Σταύρου. Ετσι, πέραν των διοργανωτών και του Τσίπρα, η μόνη... φιλική συμμετοχή ήταν αυτή του Θεοχαρόπουλου. Ισχνός απολογισμός για μια εκδήλωση που σχεδιάστηκε έτσι ώστε να συγκεντρώσει υπό την κοινή στέγη της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας όλες τις εγχώριες «προοδευτικές δυνάμεις», δίνοντας νέα πνοή στο συριζαϊκό εγχείρημα. Δεν τους φταίει κανένας άλλος εκτός από την αλαζονεία και το φαταουλισμό τους. Βγήκαν τόσο επιθετικά και τόσο άγαρμπα που κατάφεραν να δώσουν στο ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ αυτό που ήθελε: έναν «εχθρό» (τον ΣΥΡΙΖΑ), η εμφάνιση του οποίου λειτουργεί συσπειρωτικά ακόμα και σε μικρούς αστικούς πολιτικούς σχηματισμούς. «Ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να μας εξαφανίσει», φωνάζουν η Φώφη και οι υπασιπιστές της. Και αναγκαστικά κάνουν μόνο ακόμα κι εκείνοι που θα ήθελαν μια «διακριτική προσέγγιση» με τον ΣΥΡΙΖΑ. Διακριτική, με μορφή διαλόγου, όχι επιθετική σε στιλ Ραγκούση και Τολκομωραϊτήδων.

◆ Μια τρύπα στο νερό έκαναν οι ελληναράδες του επίσημου κράτους με τις διαμαρτυρίες τους στο BBC για το γνωστό θέμα με τους Σλαβομακεδόνες. Το βρετανικό δίκτυο κάτω από το θέμα του με τίτλο «Η αόρατη μειονότητα της Ελλάδας - οι Σλαβομακεδόνες» φιλοξενεί και την επίσημη ελληνική θέση με την εξής εισαγωγή: «Η ελληνική κυβέρνηση επίσης αναγνωρίζει μόνο μια μειονότητα - τη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης. Αναφέρεται ιστορικά στους Σλαβομακεδόνες της ελληνικής Μακεδονίας ως μια γλωσσική παρά ως μια εθνική ομάδα, αποκαλώντας τους σλαβόφωνους Έλληνες ή δίγλωσσους Έλληνες». Τι καταλαβαίνουν οι αναγνώστες του Δικτύου σε όλο τον κόσμο; Οτι υπάρχει σλαβομακεδονική εθνική μειονότητα, όμως δεν αναγνωρίζεται από το ελληνικό κράτος. Μ' άλλα λόγια, το ελληνικό κράτος κατάφερε να κοινοποιήσει τον εθνικισμό του και την καταπίεση των Σλαβομακεδόνων σε όλο τον κόσμο.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Πανηγυρίζουν για την ανανέωση της θηλιάς!

Δεν κρατιόταν ο Τσακαλώτος μόλις ολοκληρώθηκε η πώληση του δεκαετούς ομολόγου που εξέδωσε το ελληνικό κράτος. Εσπευσε να «καταχειράσει» τους πολιτικούς αντιπάλους της κυβέρνησης με μια ανακοίνωση-μνημείο αλαζονείας, στρεψοδικίας και κωλοπαιδισμού: «Πολλοί βάλανε στοίχημα ότι δεν θα βγούμε στις αγορές. Μετά βάλανε στοίχημα ότι μπορούμε να βγούμε στις αγορές, αλλά όχι με 10ετές ομόλογο. Το 10ετές ομόλογο είναι το βασικό κριτήριο επιστροφής στην κανονικότητα, όταν δηλαδή οι αγορές σε δανείζουν για 10 χρόνια. Είναι μια πολύ επιτυχημένη έκδοση πάνω από κάθε προσδοκία, όπως ήταν και η προηγούμενη με το 5ετές ομόλογο. Τώρα πια κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν βγί-

καμε από το πρόγραμμα και δεν έχουμε πρόσβαση στις αγορές».

Θ' αφήσουμε προς το παρόν στην άκρη τις λεπτομέρειες της συγκεκριμένης έκδοσης, για να σταθούμε στην ουσία. Αυτήν που όλοι κρύβουν. **Για τι ακριβώς πανηγυρίζει ο Τσακαλώτος; Για την ανανέωση του δανεισμού του ελληνικού κράτους. Για τη λήψη νέων δανείων που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την πληρωμή των τοκοχρεολυσίων των προηγούμενων δανείων, διατηρώντας το δανεισμό του ελληνικού κράτους στα ίδια δυσθεώρητα επίπεδα** (πάνω από 300 δισ. ευρώ, περισσότερο από ένα μισοί ετήσιο ΑΕΠ).

Πρόκειται γι' αυτό το ίδιο χρέος, για το οποίο μέχρι το

2015, όταν αναρριχήθηκε στη διαχείριση της αστικής εξουσίας, ο ΣΥΡΙΖΑ έλεγε ότι πρέπει να διαγραφεί το μεγαλύτερο μέρος του (πάνω από 70%) και το υπόλοιπο να αποπληρωθεί με ρήτρα ανάπτυξης, γιατί αλλιώς θα καταντήσουμε μια «αποικία χρέους», όπως έλεγε ο Τσίπρας (ή «δουλοπαροικία χρέους», όπως έλεγε ο Μπαρουφάκης).

Σήμερα, έχουν το θράσος να πανηγυρίζουν, θεωρώντας ότι κανένας δε θα καταλάβει πως αυτό που συμβαίνει είναι η ανανέωση του υπάρχοντος δανεισμού, με τη διαφορά ότι τα δανεικά δεν προέρχονται από τον EFSF/ESM και το ΔΝΤ, αλλά από τους τοκογλύφους του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου, στους οποίους έχουν

δώσει το όνομα «οι αγορές».

Με επιτόκιο 3,9%, για δάνειο ύψους 2,5 δισ. ευρώ, οι τοκογλύφοι θα παίρνουν σχεδόν 100 εκατ. ευρώ το χρόνο, δηλαδή 1 δισ. στη δεκαετία, χωρίς κανέναν κίνδυνο να «κουρευτεί» το χρέος τους σ' αυτό το διάστημα (εκτός αν γίνει κοινωνική επανάσταση στην Ελλάδα και τους στείλει στο διάολο κι αυτούς και το χρέος τους, όπως έκανε η Οκτωβριανή Επανάσταση στη Ρωσία το 1917). Σε μια δεκαετία θα εισπράξουν 780 εκατ. ευρώ! Αυτή είναι η «επιστροφή στην κανονικότητα».

Τα νέα δάνεια δίνονται με μνημονιακούς όρους, τους οποίους ελέγχουν άτυπα (μέσω των «αγορών») οι περιβόητοι οίκοι αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας μιας καπιταλιστικής χώρας. Η Moody's, που αναβάθμισε την πιστοληπτική ικανότητα της Ελλάδας από Β3 σε Β1 (και πάλι κάτω από τη λεγόμενη επενδυτική βαθμίδα), με νέους πανηγυρισμούς από τον Τσακαλώτο («Οι μεταρρυθμίσεις έχουν αρχίσει να αποδίδουν και οι συνεχείς αναβαθμίσεις της ελληνικής οικονομίας δείχνουν τη σταθερά ανοδική της πορεία και την διαρκή ανάκτηση της εμπιστοσύνης των επενδυτών ... Η οικονομική και αναπτυξιακή πολιτική που εφαρμόζει η κυβέρνηση αποδίδει και δημιουργεί στερεές βάσεις για την βιώσιμη ανάπτυξη του τόπου»), σημειώνει πως οι προοπτικές της οικονομίας θα είναι καλές, αν από τις επικείμενες εκλογές προκύψει μια κυβέρνηση με «ισχυρή μεταρρυθμιστική στρατηγική» που θα προωθήσει «μια καθαρή και αξιόπιστη ατζέντα για πολιτικές περαιτέρω φιλικές προς την οικονομία». Αν δε γίνουν αυτά, τότε η πορεία της αξιολόγησης θα αναστραφεί και αυτή θα κινηθεί καθοδικά, ανεβάζοντας το κόστος δανεισμού!

ρήγησή τους δε δημιουργεί πρόβλημα στους δημοσιονομικούς στόχους, θα καταβληθούν σε δόσεις. Για την επανανομοθέτησή τους, όμως, και τη χορήγησή τους από εδώ και πέρα, θα χρειαστούν «δομικές αλλαγές», γιατί επηρεάζουν τον προϋπολογισμό. Το αναφέρει και η έκθεση μεταμνημονιακής παρακολούθησης της Κομισιόν: αν χρειαστεί να ξαναδοθούν οι δύο μισθοί, θα πρέπει να γίνουν ισοδύναμες περικοπές από τους μισθούς (και τις συντάξεις), ώστε να υπάρξει δημοσιονομικά ουδέτερο αποτέλεσμα. Αυτές είναι οι «δομικές αλλαγές» του Τσακαλώτου. Αν υπάρξει δικαστική απόφαση που θα τους λείει να επαναφέρουν τα δώρα, θα κόψουν μισθούς και συντάξεις, ώστε οι ετήσιες αποδοχές (μαζί με τα δώρα) να είναι ίσες με τις σημερινές ετήσιες αποδοχές (χωρίς τα δώρα).

◆ Για τα ΒΑΕ, ο Τσακαλώτος είπε στην ΑΔΕΔΥ ότι ο κόστος χορήγησης του επιδόματος επικίνδυνσης και ανθυγιεινής εργασίας θα είναι δημοσιονομικά ουδέτερο, δηλαδή δε θα μειωθεί, ούτε θα αυξηθεί το προβλεπόμενο ποσό στον προϋπολογισμό!

Η «κανονικότητα» είναι για τους διεθνείς τοκογλύφους, όχι για τους εργαζόμενους

Για την «επιστροφή στην κανονικότητα» πανηγύρισε ο Τσακαλώτος λίγο μετά το μεσημέρι της περασμένης Τρίτης, αναφερόμενος στην έκδοση δεκαετούς ομολόγου. Πριν από ελάχιστες ώρες, την ίδια μέρα, είχε στέρξει να συναντηθεί με αντιπροσωπεία της ΑΔΕΔΥ, η οποία του έθεσε τα ζητήματα του 13ου και 14ου μισθού, των ΒΑΕ και του ανθυγιεινού επιδόματος. Όπως ανακοίνωσε η ΑΔΕΔΥ, η συνάντηση απέβη άκαρπη. Ο Τσακαλώτος δεν εξέδωσε καμιά ανακοίνωση για να μας ενημερώσει τι του ζήτησε η ΑΔΕΔΥ και τι απάντησε στα αιτήματά της.

◆ Για τον 13ο και 14ο μισθό, ο Τσακαλώτος είπε ότι δεν πρόκειται να χορηγηθούν με πολιτική απόφαση της κυβέρνησης. Προφανώς, αυτό δεν εντάσσεται στο πλαίσιο της... κανονικότητας. Η χορήγηση των δύο μισθών (δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα και επίδομα άδειας) ήταν προφανώς κάτι το... αντικανονικό και η κανονικότητα απαιτεί την κατάργησή τους.

◆ Αν το ΣτΕ κρίνει αντισυνταγματικές τις περικοπές, ο Τσακαλώτος είπε ότι το έχει συζητήσει με την τρόικα και εφόσον η επαναχο-

βαθύ κόκκινο

Ο φόβος ως στρατηγική ελέγχου

Όταν ξεκίνησε η τουρκική άσκηση με το χαρακτηριστικό όνομα «Γαλάζια πατρίδα», κάποιοι έτρεχαν στα σούπερ μάρκετ ν' αγοράσουν ρύζια, όσπρια και γάλατα εβαπορέ. Ήταν τόσο τρομοκρατική η περιγραφή των ελληνικών ΜΜΕ (τόσα πολεμικά πλοία, τόσα ελικόπτερα, τόσα αεροσκάφη, τόσες μονάδες πεζοναυτών κτλ.), που οι πλέον αφελείς έσπευδαν να πάρουν τα μέτρα τους ενόψει ενός ενδεχόμενου πολεμικού επεισόδου ανάμεσα στις δυο χώρες.

Η άσκηση εξελισσόταν όπως κάθε στρατιωτική άσκηση, χωρίς να έχουμε παραβιάσεις στρατιωτικού τύπου, ούτε «περήφανες» πολιτικές δηλώσεις με ευθείες αναφορές στην Ελλάδα. Ο Ερντογάν έχει δημοτικές και περιφερειακές εκλογές και χρησιμοποίησε και αυτή την άσκηση ως ένδειξη ισχύος του καθεστώτος του. Επειδή, όμως, οι βλέψεις του είναι κυρίως στα νοτιοανατολικά, στο μέτωπο της Συρίας και του Κουρδιστάν, δεν είπε και πολλά για την Ελλάδα. Ο δε υπουργός του των Στρατιωτικών, ο απόστρατος στρατηγός Χουλουσάκης, είναι ένας έμπειρος επαγγελματίας της στρατιωτικής διπλωματίας.

Και μεις τι θα κάναμε χωρίς βαρβάρους; Τι θα κάναμε χωρίς τουρκική απειλή; Ο απόστρατος ναύαρχος Αποστολάκης, που έχει αναλάβει την μΚ (μετά τον Καμμένο) στρατιωτική διπλωματία του ελληνικού κράτους, μιλώντας στην επιτροπή για τη δημοκρατική διακυβέρνηση και τις διατλαντικές σχέσεις της κοινοβουλευτικής συνέλευσης του ΝΑΤΟ και αναφερόμενος στα ελληνοτουρκικά είπε ότι με τον τούρκο ομόλογό του έχουν συμφωνήσει «να προγραμματιστεί στο αμέσως προσεχές χρονικό διάστημα συνάντηση μεταξύ τεχνικών ομάδων των δυο χωρών, για να καθοριστούν δράσεις στο πλαίσιο των Μέτρων Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης», όμως δεν παρέλειψε να ρίξει και λίγο τρόμο στο έδαφος, προειδοποιώντας για κίνδυνο να υπάρξει «σοβαρό ατύχημα» στο Αιγαίο, λόγω των «παιχνιδιών» της Τουρκίας. Μετά το ξαναμάζεψε, λέγοντας ότι, «παρά τα υφιστάμενα προβλήματα και τα επικίνδυνα περιστατικά στον αέρα και στη θάλασσα, που μπορεί να οδηγήσουν σε σοβαρό ατύχημα, από την πλευρά μας καταβάλλουμε μια συνεχή προσπάθεια εξομάλυνσης και αποκλιμάκωσης της έντασης».

Φυσικά, τα ελληνικά ΜΜΕ εστίασαν στα περί κινδύνου «σοβαρού ατυχήματος». Σηκώθηκε κι ένας τούρκος βουλευτής (του κυβερνώντος ΑΚΡ) και επανέλαβε την πάγια τουρκική θέση, οπότε εξασφαλίστηκαν οι τρομο-τίτλοι της ημέρας: «Συνεκμετάλλευση των υδρογονανθράκων θέλουν οι Τούρκοι». Τι είπε ο Αχμέτ Γιλντίζ; «Στην Κύπρο υπάρχουν δύο μέρη. Αν υπάρχει ανάγκη για υδρογονάνθρακες θα γίνει μετά την επίλυση ή με κοινή συμφωνία των δύο πλευρών για να μοιράζονται τις άδειες. Είναι λοιπόν μια ευκαιρία για την περιοχή. Αν οι ελληνοκύπριοι το θέλουν η πόρτα είναι ανοικτή. Όταν όμως οι εξορύξεις σε μια περιοχή που ανήκει σε δύο περιοχές γίνονται μονομερώς αυτό δεν είναι αποδεκτό και έχει συνέπειες. Ελπίζω και οι δύο πλευρές να εργαστούν για να υπάρξει συνεργασία».

Πράγματα χιλιοειπωμένα, δηλαδή, που δεν προσέθεσαν κάτι καινούργιο, ούτε ειπώθηκαν με ύφος έντασης (η νατοϊκή επιτροπή συνεδρίαζε σε αίθουσα της ελληνικής Βουλής και ο τούρκος βουλευτής, έμπειρος προφανώς, τήρησε το διπλωματικό πρωτόκολλο, καταγράφοντας τις τουρκικές θέσεις χωρίς εθνικιστικές εξάρσεις, που είναι για τα προεκλογικά μπαλκόνια). Παρά ταύτα, η παρέμβασή του θεωρήθηκε τεράστια... εθνική προσβολή.

Τα ελληνοτουρκικά προβλήματα είναι γνωστά. Εδώ όμως δεν πρόκειται γι' αυτό. Πρόκειται για την καλλιέργεια του φόβου στο πλαίσιο μιας στρατηγικής κοινωνικού ελέγχου. Ο εργαζόμενος πρέπει να αισθάνεται απειλούμενος από έναν ύπουλο εχθρό, ώστε έντρομος να αναζητά την προστασία του «δικού του» κράτους και να μπαίνει υπό τη σκέπη της «εθνικής συναίνεσης».

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξαμηνιαία συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση